Amoreuse Liedekens

bron
Amoreuse Liedekens. z.p., na 1613

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/_amo003amor01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren

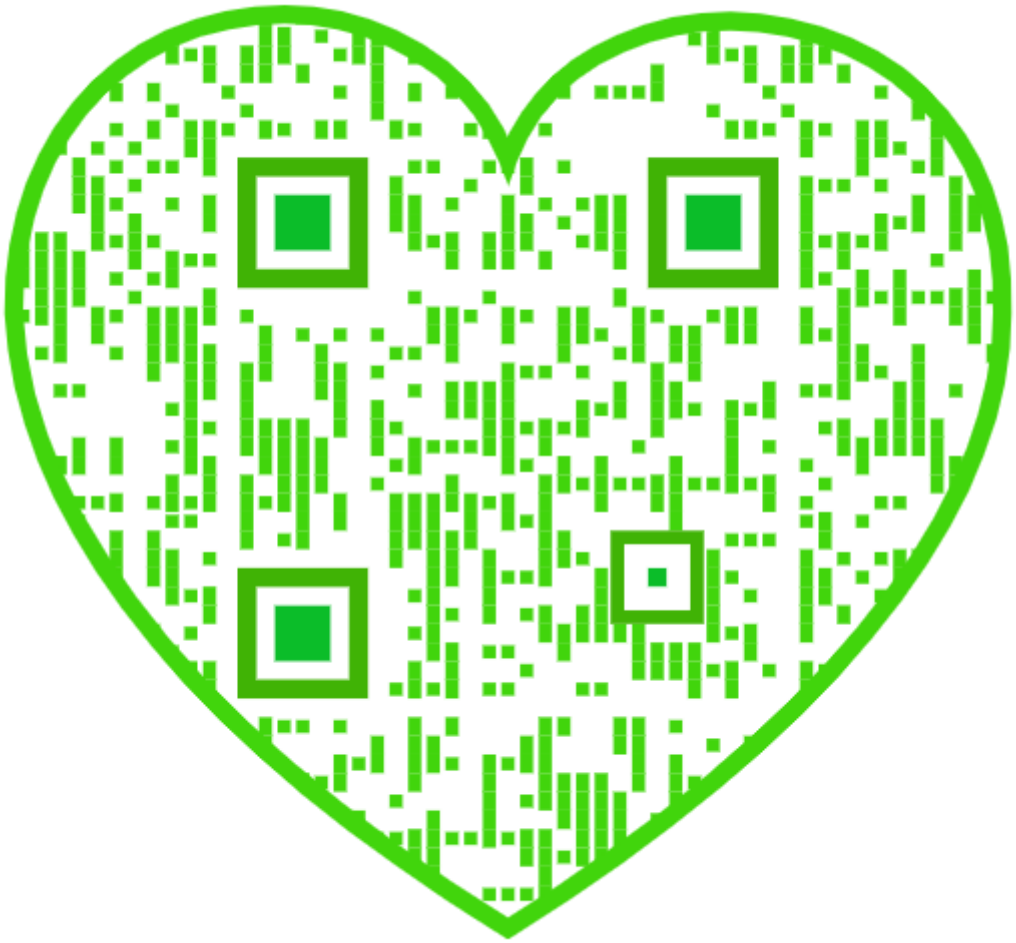

Amoreuse Liedekens Eerste Fragment.

[En by de derde heb ick gheslapen.]

En by de derde heb ick gheslapen.
Heer schout en trecket u niet an,
Hy spreeckt als een verwesen Man,
Hy en weet niet wat hy klappet.
Maer weet gy wat Claes Molenaer sprac
Als hy op de Leder tradt,
Met sijn verbonde Ooghen.
In al Bruynswyck en staet niet een huys
Daer en gaet een jonge Claes molenaer uyt
Oft een Vrouwe molenaerinne.
Claes Molenaer nu laet u klappen staen
En dede u klappen ghy waert ontgaen
Maer nu moety ymmers hanghen.

Een oudt Liedeken.
[Confoort, confoort sonder verdrach]

*C*Onfoort, confoort sonder verdrach
Mijn Liefste Boel verborghen,
Ick segge u vry ten is noch gheen dach
Ten is noch geenen morghen.
De Wachter singht zijn dagelijcx Liet,
Hy can sijn Tonghe wel dwinghen,
Komt in huys mijn soete Lief
Wy twee sullen noch gheneucht beginnen.
Sy leyde hem op haer Borstkens ront
Daer op so ginck hy legghen rusten,
Sy seyde schoon Lief mijn weerde mont
Wat dinghen mach u lusten.
Sy leyde hem in haer Armkens vry
Van vreuchde begont Herte 'tontspringhen
Bedeckt mijn eere dat bidde ick dy
Bedeckt mijn eere Lief boven alle dinghen.
Dat bidde ick u Liefste mijn
De alderliefste suldy blijven,
Daer twee goe Lievekens vergadert zijn
Hoe noode laten zy hen verdrijven.
Waren my Virgilius komste kont
Den lichten dach soude ick vertrecken,
Ende mijns Liefs witte Borstekens ront
Daer mede sal ick vreucht verwecken.
Eylacen neen ick niet,
Den dach die komt, ick moet vertrecken,
Lief van my vliet, Lief van my vliet,
Dat ons die nijders niet begecken
Die ons dit Liedeken eerstmael sanck
Vrou Venus liefde hem seer quelde,
Hy was geerne op der vreuchde banck

Daer hy hem toe stelde.

Van kort Rozijn.

*C*Ort Rozijn wel lieve Neve
Ghy zijt seer stout en onvertsaecht
Ghy sult rijden van stede tot stede
Van Vlaenderen make ick u Ruwaert.
Grave van Vlaenderen des doe ic noode
Ick sie so noode mijn ongevoech,
Ick leve soo noode by quaden ase
Want selve hebbe ick goedts ghenoech
Cort Rozijn u spijtighe woorden
[En] sullen u niet te goede vergaen,
[Al] voor dat huys van Repelmonde
[Sal] ick u doen hebt hooft af slaen.
Grave van Vlaend'r*e*n, gy hebt een dochter
[Si] toont my soo fier ghelaet,
Daer sal ick noch eenen nacht by slapen
[Al] sout my namaels wesen quaet.
De Heer van Vla*e*nder keerde hem omme
[Hi] was toornich ende onghemoet,
[Cort] Rozijn ick salt u loonen
[Desen] toorne die ghy my doet.
Heere van Vlaenderen ick bid ghenade,
Den doot hebbe ick niet verdient,
Het is gheleden een corte wijle
Dat ick was u beste vrient.
Cort Rozijn staet achterwaert
Als de Maeltijt is ghedaen,
Al voor dat huys van Repelmonde
Daer salmen u hooft af slaen.
Grave van Vlaenderen ick bidde genade
Voor mijn kint en voor mijn Wijf,
Voor mijn vrienden ende voor mijn magen,
Ende voor mijn jonge schoone Lijf.
Doen de Maeltijt was ghedaen
Cort Rozijn was daer bereyt,
Men ginck hem alder sijn hooft afslaen,
Het koste hem al sijn suyverheyt.
Fier ghelaet van schoone Vrouwen
Heeft menigen Man in dolen ghebrocht,
Dat machmen aen cort Rozijn aenschouw*e*n
Het heeft hem sijnen hals ghekost.
Grave van Vlaendere*n* ghy zijt een Heere,
Ghy gaet Cort Rozijn nu dooden,
Het sal noch haestelijck weder keeren

Dat ghy dat soudt doen seer nooden.
Het gheschiede op sinte Laurens dach
Des morghens vroech by tijden,
Dat de Coninck van Enghelant
Op Vlaenderen wilde strijden.
Alsser den dach ten avont quam
Haer en was niet bat te moede,
Dan of Vlaenderlandt waer mijn,
Ende Brughe laghe in roode kolen.
Wy willen gaen bidden Godt den Heer
Ende Maria die Gods Moeder was
Voor cort Rosijn den schoonen Man
Want hy den doot ontschuldich was.

Een oudt Liedeken.
[Den tijdt is hier]

*D*En tijdt is hier
Datmen sal vrolijck wesen,
Want in elck Quartier
De Mey seer lustich staet,
Sonder dangier
Can Venus ons genesen,
Met Cupido fier
Die sal ons geven raet
Om te verstooren des nijders tonghen quaet
Want sy benijden // seer
Dat eymandt sou verblijden // meer
Selfs sy bezijden // eer
Vallen al in misdaet.
Wy zijnse quijt
Die ons hier deden smerte
Dus wy met jolijt
Brengen den Mey pleysant,
Met appetijt
Gebruyckt elck vreucht int herte
Om dat haet en nijt, soo vast leyt inde bant
Soo wort die Alderliefste,
Den Laurier gheplant,
Noyt reynder liefde // soet
Priamus Thisbe briefde // vroet
'Twelck hem door griefde // 'tbloet
Doen hyse niet en vant.
Hier woont de schoon
Laet ons de Mey hier draghen
Selfs in persoon
Als Minnaers toe behooren,
Oft sy ydoon

Schiep inden Mey behaghen
Veel vreucht ten loon,
Krijgen wy door haer woort,
Want haer soete spraecke
Die gaf ons nu confoort,
Als sy nu 'tonsluyten // plach
Den geest in swaerder muyten // lach
Daermen uyt spruyten // sach
Reyn liefde met soet accoort.
Princen eerbaer
Liefde bracht ons te vooren
Dies wy sonder vaer
Vielen dus slecht gesint,
Om dat alle Iaer
Die Mey doet vreucht oorboren
Metter consten snaer
Met hem diese bemint,
Soo hebben wy door desen
Geweest der konsten vrient,
Sonder arghe listen // vry
Soo zijn wy Catharnisten // bly
Danckelijck neemt artisten, ghy
Van ons liefde verwint.

Een oudt Liedeken.
[De Mey die wil ons bringen]

*D*E Mey die wil ons bringen
En schencken die koele Wijn,
Met lusten willen wy singhen
En loven Ionc-vroukens fijn,
En breyen van Peerlen een Krancelijn,
Dat willen wy schencken de schoone jonckvrouwe*n*
Dat sy behouden den prijs.
Dat zijn Lelien ende Roosen,
Ende ander Bloemkens goet,
Fioletten ende Tyteloosen
Die anders van verwe zijn,
Daer en boven bloeyt ons de edele Mey,
Al boven des Meys virtuyten
Prijse ick Ionck-vroukens fijn.
Stont daer een dooren van Elpen been,
Daer toe een Boomgaert schoon,
Een Tempel van Karbonckel-steen
Daer beneven een gulden Kroon,
Ende elcke een Krystal,
Nochtans prijse ick schoone Vrouwen
Dien prijse ick boven al.
Mijn Vader wilde mijn schelden

Grijs grau was hem zijn Baert,
De Mey wilden hy op helden
Al boven Ionc-vrouwen aert,
O Vader ghy zijter van ouderdom grijs,
Vergangen is u dat minne spel,
Geeft ghy den Mey den prijs.
Och Soone liefste Soone mijn
Gevanghen soo salstu zijn,
Prijst ghy de schoone vrouwen
Al boven den edelen wijn,
Daer toe komt my te hulpe keele Mey,
Ick sal u gants verwinnen
Met alsoo menigerley.
Als ons die winter is verganghen
Daer nae comt ons de Mey,
De Voghelen singhen schoone
Haer tale is menigerley,
Waerlijcken staet mijn lief in mijn ghedacht
Schoone Ionc-vrouwen salmen minnen
By daghe en ooc by nacht.
Prince dit Liedeken is ter eeren
Van alle Ionck-vrouwen fijn,
Laet ons haer lof vermeeren
Die van herten amoreus zijn,
Haer mondelijn als een Kristal,
Sy maeckt soo menich jonck herteken
Vrolijc, om datmense prijsen sal.

Een oudt Liedeken,
Van die vrou van Lutzenborch.

*D*Ie my te drincken gave
Ick songe hem een nieuwe liet
Al van mijn vrouwe van Lutzenborch
Hoe sy haren Lantsheer verriet.
Sy dede een Briefken schryven
Soo verre in Gulicker-landt
Tot Frederick haren boele
Dat hy soude komen int lant.
Hy sprack tot zijnen Knape
Nu sadelt my mijn Paert
Tot Lutzenborch wil ick rijden
Het is my wel rydens waert.
Als hy te Lutzenborch binnen quam
Al voor dat hooge huys,
Daer lach die valsche vrouwe
Tot haerder Tinnen uyt.

Hy sprack God groet u Vrouwe
God gheve u goeden dach
Waer is mijn Heer van Lutzenborch
Die ick te denen plach.
Ick en derft u niet seggen
Ick wil u niet verraen,
Hy is heden morghen
Met zijn honden uyt Iaghen ghegaen.
Hy reedt noch heden morghen
Al in dat soete dal
Daer lach die Edel Heere
Met zijnen Hondekens al.
Hy sprack tot zijnen Knape
Nu sadelt my mijn Paert,
Ten dale wil ick rijden
Het is mijn wel rijdens waert.
Als hy inder jachten quam
Al in dat soete dal,
Daer lach die Edel Heere
Met zijnen Hondekens al.
Hy sprack Godt groet u Heere
God gheve u goeden dach,
Ghy en sult niet langher leven
Dan desen halven dach.
Sal ick niet langer leven
Dan desen halven dach
Soo mach ick wel beclaghen
Dat ick oyt mijn Vrou aensach.
Hy sprack tot zijnen Knape
Spant uwen Boghe goet,
En schiet mijn Heer van Lutsenborch
In sijns herten bloet.
Waerom soude ick hem schieten
Waerom soude ick hem slaen,
Ick hebbe wel seven Iaren
Tot zijner Tafel ghegaen.
Hebdy wel seven Iaren
Tot zijner Tafel ghegeaen,
Soo en dorfdy hem niet schieten
Noch niet ter doot toe slaen.
Hy tooch uyt zijnder Scheyden
Een Mes van stale goet,
Hy stack mijn Heer van Lutsenborch
In sijns herten Bloet.
Hy sprack tot zijnen Knape
Nu sadelt my mijn Paert,

Tot Lutsenborch moet ick rijden
Het is my wel rijdens waert.
  Als hy te Lutsenborch binnen quam
Al voor dat hooghe Huys,
Daer quam de valsche Vrouwe
Van haerder Tinnen uyt.
  Vrou God zeghen u vrouwe
God gheve u goeden dagh
Uwen wille is bedreven
V verradenis is volbrcaht
  Is mijnen wil bedreven
Hebdy mijn sin volbracht,
Soo doet mijn sulck een teken
Dat ick daer aen gelooven mach.
  Hy stack uyt sijnder Scheyden
Een sweert van bloede was root,
Siet daer ghy valsche vrouwe
Ws edel lants-heeren doot.
  Sy track van haren halse
Van Peerlen een Krancelijn,
Hout daer mijn liefste Boele
Daer is de trouwe van mijn.
  V trouwe en wil ick niet
Ick en wilse niet ontfaen,
Ghy mocht my oock verraen
Ghelijck ghy uwen Lantsheere hebt gedaen
  Hy trock uyt zijnder Mouwen
Een Zijden snoerken fijn,
Hout daer ghy valsche Vrouwe
Ghy sulter by bedrogen zijn.
  Te Lutsenborch om de Mueren
Daer loopt een water klaer,
Daer is mijn vrou van Lutsenborch
Int heymelijck end' openbaer.

Een oudt Liedeken.
[Den mey moet wech nae Somers saysoen]

*D*En mey moet wech nae Somers saysoen,
Den Winter is ons voor oogen,
Ghy minnaers komt helpen ende by standt doen,
Eer sy brandich verdrogen
Door des Winters virtuyt
Gheen kruydeken spruyt
Voor Bloemkens groeyen Biesen
Het doet knie dick sneeuwen en vriesen:

Van sanghe so zijn de Vogelkens gespent
Ende seer treurichlijck ghedoken
Den Vorst der velden jeucht doot en*de* schent
Die Sonne staet int beloken,
Voor't koel douwich rosier
Prijsmen dan een goet vyer
Den Heert valt u te kleene
Die Velden staen alleene.
Die bonte Kreyen zijn allene int Veldt
Als sy wel moghen souden,
De een blaest d'ander klippertant
Ende zijn blaeu van couden,
Ghy Liefkens twee en twee
Meught deur de koude Snee
Te Velden nemen u ganghen,
Ende daer snot-vincken vanghen.
Amoreuslijck sijnde vergadert dan
Tmoet alle vreucht oorbooren,
Met niet meer volcx dan Man en Wijf
Meucht ghy ons majoleren,
Ende nae des Winters aert
Meerts Bier of Waghe baert
Met een poperken bestroyen
'Tverfraeyt Ziel en Lijf int poyen
Een Eyken te suypen dat hooghe leyt
Gheeft een natuerlijck leusen,
Al ist dat buyten haghelt, regent of weyt
Dat doet de kaexkens bleusen,
Al is de Winter stranck
Haer nachten die zijn lanck
Om vrolijck ter rijcke
Het is Hemelrijcke.
Princesse Vroukens, seer aerdich gepluckt
Komt met u Lief te baene,
Die Sterrekens staen quinckere*n* inde Lucht
Seer claer soo blinckt de Mane,
Singht, klinckt, jockt ende speelt
In dient u verveelt
Kondy u niet verwarmen
Vliecht in ws Liefkens armen.

Een oudt Liedeken.
[Den lustelijcken mey is nu inden tijdt.]

*D*En lustelijcken Mey is nu inden tijdt
Met zijnen groenen bladen.
Int lieflijck aenschouwen, ghy die
Venus Dienaer zijt.

[Seven Iaer heb ickt gheploghen]

Seven Iaer heb ickt gheploghen
Om te vercrijgen een gestadich Wijf
Ick hebt gheleden naer mijn vermoghen
En suldy niet ontfermen mijn jonge Lijf,
Ick en was niet van goeder herten vro, etc.
Van goeder herten alsoo vro
My waer leet misquam u yet.
Ick siese gaen voor mijn ooghen
Die my aen doet dit grief,
Och seer qualijck kan ickt ghedooghen
Dat een ander heeft mijn Lief,
Ick en was niet van goeder herten vro, etc.
Van goeder herten alsoo vro
My waer leet misquam u yet.

Een oudt Liedeken.
[Een Venus dier]

*E*En Venus dier
Hout my in haer bestier
Gheen schoonder is daer ghebooren,
Haer Amoreusheyt fier
Brenght my in swaer dangier
Mijn sinnen hebben haer verkooren,
Als Aurora sietmen haer vertoghen,
Gelijck als den Gout-draet
Is haer hayrken delicaet
Diamantich zijn haer Ooghen.
Als Venus Amoreus
En Pallas gratieus,
En Iuno can sy haer vercieren
Eerbaer en heus
Seer familieus,
Als Diana zijn haer manieren
Eloquent is sy ter spraken,
Root als een Robijn
Haer Lipkens fijn
Sang vijn zijn haer kaecken.
Voorsichtigh ende wijs
Met een goet advijs
Soo is mijn Lieveken verheven,
Noch is haer den prijs
Dat bloeyende rijs
Van Sesto toegheschreven,
Eerbaer zijn haer versetten,
Ghelijck een Albast
Zijn haer tandekens ghepast
Haer Asem rieckt als Violetten.

Noch heeft sy voorwaer
Een lichaem dat is klaer
Deel witter als den Sneeu deurvloghen,
Ick en weet aen haer,
Toch gheen maer
Venus Borsten heeft sy gesoghen,
Haer tonghe spreeckt Rethorijcken,
Tot lachen staet haer mont,
Met haer borstkens ront,
Haer keelken singht musijcke.
Prince vaeleyant
Als Helena playsant
Soo is mijn Lieveken van leden,
Door haerder Liefden brant
Ende seer abondant
Heeft Cupido mijn bestreden,
Sal ickse moeten derven
Als Leander certeyn,
Om Hero reyn
Sal ickt moeten besterven.

Een out Liedeken.
[Een Boer-man had een domme sin]

*E*en Boer-man had een domme sin,
Daer op schafte hy zijn ghewin
Het voer een boer uyt meyen,
Hy brocht zijn Heer een Voeder Houts
Sijnder Vrouwe een koele Meye.
Die Boer al op de Hove tradt
Die Vrouwe op hoogher Tinnen lach
Sy lach op hoogher zale,
Mocht ick een korte wijl by u zijn,
Ick gave daerom mijn ros mijn waghen.
Die vrouwe die reden soo haest vernam
Sy liet den Boerman komen an
Soo heymelijck al stille,
Al in een duyster Kamerken
Daer deden sy twee haren wille.
Doen hy zijn willeken hadde ghedaen,
Den Boer moest vander Tinnen gaen
Ende bestont te klaghen,
Ick segghe u dat d'een is ghelijck d'ander
My rout mijn Ros mijn Waghen.
Mijn Heer quam uyter jacht gereen
Hy hoorde den Boer-man klaghen certeen
Ghy seght dat het een is als het ander,
Hy sprack Boer-man seght my de reen
En wilt de waerheyt mijn saghen.

Die Boer had schier een leughen bedocht
Ick had een voeder houts ghebrocht
Ende daer was een krom hout onder,
Ick segh u dattet een als d'ander brant
Als het by't vyer kan komen.
Hierom was u Vrou soo gram
Dat sy mijn Ros mijn Waghen nam
Om sulcken kleynen schulde,
Ick bid u lieve Heere mijn,
Verwerft mijnder Vrouwen haer hulde.
De Heer ginc voor zijnder Vrouwe*n* staen
Wat heeft desen armen Boer misdaen
Schaemt ghy u niet der sonden,
Geeft hem zijn Ros zijn Waghen weder
Laet hem varen tot zijne Kinderen.
Vaert heneen, vaert heenen goet Boere mijn
Dat eerste sal u vergheven zijn
Vaert heenen dijner straten,
En komt doch weder als ghy meucht
Breught ons dat krom-hont vaken.

Een oudt Liedeken.
[Een Venus dierken heb ick uytverkoren]

*E*En Venus dierken heb ick uytverkoren
Gheen schoonder en weet ick nu terstont
Om haer soo wil ick vreucht oorbooren
Int aensien van haren lachende mont,
Haer keelken wit, haer Borstkens ront,
Maken mijn vrolijck van sinne,
Schoonder en was noyt van Moeder ghebooren
'Tis recht dat ickse beminne.
Ghelijck Gout is haer Hayr van coleure,
Twee Bochskens ter amoreusheyt snel,
Twee Borstkens ront van natuere,
Soo heeft mijn Liefken dat weet ick wel,
Sedich van gheeste ende niet rebel,
Sy is mijn hert een Keyserinne,
Ick en weet ter werelt geen liever creature
Tis recht dat ickse beminne.
Noch heeft sy een hoochmoedige koragie
Ende daer toe een fiere ganck,
Int triumpheeren bedrijft sy ragie
Ick en hoorde mijn dagen noyt soeter sanck,
Als sy bedrijft met haer voys gheklanck,
Het dunckt mijn peur een Goddinne,
Ghefatsoeneert is sy al sy een imagie
'Tis recht dat ickse beminne.
Ic en kan vergeten mijns liefs maniere,

Haer vriendelijck wesen, haer fier ghelaet,
Krijgh ick geenen troost tot haer bestieren
Soo wert mijn hert heel desperaet,
Mocht ick met haer mijn troost mijn toeverlaet,
Soo waer ick blijde van sinne
Vreucht en solaes soude ick hanteren
'tIs recht dat ickse beminne.
Princesse goet, die mijn vreuchde doet breken,
Al moght ick hebben van Goude swaer
'tGewichte van u ick en sal van u niet scheden
Ghy blijft mijn liefste wederpaer,
Want aen u Liefken weet ick geenen maer,
Dan alle vreucht aen u ghewinne
Haer wesen reyn en mach my niet verleden
't Is recht dat ickse beminne.

Een oudt Liedeken.
[Een Out man sprack een meysken an]

*E*En Out man sprack een meysken an,
Schoon lief wildy beteren mijn verdriet
Neen ick, seyde sy lieve Ian
Van uwen Bier en dorst my niet,
'tIs beter dat ghy van my vliet
Ghy doet doch al verlooren pijn
Mijn Boelken moet een Ionck-man zijn.
Schoon Liefken ic soude my garen paren
Waert u belieft en nu ter tijt,
Spreeckt een oudt Quene van 't seventich Iaren
Out ende verrompelt als ghy zijt,
Aen u en is doch gheen profijt
Ghy en tapt niet dan verschaelde Wijn
Mijn Boelken moet een Ionck-man zijn.
O weerde suyver jeucht
Hert en sin hanghet al aen dy,
Stelt u te vreden oft ghy meucht,
Wy en dienen niet te samen, ick ende ghy,
Out en versleten dunckt ghy my
Wat sout ghy schrijven in mijn Francijn,
Mijn Boelken moet een Ionck-man zijn.
Schoon Lief wilt doch doen mijn advijs
Soo sal ick u maken van goede rijck,
Een Ionck-man staet bat in mijn verdriet
Ghelijck soeckt altijt zijn ghelijck,
Wat sout ghy deuchen op eenen tijt
Dan droncken te drincken als een Swijn,

Ick mach wel klaghen mijn verdriet
Ick minne ende en worde niet ghemint,
Nu zwijcht seyde sy Leure-faes
Vrijt elders daer ghy troost ghewint,
Ick hebbe bemint een Ionghelingh
Mijn Herte verblijt in zijn Aenschijn
Mijn Boelken moet een Iongh-man zijn.

Een out Liedeken.
[En ist niet wel ghekermt gheklaecht]

*E*N ist niet wel ghekermt gheklaecht
Ons proper Dochter in is gee*n* maecht,
Men doeter niet dan schreyen,
Sy was niet gherust voor sy Kindt draecht
Vande Hoender Vlaeykens was sy vertsaecht.
Sy en wilde niet langer beyen,
Sy sit geerne ghesetelt by
Neffens den Man
Als nu als dan
Sy plach te segghen ghy bevetelt my,
Nu seyt sy niet dan ketelt my
Ick en hebber maer een baeyken an.
Als de Moeder dat vernam
Sy waechde haer met moede gram
Hoe dorst ghyt avontueren,
Moerken als ick al op de steygher klam
In beyde zijn Armkens dat hy my nam
En ick liet al ghebeuren
Hy viel te my seer milde // fijn
Zijt sonder vaer
Maeckt gheen misbaer
Wat hy my dede de gilde // mijn
Deerdet my mocht ick stille // zijn
Ten schilde mijn Moexken niet een haer.
Princesse Moexken maeckt eenen geest,
Al staet mijn Buycxken op den leest
Wy sullen oock vreucht bedrijven,
Waer door zijdy soo bevreest
Die Wereldt moet zijn vermeest
Gheen Maecht en wilde ick blijven
Laet uwen rouwe dus varen snel
Zijt doch kontent
Hier mede een ent
Al en mocht ghy die Werelt niet vermeerderen
Laet ons doch bedrijven sulcken speel
Mijn soete Lief ende ick seer excellent.

Een Oudt Liedeken.
[Een Ridder en een Meysken jonck]

*E*En Ridder en een Meysken jonck
Op een Revierken dat sy saten,
Hoe stille dat het water stondt
Als sy van goeder minnen spraken.
Och seght my stout Ridder goet
Ick soude soo gaerne weten,
Waerom dattet Water soo stille staet
Als wy van goeder minnen spreken.
Dattet Water soo stille staet
Dat en gheeft my jae gheen vreemde,
Ick hebbe soo menighe jonghe Maecht
Ghebrocht in swaer ellende.
Hebdy soo menighen jonghe Maecht
Ghebrocht in swaer ellende,
Wacht u, wacht u, stout Ridder goet
Dat u God niet en schende.
Ick weet noch een soo hooghen Bergh
Boven alle Berghen is hy hooghe,
Die sal ick noch in dalen brenghen
Daerom is dat ick pooge.
Suldy mijn Vaders hooghen Bergh
Tot eenen dale brenghen,
Ick saghe u veel liever stout Ridder goet
By uwer Keelen hanghen.
Ick hadde noch veel liever
Dat u die Sonne beschene
Al onder 'thol van uwen voeten
Den bast al om u keele.
Dat meysken was jonck en*de* daer toe dom
Zy en wist niet wat sy seyde,
Doen sy in haer Liefs armen lach,
Doen was den Berch ter neder.
Och seght my soet Meysken jonck
Is nu mijn Keele ghehangen,
Nu is ws Vaders hooghen Bergh,
In eenen dale verganghen.
Och doen dat Meysken gewaer wert
Dat sy een Kindeken bleef draghen,
Zy ginck al voor den Ridder staen
Zy badt al om ghenade.
Genade sprack sy stout Ridder fijn
Ghenade mijnen lijve,
Ick was een goet Maechdekijn
Nu moet ick met uwen Kinde blyven.
Wat ghenade soude ick u doen

Ghy zijt geen Keyserinne,
Ick mocht u mijn Schiltknecht gheven
Kost ick hem daer toe brenghen.
Uwen Schiltknecht en wil ick niet
Hy is my veel te snoode,
Al is mijn hooghen Berch ter neder
Ick hoop ghy sult hem noch wel hooghen.
Dat Meysken hadde een Broeder stout,
Hy was haer goet en getrouwe,
Als hy haer dede wel int aenschijn
Hy beweest oock al metter trouwen.
Och doen de Broeder ghewaere wert
Dat sy een kindeken bleef draghen,
Hy ginck al voor den Ridder staen
Hy badt hem mede om ghenaden.
God groet u seyd' hy stout Ridder vry
Stout Ridder vry van waerden,
Och die met uwen Kinde was bevaen
Die leyt hier doot ter aerden.
Och is sy doot dat schoone Wijf,
Die over schoone die ick beminne,
Soo en sal ick nu noch nimmermeer
Mijn grauwen Ros berijden.
Haelt mijn spere ende oock mijn Schilt
Mijn Zweert al aen mijn zijde,
Ick wil gaen rijden selve daer
Men vint der valsche bode veele.
Och doen hy op der heyden quam
Hy hoorde de Klocken klincken,
Hy hoorde wel aen der Klocken klanck
Dat sy inder aerde moeste sincken.
Hy nam zijnen bruynen Schilt
Hy worp hem opter aerden,
Light daer light daer goet bruynen Schilt
Van my en suldy niet ghedraghen werden.
Heft op uwen bruynen Schilt
Hanghet hem onder u zijde,
Al waer u Vader ende Moeder doot
Den rou moet ghy lijden.
Al waer mijn Vader ende Moeder doot
Ende mijn Broeders alle vijve,
Zoo en waer die rouwe niet alsoo groot
Als hy is van dese schoone Wijve.
Doen hy op dat Kerck-hof quam
Hy hoorde die Papen singhen,
Hy hoorde wel ander Papen sanck

Dat sy Vigilien songhen.
Doen hy inde kercken tradt
Hy sach sijn Liefste staen in de bare,
Gedeckt met een baren-kleedt
Recht oft sy nu doot ware.
Hy hief op dat baren-kleedt
Hy sach haer kleyn Vingerken roeren,
Och doen loech haer rooden mont
Doen sy den Ridder voelde.
Staet op staet op mijn soete Lief
Wel overschoone Ionck-vrouwe,
Ick en sal u nu noch nimmermeer
Doen so grooten ontrouwe.
Wel op wel op mijn soete Lief
Mijn over schoone Ionck-vrouwe,
Al waert mijn Vader en Moeder leet,
Soo sal ick u tot eenen Wijve trouwen.
Al waert mijn Vader ende Moeder leet,
Ende mijn Broeders alle vyve,
Soo sal ick u houden tot mijn Bruyt
Ende trouwen tot een Wijve.

Een out Liedeken
[Een Amoreuse fiere ghelaet]

Op de Wijse, van Lyon.

*E*En Amoreuse fiere ghelaet
Heeft mijn jonck herteken doorwondt
Geeft sy my geenen raet
Ick sterve in korter stont,
Haer Amoureuse ghesichte
Haer lieffelijcken rooder mondt
Haest u ghy Venus Nichte
Maeckt uwen dienaer ghesont.
Boven Iuno ghepresen
Staet ghy int herte geprent,
Mocht ick u dienaer wesen
Als ick ben in absent,
Schoon lief wilt u verneeren
Reyn Bloemken seer execellent,
Laet ons te samen boeleeren
Ontfanght my in u Konvent.
O weerde soete lieveken
Komt voor u Vensterken staen,
Ontfanght van my dit Brieveken
Daer in suldy vinden staen,
Mijn jonste en eerbaerheden
Reyn Edel Vrouwelijk graen,
Wilt doch in danckbaerheden

V schamel dienaer ontfanen.
Ick hoorde de Nachtegael singhen
Ende ick hoorde hem maken groot gheclach
Ick en kan my niet bedwinghen,
Ick verwonder my wattet wesen mach,
Mijn hemdeken wil ick aenschieten
En mijn Vensterken open doen,
Hoe sout my moghen verdrieten
Die Mey staet lustich en groen.
Dat schoon kint heeft uyt ghekeken
Die maen scheen licht en klaer,
Haer lief quam daer ghestreken
En sprack minlijck teghen haer,
Met Pijpen en Tamboeren
Dede hy haer een Amoreus ghelaet,
Die liefde stont te roeren
In dit schoone Kint delicaet.
In een Prieel met Roosen
Dat daer beneden stondt,
Daer hebben sy een lange poose
Gaen spreken Mont al teghen Mont,
Zy hebben gaen domineren
En Venus bant ontdae
Daer ginghen zy in studeren,
Elck was met minne bevaen.
met alsoo scherpe sinnen
Soo waer zy noch beraen,
Dat Edel tresoor van minnen
Dat hebben sy 't samen ontdaen,
Haer lieder herte heeft haer ontsoncken
Door der minnen durst
Sy hebben malcander gheschoncken
Een ghebodt der Amoreusen lust.
Oorlof edel Kersouwe
Wel rieckende Roosemerijn,
Schoon lief blijft my altijt ghetrouwe
Mijnder herten Medecijn,
Want ick nu moet henen varen
Al doet mijnder herten pijn,
Godt wil u in deuchden sparen,
Als ick van u moet zijn.

Een oudt Liedeken,
[Een Vrouken heb ick met herten bemint]

Op de wijse: Ick weet een Vrouken Amoreus.

*E*En Vrouken heb ick met herten bemint
Gheen schoonder en mach daer wesen,

Ick weet wel dat sy my niet en kent
In mijn hert staet sy ghepresen,
Mocht ick eens komen in haer present
Dat ickse mocht toe spreken,
Maer neen ick niet, sy is soo jent,
Seer excelent, dat sal aen haer gebreken.
Van Leden is sy soo wel ghemaeckt,
Ick en weetse by niemandt te ghelijcken,
Als by helena die daer worden ontschaect
Aluyt dat lant van Griecken,
Van een Ionghelinck gheheten Parijs
Van Troyen was hy ghebooren,
Sy was seer fier ende daer toe wijs
Sy voerde den prijs
Boven alle Vrouwen uytverkooren.
Troylus liefde was noyt soo groot
Dat mercke ick wel aende mijne,
Die om Bresida sterda sterf den doot
Met druckighe pijne,
Soo heeft sy mede mijn hert door-wont,
Door-schoten met Venus stralen
Mocht ick eens kussen haer rooder mont
Ick waer ghenesen al te male.
Van leden is sy soo wel ghestelt,
Als Medea die wonder wrachte,
Sy hadde 't Gulde Vlies in haer ghewelt
Iason haer tot schande brachte,
Hy lietse blijven in swaer torment
De fleur boven alle Vrouwen,
Hy creech zijn wille hoort dit bediet
Hy sterf van grooten rouwen.
Eer ick schoon lief soo soude zijn
Ick liet my liever ontlijven,
Om u lijde ick soo groote pijn,
Eer ick u soude laten blijven,
Ghelijck Piramus de Ionghelinck expaert
Woud' ick daer liever om sterven
Die Thisbe de Bloeme seer waert,
Met sijn eyghen Swaert,
Sijn herte ginck hy door kerven.
Ick bidde schoon lief dat ghy om my peynst,
Wilt my eens staen ter spraecke,
Ick draghe mijn liefde seer onbeveynst

Dat segh ick u by sware saecken,
Laet my eens troost van u ontfaen
Oft anders sterve ick van pijne,
Ick ben met uwer minnen bevaen,
Dat heeft gedaen u lieflijck claer aenschijne
Om u soo wil ick waghen mijn Lijf
Als Hercules den Ridder boude,
Die door Hesioene dat schoone Wijf
Sijn leven heeft behouden,
Hy versloech het Monster dat felle Beest
Dat haer soude hebben ghegeten
Het quam uytter Zee met groot Tempeest
alsoo men leest,
Twelck hy heeft doot ghesmeten.

Prince.
Balthaser noyt sulcke liefde droech
Op Leander vol suyverheden,
Al wast dat hy twee Reusen doot sloech
Ende oock twee Leeuwen mede,
Hy wan zijn lief met grooter kracht,
Die Soudaen hadse hem benomen,
Al van twee Reusen wordt sy bewacht
Dach ende nacht.
Datter niemant by soude comen.

Een out Liedeken,
[Een Meysken op een Revierken sat]

Op de wijse: Alst begint.

*E*En Meysken op een Revierken sat
Soo schoon sy was,
Sy sat en verbeyde haer soete lief
Int groene gras.
Sy sach een Scheepken comen zeylen
Soo diep in Zee,
Haer hertken verheuchde van binnen so seer
Sy en treurde niet meer.
Och Schipper seyde sy Schipper mijn
Waer wilstu zijn,
Ick wou dat ick waer te Lonnen aen 'tlant
In die coele Wijn.
Dat Meysken is in dat Scheepken getreden
Fris wel ghemoet,
Och Schipper ick heb den honger so groot,
Hebt ghyer gheen broot.
Bier en Broot heb icker ghenoech
Tot dijner behoef,

Een Beddeken om te slapen soete Lief
Comt inden Roef,
Sy seylde so menighen nacht en dach
Soo diep in Zee,
Tot dat sy quamen te Londen aent Lant
Aen die schoone Stee.
Sy zijn te Londen aent Lant ghetreden
Al inde Wijn,
Haer Vader en Moeder deden haer soecken
Waer machse zijn.
Haer Vrienden en Maghen deden haer schelden
Om eenen Man,
Al ben ick een Schipper sijn Vrouken gheworden,
Wat leyter an.

Een out Liedeken,
[Een aerdich Vrouken heeft my bedrogen]

Op de wijse: Vande blauwe Schuyt: Of danckt God den Heere.

*E*En aerdich Vrouken heeft my bedrogen
Daer ick op was vergeckt,
Haer smekende woorden zijn al gelogen,
Dat vinde ick nu perfeckt.
Sy is my doortreckt
Te dobbelt oock van gronde,
Dus keer ick my van haer,
Sy payter so veel met haren valsche*n* monde,
Ick en achtse niet een hayr.
Ghesellekens wilt u sinnekens keeren
Van sulcken schoon samblant,
Want zy sal u pluycken en Minne leeren
Ia hebdijt wel in die hant,
Daer of heb ick verstant
Gaet Vlaenderen heel int ronde,
Gheen Wijf soo wanckelbaer,
Sy payter soo veel met hare*n* valsche*n* monde
Ick en achtse niet een hayr.
Nu laet ick een ander zijn goet verquisten,
Van sinne jonck en mal,
Want syder met haerder subtijlder listen
V seer wel plucken sal,
Ende vallen eenen val,
Dits dagelijcx bevonden
Met haer, nu hier nu daer
Zy payter so veel met hare*n* valschen monde,
Ick en achtse niet een hayr.

Wat heb ick met haer al tijts versleten
Ick en spaerde Gelt noch goet,
Nu ben ick vanden back ghebeten
Ick en weet niet wiet my doet
Te hooren haer fakonde,
Dat segghe ick voorwaer
Zy payter so veel met haer valschen monde
Ick en achtse niet een hayr.
Ionckvrouwe ghy laet nu voor u knielen
Ghy zijt daer door bekent,
Al in een Rosbaer met drie Wielen
Sult ghy nemen u ent,
En ick triumpheren jent,
Als ghy tot allen stonden
Sult sitten in lijden swaer
Zy payter so veel met haer valschen monde
Ick en achtse niet en hayr.
Adieu ghy waert mijn Princesse
Met uwen Sneeu witte Keel,
Adieu ghy paeyter wel vijve of sesse
Mest Hannen en Wuyten wel,
Adieu mijn dubbelt vel
Dies keer ick van u omme
Dus ick en vraech nergens naer,
Zy paeyter so veel met hare*n* valschen monde
Ick en achtse niet een hayr.

Een oudt Liedeken, [Eylaes ick lijde soo groote pijn]

Op de wijse: Almangie de spiers.

*E*Ylaes ick lijde soo groote pijn
Hoe sou ick het connen ghedoghen,
Want die Alderliefste mijn
Die heeft my verschoven,
Want ick om haer liefd soet
Heb verlooren sin en moet.
Draecht u pijn lijtsaemheyt
Wacht u noch op een beter ure,
Al schijnt sy u te zijn seer wreet
Ick hoop ten sal niet eeuwigh dueren
Gaet altijt in liefde voort
Ghy sult worden eens verhoort.
Waert mijn dienst haer aenghenaem
Soo woude ick eens verblijden,
Maer eylacy 't is al ghedaen
Wat ick doe sy is partije,
Want ick om haer Liefde soet

Heb verlooren sin en moet.
Die dienst die ghyse doet
Laet u die niet berouwen,
Want het sal u al int goet
Geloont worden met trouwen,
Gaet altijt in Liefde voort.
Ghy sult worden eens verhoort.
Want sy een ander in haer harte
Boven my heeft uytvercooren,
Daerom sterve ick van smerte
Och en was ick noyt ghebooren,
Want ick om haer Liefde soet
Heb verlooren sin en moet
Laet varen al u fanteseeren
Alle u droefheyt wilt verteeren,
Ick seght certeyn niemant int begeeren,
Staet int hert dus weest te vreen,
Gaet altijt in Liefde voort
Ghy sult worden eens verhoort.
Die wreetheyt die is soo groot
Dat sy my wil begheven,
Daerom staet my by o doot
Want sy my nu heeft verdreven
Want ick om haer liefde soet
Heb verlooren sin en moet.
Achtet doch voor geen wreetheyt
Dat ghy my moet derven,
Ghy en zijt toch niet ontseyt
Waerom roept ghy dan om sterven
Gaet altijt in liefden voort.
Ghy sult worden eens verhoort.
Ist niet van natueren fel,
Teghens my om haer alleyne,
Sterven moet ick door 'tghequel
Om haer schoonheyt ist certeyne
Want ick om haer liefde soet
Heb verlooren sin en moet.
Sy is niet van natuere fel
Teghens u weet ick van te vooren
Al lijt ghy nu om haer ghequel
Waerlijck ten sal niet zijn verlooren
Gaet altijt in Liefde voort
Ghy sult worden eens verhoort,
Princesse lief laet u erbarmen
Laet my doch troost ontfaen,
V gramschap wil doch eens ontfarmen

Die ghy hebt segh ick u plaen
Want ick om haer liefde soet
heb verlooren sin en moet.

Een oudt Liedeken, [Fortuyn eylaes bedroeft]

Op de wijse: Alst begint.

*F*Ortuyn eylaes bedroeft
Maeckt ghy tot alder stont
Een hert dat troost behoeft
Met Venus strael doorwont
Weest niet ghelijck een steen,
Aenhoort mijn claghen groot,
Ick blijf u lief alleen,
Getrou tot inder doot.
Ist dat ick lief eerbaer
V eenichsins behaech,
Ick salt doen blijcken klaer
Die liefde die ick tot u draech,
Gehstadich ende reyn,
Is sy voorwaer gheseyt,
Schoon suyver liefste greyn
Tot uwen dienst bereyt.
Aensiet schoon lief expaert
Mijn lijden en groot ghequel,
Dus toont der Vrouwen aert
En weest my niet rebel,
Want ick nu anders gheen
Reyn Roosken excellent,
Dan u int herte meen,
Eerlijck en pertinent.
Die eet, drinckt, noch en rust
Om u reyn Maechdelijn soet,
Sijn lijden liefken blust
Troost hem al metter spoet,
Laet hem sijn u dienaer
Reyn Roosken delicaet,
Accoort met u lief een paer
Troost hem eert valt te laet.
Rustich lief van ghemoet
Sijt ghy certeyn 'tis waer,
V woorden seer soet
Sy klincken als een snaer,
Ghy zijt seer fraey van ganck,
Lief u Koraele mont
Een wel-luydende sanck
Heeft mijn jonck hert doorwont.

Ick sorch schoon Liefste greyn
Dat ick doe verlooren pijn,
Ghy zijt mijn Lief alleyn
Troost mijn eer ick verdwijn,
Al door u soet aenschijn,
Het is in uwer macht,
Laet my u dienaer zijn
Eer my die doot versmacht.
Och waert ghy toch een vroet
Want ick om u liefde jent,
Groote pijne lijden moet
In desen tijt present,
Ghy staet int herte gheprent
Neemt my in u behoet,
Mijn liefde is Godt bekent,
Op u rust sin en moet.
Adieu reyn Maechdelijn zaet
Adieu Princesse fier,
Ick sterf lief desolaet
In sulcken swaer dangier,
Dat door u fel bestier
Lief door u soete praet,
Blust in my Venus vyer
En komt mijn Lief te baet.

Een oudt Liedeken,
[Fortuyn dat liep my teghen siet]

Op de wijse: Ick wou dat ick waer een wilde Swaen.

*F*Ortuyn dat liep my teghen siet,
Waer door ick quam in groot verdriet
Doort trouwen van een Wijf,
Sal dit eylacy deuren altijt
Soo ben ick een arm Katijf.
Gelt en goet socht ick seer
Niet aensiende een Persoon van eer
Waerom ick bedroghen was,
Dus raed ick alle Vrijers hier
Te Vrijen haers ghelijck op dat pas.
Reyst niet in landen onbekent,
Om te Vrijen een Persoon absent
Want ghy haer zeden niet en weet
Noch haer gheslachte pertinent
Waerom ghy dickwils sneeft.
Die wijse-man leert zijn Soone wel,
Dat hy sal Vrijen byder handt snel
Waer hy daghelijcx mee om gaet,

Op Israel seer obstinaet.
Doen Israel vreemde Wijven nam
Worde God soo seer gram
Waerom sy worden gestraft seer,
Ghy vrysters neemt hier exempel aen
Op dat ghy niet en comt in oneer.
Daer is op aerden geen quader beest
Als een boos Wijf onbevreest,
Sy doet den Man dolen altijt,
Als den Man niet in vreden leeft
Soo gaet hy drincken en dobbelen sonder respijt.
Een deuchtsaeme Wijf eerbaer
Kan een man stieren te rechte daer
Om te leven in goedt accoort,
Godt te vreesen en te dienen voorwaer
Als nae des Heeren woort.
Prince jonge scholieren delicaet
Om gelt en goet doch niet aenslaet
Een houwelijck van een quaet Wijf,
Ghy comt daer door in tribulacy quaet
Ende in soo boosen gherijf.

Een out Liedeken.
[Fortuyne wilt u keeren]

*F*Ortuyne wilt u keeren
En valt my niet soo suer,
Want ick blijve int verseeren,
Ick lijde swaer doleur,
Mijns Liefs rigeur
Dat valt my nu soo snel,
Verdraghen moet ick leeren
Door dese nijders opstel.
Rijck God wie sal ick klaghen
Meer dan die Liefste mijn,
Nu ende tot allen daghen
Sal ick u ghetrouwe zijn,
Stout ende fijn
Spijt die nijders over al
Sal ick u jonste draghen
Tot dat ick sterven sal.
Wanneer ick op haer dincke
Soo verandert al mijn bloet,
Ick soude haer geerne schincke
Mijn Lijf en al mijn goet,
In u behoet
Wilt danckelijck ontfaen
Laet in u herten vincken

Ick en sal u niet ontgaen.
Adieu schoon Roose bloeme
Scheyden dat moet nu zijn,
Tot dat ick weder kome
Tot u de alderliefste mijn,
Tot dat ick weder keere,
Adieu Lief gratieus,
Adieu mijn Lief mijn eere
Die weerste is couragieus.
Schoon Lief zijt mijn ghetrouwe,
Ick en begeer anders niet,
Troost my of ick verflouwe
Als ghy my in lijden siet,
Hoort na mijn verdriet,
Als ick u niet spreken en mach,
Doet dat ick u aenschouwe,
Tot op een ander dagh.

Een oudt Liedeken.
[Gestadighe minne drage ick altijt]

*G*Estadighe minne drage ick altijt,
Dies lijdet mijn hert pijn,
Mocht ick noch zijn by haer verblijt,
Hoe volijck soude ick zijn,
Tot haer soude ick my keeren,
Geen ander lief begeeren,
Want sy is de alderliefste mijn.
Ist niet een druckelijck leven
Te derven die ick minne,
Ick hadder my toe begeven,
Ick en was niet dan een kint,
Ick dedet in korter uren,
Dat ick lange moet besueren,
Eylaes ick was verblint.
Doen ickse laest met oogen aensach,
Die mijn herteken heeft bevaen,
Doen was ick vrolijck nacht ende dagh
Ende nu ist al ghedaen,
Van haer ben ick ghescheyden,
Alle druck moet ick verbeyden,
Ick mach wel treurigh gaen.
Mijn schip is my ontdreven,
Mijnen ancker leyt niet vast,
Mijn Lief heeft my begeven,
Recht als een onwaert gast,
Eylaes 't is buyten mijnen schulden,
Nochtans moet ick my verdulden

Al in mijn herteken ben ick geparst.
Die dit Liedeken heeft ghestelt
Dat was een Ruyter van droefheyt,
Sijn Lief is hem onthelt,
Haer leven woude sy met hem wagen,
Een vroom Lants-knecht is hy genaemt,
Hy hevet wel gesongen,
Van de alderliefste is hy gedrongen.

Een dans voor-sangh:
[Ghy nijders quaet van doene]

Op de wijse alst begint. Ghemaeckt van een Ionghe Dochter.

*G*Hy nijders quaet van doene,
Van 'sVyants aert meucht gy wel zijn,
Ghelijck de Schorpioene
Met haer steert steken fenijn,
Al hebt ghy nu de wille van mijn,
Het mach noch dueren een kort termijn,
Alle dinck en sal niet eeuwigh zijn.
Ick had u uytverkoren soete Lief,
Die tijdt is nu gepasseert,
Ick mach sien noch hooren u brief,
't Is al gevioleert,
't Is al verlooren, 'tis al verteert,
Die in dit Boeck van minnen studeert
Hy vint hem selven geabsolveert.
Ick heb om uwent wille goet lief,
Die hant geslagen aenden ploegh,
Doen ick u lestmael loofde met gerief
Dat geschiede des morgens vroegh,
'tIs hier, 'tis daer, met vint een behoef,
Schoon lieveken hebt ghy Ziels genoegh
Ick vinde my selven geen troost behoef.
Mijn Vrienden en magen goet lief
Die zijn mijn tegenspoet,
Een ander weder te kiesen tot gerief,
Die minne was niet soo soet,
't Is al om 't vermaldedijde goet,
Die altijdt raet van Vrienden doet,
Sijn hert sal kiesen die hy laten moet.
Dat ghy de Kanne stille doen staen,
Dat al dat goet aenkleeft,
Al hebt ghy nu uwen wille gedaen,
'tIs dat ghy om my niet en geeft,
'tIs beter dat ghy met een ander sneeft
Dan ghy met my in onvreden leeft,

'tIs quaet te drincke*n* die geen dorst en heeft.
Nu rade ick alle Vryers fijn
Die hier te dansen gaen perfect,
Ten besten laet u raden liefste mijn
Dat ghy met u trou niet en geckt,
Ghy spreeckt soo haest een woort soo net,
Worter yet belooft het wort belet
Het is een huysvrou al voor Gods Wet.

Een out Liedeken,
[Gepeyns ghy doet mijn treuren]

Op de wijse: Ick ginck eenmael spanceeren.

*G*Epeyns ghy doet mijn treuren
Nacht ende dagh,
Sy en mach mijn niet ghebeuren
Dus roep ick o wee o wach,
Die liefste die ick sagh,
Sy mach mijn niet ghebeuren
Dies moet mijn jonck hert scheuren,
Dus treur ick nacht en dagh.
Haer Ooghskens kristalijne
Die sy al van mijn doet,
Veel suerder dan azijne,
Veel bitterder dan roet,
Haer woordekens soet
Waren eens medecijne,
Die zijn nu als fenijne
Dat kost mijns herten bloet.
Mijn kermen ende suchten
Dit setse op een zy,
Sy paeyt my al met kluchten
Al door een ander party,
Haer geck hout sy met my,
Sy mach mijn sien noch luchten
Dus moet ick van haer vluchten,
Hoe sou ick wesen bly
Daerom mach ick wel schrijven
Dat vrouwen woorden zijn niet,
Als winden die daer drijven
Als een verwaeyent riet,
Waer ick de oorsaeck siet
Soo moght sy op my kijven,
Met recht van my blijven,
Maer lacy neen ick niet.
Ghy Princen wilt u versinnen
Ghy die de liefste bestaet,
Ten is geen kunst te beginnen

Daer het eynde bitter van smaeckt,
Aldus ben ick ghemaeckt
Ick moetet selfs bekennen
Dat my die liefde doet quellen
En maeckt my desperaet.

Een oudt Liedeken.
[Gratieus eerbaer jonck van sinnen]

*G*Ratieus eerbaer jonck van sinnen
Amoreus ghesellekens die minnen
Wilt ghy beginnen
Venus Vlas te spinnen
Hout u stil van sinnen
Leeft altijt vreughdigh, leeft, &c.
Singht en springht, schinckt, drinct de Most
Met Vroukens jeughdigh, vliet verdriet,
Siet niet wat 't kost, verquist u goetjen deuchdigh.

Weest beleefdich al voor de Maeght ter eeren,
Of ghy zijt knechte*n*, en anders zijt ghy Heeren,
Bedeckt die Maeghden haer eere,
Hoort wat ic u leere, wilt haer lof vermeere*n*,
Geeft haer die kroone, geeft haer die kroone,
Singht en springt, schinckt, drinckt de Most.
Met Vroukens schoone, Vliet verdriet,
Siet niet wat 't kost, Venus sal 't loone.

Peynst doch wat een Vrouken mach bedincken,
Wilt haer trouwelijc u gratieusheyt schincke*n*
Als haer ooghskens quincken,
Heete traentjens sincken,
Die liefde dan doet blijcken,
Alst past by tijden, alst past by tijden,
Singt en spring, schinckt, drinckt de Most
Met Vroukens blijde, vliet verdriet,
Siet niet wat 't kost, sorgen stelt besijden.

Als Cadetten zijt jeughdigh in u sleure,
Maeckt banquetten, schinct de Wijn schoon van kleure,
Hoort ghy dan treure*n*, u Ouders zijn daer veuren,
Peynst om die schoon Figuere,
Spoet u dan vaerdich,
Spoet u dan vaerdigh,
Singt en springt, schinckt, drinckt de Most,
Vroukens aerdich, vliet verdriet,
siet niet wat 'tcost, peynst de bloe*m* ist waerdig.

Spoet u ter jachte*n*, vryelijc sonder vragen dagh en nachte*n*,
Wilt sorge daer voor dragen,
Vint ghy u behagen, rijst op eert gaet dagen,
Peynst oft nijders saghen, slaet Vroukens

achten,
Singt en springt, schinckt, drinckt de most,
Met goede gedachten,
Vliet verdriet, siet niet wat 't kost,
Siet niet wat 't kost, troost wilt verwachten.

Een oudt Liedeken,
[Ghy Amoreuse Geesten]

Op de wijse: Rijck God wie sal ick klagen.

*G*Hy Amoreuse Geesten
Hier in des werelts present,
Den minsten met den meesten,
Elck met sijn liefken jent,
Wilt reyne liefde dragen
Hier in die aertsche dal,
U lieveken sal u dan behagen
Want liefde gaet boven al.

Wilt u tot liefde spoeyen
Met u Lieveken soo weest verblijt,
Als Die Bloemkens bloeyen
Al inden nieuwen tijdt,
Hout u al bedwongen,
Malkander u jonste doch biet,
Maer wacht u van nijders Tongen,
Soo wert ghy niet bespiet.

Reyne liefde moetmen thoonen,
Hier ter werelt int openbaer,
Iacob gingh met Lavan woonen,
Om sijn Lief wel veerthien jaer,
Al eer hy wilde wijcken
Van Laban sijnen Oom,
Met de schoone Rachel gingh hy strijcken
En met Lea ten is geen droom.

Valsche minne doet versmachten,
Luystert en hoort my na,
Als Sichem gingh verkrachten
Iacobs Dochter Dina,
Alsulcx ging oock bedrijven
Davids Soon Ammon,
Daerom dede hem ontlijven
Sijnen Broeder Absolon.

Wilt ghy niet zijn bedrogen
Soo gaet wijsselijck te ra,
Dat koste Samson sijn ooghen
Die minne van Dalida,
Soo ons die boecken leeren,
Verstaet die reden mijn,

Sy ging hem sijn hayr af scheeren,

[God heeft u gegeven reden en sin]

God heeft u gegeven reden en sin,
Om my, dien tot sonden genegen bin
Dat ghy my sout regeeren.
De Ziele sprack: Mocht my dat gebeuren
Dat ick mocht sterven gelijck als ghy,
Soo soude ick leven sonder treuren,
Maer als ick voor 't oordeel Godts sal staen,
Ende nae wercken loon ontfaen,
Soo moet ick 't al besueren.
't Lichaem sprac: Als ghy dat weet te vore*n*
Soo wie hem selven al willens wout,
Oft treet in eenen dooren,
Wie sal hem beklagen dat vraegh ick dy?
Ghy moet oock sorgen voor my
Of wy blijven beyde verlooren.
De Ziele sprack: Lichaem ghy moet wel sorgen
Want als komt aen de bitter doot
Wie sal ons dan verborgen,
Dus moet ghy sorgen het is noot,
Dat ghy niet verliest de blijtschap groot,
Ghy hebt noch geenen morgen.
't Lichaem sprac: Moet ic ooc sterve*n* leeren
Ende ick weet doch geenen tijdt,
Waer sal ick mijn keeren,
[Die} werelt toont mijn vrolickheyt,
[Natuere} is daer toe bereyt,
[Hoe] sal ickse mogen verheeren.
De Ziele sprac: o lichaem mijn van waerden
Waer op soo verlaet ghy u,
Wat wildy hier aenvaerden,
Hoe dorfdy bedrijven eenigh solaes,
Arm stinckende vleesch der Wormen aes,
Ghy moet doch inder aerden.
't Lichaem sprac: Moet ic inder aerde*n* lijden
Och Heere God van Hemelrijck,
Hoe mach ick mijn verblijden
Dat ick men inder sonden staet,
Mijn rout soo seer mijn leven quaet
Ick wel leeren lijden.
De Ziele sprac: wildy u tot deuchde*n* geven
Soo sullen wy, ick ende ghy
By Iesum zijn verheven,
Daer blijdtschap sal wesen immermeer,
Ende zijn verlost uyt den eeuwigen seer
Daermen eeuwelijck sal leven.
't Lichaem sprac: ontfermt God onser beyden

My ende die edel Ziele mijn
Ende wilt ons doch gheleyden,
Wilt doch bewaren die edel Ziele van my,
Maeckt dat ons leven u behaeghlijck zy
Wanneer wy moeten scheyden.

En oudt Liedeken.
[Het quamen drie Ruyters gheloopen]

*H*Et quamen drie Ruyters gheloopen
Soo verre in Duytsche Lant,
Met netten en met knoopen, ja knoopen,
Het waren die beste diemen vant.
Sy quame*n* voor eender weerdinnen huys
Al daermen tapten den Wijn,
Weerdinne wy droncke*n* so geerne, so geerne,
Wy en hebben geen Geldekijn.
Waer op soude ick u borghen
Ghy komt uyt vreemde Landen,
V kleederkens die sijn dunne
Ghy en hebter geen Gelt noch pande.
Doen sprack dat Ionc-wijf vanden huys
Nu tappet den Ruyter den Wijn,
Al dat sy verteeren, ja teeren,
Daer sal ick u borghe voor zijn.
Doen sprack die Vrouwe vanden Huys
En spreket niet soo stout,
Sy souden u helpen verteeren, ja teeren,
V Silver ende oock u Gout.
Doen sprack die Iongste vanden Huys
Ic woude den Iongsten Ruyter waer mijn,
En ick me sou gaen wandelen, ja wandelen,
Van Straesborgh tot op den Rhijn.
Die Iongste Ruyter toogh uyt sijn Net,
Ende wierpt inder Maghet schoot,
Daer stont die Edel Ruyter, ja Ruyter,
In een Wambays van Goude root.

Een out Liedeken,
Van Tijsken vander Schilde.

*H*Et is goe peys goe vrede in alle Duytsche Landen,
Sonder Tijsken vander Schilde,
Hy leyt te Delden ghevangen,
Hy leyt gevangen soo swaerlijck op sijn lijf.
Die Vrouwe vander Schilde sy lagh op hoogher Tinnen

Sy sagh de Heeren die borgers kome*n* binnen
Sy en sagh daer Tijsken haer liefste Boele niet, sy en sach &c.
Ghy Ruyters, ghy roovers, ghy Heeren vander straten,
Waer hebdy Tijsken vander Schilde gelate*n*
Waer hebdy gelaten de liefste Boele mijn,
Waar hebdy, &c.
Och Vrouken vander Schilde nu en laet u niet verlanghen,
Dat Tijsken vander Schilde te Delden leyt ghevanghen,
Hy leyt gevangen, &c.
Dat Vrouken vander Schilde en woudes niet ghelooven,
Sy dede haer peerdeken zadelen en*de* tomen,
Sy reet te Delder al voor dat hooghe Huys,
Sy reet te, &c.
Och Tijsken vander Schilden, dats bistu nu hier binnen,
Soo steeckt u Hoofdeken al uyt der hoogher Tinnen,
Laet my aenschouwen u fiere jonghe lijf,
Laet my aenschouwen, &c.
Tijsken vander Schilden en liets hem niet verdrieten,
Hy liet sijn hoofdeken ter hoogher Tinnen uyt schieten,
Hy liet haer aenschouwe*n* sijn fiere jonghe lijf,
Hy liet haer, &c.
Tijsken vander Schilden ghy wout my niet ghelooven,
Dat ghy by daghe ende by nachten sout laten u ruyten ende rooven,
Dat ghy sout laten u rooven ter halver middernacht,
Dat ghy sout, &c.
Iae Vrouken vander Schilde dat quam by uwen schulden,
Dat ghyder niet wout dragen dan zilver ende vergulden,
En dat ghy niet en wout dragen dan 't roode beslagen gout,
En dat ghy, &c.
Och Tijsken vander Schilden haddy dat woort geswegen,
Met zilver en*de* roode gout had ick u doen opwegen,

Dat u nu sal kosten u fiere jonghe Lijf,
Dat u nu, &c.
Och Vrouken vander Schilde en soude u dat niet verdrieten,
Dat my de Raven de Vogelen souden eten,
Dat my sou eten so menich kleyn Vogelkijn,
Dat my sou, &c.
Och Thijsken van der Schilden en laet u niet verlangen,
Ick sal u raden met Rooskens omhangen,
Daer op sal rusten dijn fiere jonghe Lijf,
Daer op sal, &c.

Een oudt Liedeken.
[Het voer een Maeghdelijn over Rhijn]

*H*Et voer een Maeghdelijn over Rhijn
't Savonts inde Manen-schijn
Met haer sneeu witte handen,
Den Winter tot haerder schanden.
Met een quem daer een Ridder gereden
Hy groete die Maeght tot dier steden,
Hy seyde God groet u reyne,
Waerom staet ghy alleyne.
Om dat ick hier alleyne stae
Dat doet dat ick geenen Boel en heb,
Die ick met herten meyne,
Daerom stae ick hier alleyne.
Och maeghdelijn woudy met my gaen,
Ick soude u leyden daer Rooskens staen,
Soo verre aen geen groen heyden,
Daer Schapen en Lammeren weyden.
Krijgsman ghy zijt my te hoogh geboren,
Ick ontsie soo seer mijns vaders toorn,
Ick wilt mijn moeder vragen,
Of ick't metten Lantsknecht mach wagen.
Och moeder seyde sy moeder mijn,
Nu weckter my inden manen-schijn,
Laet my de Lammerkens weyden
Soo verre aen geen groen heyden.
Och dochter ghy zijter noch veel te kleyn
Ghy slaepter noch wel een Iaer alleyn,
Tso heyme sult ghy blijven,
En spinnen de groene zijde.
Dat ick tso heyme blijven moet,
Dat doet mijn herteken groot wederspoet,
Die Lants-knecht mach my weerden,
Desgelijcx en was noyt opter eerden.
De Moeder sloot haer deure toe,

Dat maeghdeken spranck ter venster uyt,
Sy wilde den Lants-knecht haven,
Haer leven woude sy met hem wagen.
Die dit Liedeken eerstwerf sanck,
Een vroom Lants-knecht is hy bekant,
Hy hevet wel ghesongen,
Van de alderliefste is hy gedrongen.

Een oudt Liedeken.
[Het quam een Ruyter van Bosschayen]

*H*Et quam een Ruyter van Bosschayen
Gister avont inde wijn,
Nu en seght salmen hier niet nayen,
Ick heb gescheurt mijn hemdekijn,
Noch heb ick eenen gulden fijn
Die sal ick u Meysken gaerne geven,
Wildy tavont mijn boelschap zijn,
Soo sal ick met u vrolijck zijn.
Tegen den wint kom ick gezeylt,
Als een die hem t'schepe niet en verstaet,
Ghy hebt geen sinnekens aen my geleyt,
My dunckt dat ghy mijn liever verlaet,
Na dat 't nu aldus met my gaet,
Soo wil ick maken een verdracht,
Een ander te kiesen dat is mijn raet,
Adieu die ick te minnen plach.
Schutterkens die den boge hantieren,
Coopen twee peesen tot haren boghe,
Breecken sy d'een na speels manieren
Sy stellen een ander ten selven toghe,
Desgelijcx wil ick te doene pogen,
Want vrouwe sinnekens zijn als stof,
Gelijck den wint quamdy my aengevlogen,
Hier mede schoon lief neem ick oorlof.
Och lieve gesellen ick moet u klagen,
Ghy moet my nu geven goeden raet,
Ick ben gekomen in Venus plagen,
Ick en weet niet wat my te doene staet,
Mijn hope, mijn troost, mijn toeverlaet
Heeft my begeven ende seer ontwaert,
Dus is mijn herteken soo seer beswaert,
Maer 't sop is der kole niet waert.
Hy stelt sijn herteken in swaerder sorgen
Die sijn sinnekens aen vrouwen leght,
Want sy hanghet altijt sonder worghen,
Als een die strijt en vecht,

Wien ick 't klaghe ick hebbe onrecht
Altijt soo gaet sy haren pat,
Sy en heeft geen sinne aen mijn geleght
Al blijve ick in druck wat achtse dat.
Die dit Liedeken eerst heeft ghesongen,
Dat was een Ruyterken van gelde bloot,
En hadde ghedaen qua nijders tongen
Hy laghe sijn liefken in haren schoot,
Daer hy toe droegh sijn liefde groot,
Die mach hem ghebeuren tot geender tijt,
Sy quam hem gehelpen uyt sijnder noot,
Maer quaede nijders tongen geeft hy de wijt.

Een out Liedeken.
[Het soude een fiere Margrietelijn]

*H*Et soude een fiere Margrietelijn
Gister avont spade
Met haer kanneken gaen om wijn,
Sy was daer toe beraden.
Wat vantse in haer weghen staen,
Eenen Ruyter stille,
Nu seght my fiere Margrietelijn
Doet nu mijnen wille, ja wille.
Uwen wille en doen ick niet,
Mijn moeder soude my schelden,
Storte ick den koele wijn
Alleyne soude ick hem gelden.
En sorght voor den koelen wijn niet,
Maer sorghet voor u selven,
De Waert is onser beyder vrient,
Hy sal ons noch wel borghen.
Hy namse in zijnen witten Arm
Heymelijck al stille,
Al in een duyster Camerkijn
Daer schafte hy doen sijnen wille.
's Nachts ontrent de midder nacht
Sy ginck haer kanneken soecken,
Daer lagh de Moyaert ende loegh,
Het staet daer t'enden mijn voeten.
Maer dat daer t'enden u voeten staet
Dat sal u noch wel berouwen,
Ick hebbe noch drie gebroeders stout
Die sullen u dat hooft af houwen.
Alle u drie ghebroeders stout
Die sette ick in mijn deyren,
Ick sal desen somer lanck

Met Griecken houden mijn schreyen.
Ende hy nam een sneeu witte bant,
Hy stacken al in haer keele,
Hy schootse tot eender venster uyt,
Hy schootse al inde Dijle.
Teghen stroom quam sy ghedreven
Aen Sint Ians Capelle,
Dat sach soo menich fijn Edelman,
Soo menich jonck edel geselle, jae geselle.

Een oudt Liedeken.
[Het waeyt een windeken coel uyt den Oosten]

*H*Et waeyt een windeken coel uyt den Oosten,
Hoe lustich staet het groene wout,
De Vogelkens singen, wie sal my troosten
Vrouwen ghepeyns is menichfout.
Ick wil my selver eens gaen vermeyden
Aldaer de liefste te woonen plach,
Ende dencken op den tijt voorleden,
Godt geve de liefste goeden dach,
Ic was een Klercxken, ic lach ter scholen
Den rechten wech hebb' ick gemist,
Schoone jonghe Vrouwen deden my dolen
Weder te keeren dat dunckt my best.
Dit heffe ick op, dat wil ick vaten,
Al om de alderliefste mijn,
Drinc ick my droncken, drinct ghy by maten
Dat u misquame daer waer my leet.
Noch weet ick een Liefken uytvercoren,
Daer waer ick alsoo geerne by,
Wat ick minne t'is al verlooren,
Krancken troost soo gheeftse my.
Al op een hoeck van deser straten,
Daer woont soo proper meysken fijn,
Daer sal ick noch een nacht by slapen,
Of Kraey en sal geen Vogel zijn.
Rijck Godt mocht ic den dach noch leven,
Dat sy my minde, ende ick haer niet,
Soo sou mijn Herteken in vreuchde leven,
Dat nu leyt in soo zwaer verdriet.
Nu is dat Lot op my ghevallen,
Daer ick een kanse af wachten moet,
Aylacen ick en heb geen troost met allen
Dan altijt druck en tegenspoet.

Een out Liedeken.
[Het voer een Visscher visschen]

*H*Et voer een Visscher visschen,
Soo verre aen gheenen Rhijn,
Hy en vant daer niet te Visschen,
Dan een hubsch Maechdekijn.
O Visscher seyde sy Visscher
Waert toe draecht ghy uwen moet,
Al tot der hubscher Deerne
Dat dunckt my wesen goet.
Och Visscher seyde sy visscher
Wat visch hebt ghy ghevaen
Soo verre aen geen groen Heyde
Daer is goet visschen te gaen.
Aen geen groene Heyde,
Daer leydt de coude Sneeu,
Daer vriesen mijn handen en voeten,
Mijn hooft doet my soo wee.
Vriesen u handen en voeten,
Doet u dat Hooft soo wee,
So gaet al in der stoven
Daer en vrieset nimermeer
Maer doen de loose Visscher
Al inder Stoven quaem,
Doen bestont hy haer te vraghen,
Nae haren ghetroude Man.
Wat hebdy my te vragen
Nae mijnen ghetroude Man,
Mijn Man is inder Kercken
Hy bidt Gods Heylighen an.
Is u Man al inder Kercken
Ofte inden coelen Wijn
Soo laet ons eten en drincken
Ende laet ons vrolick zijn.
Maer doen sy aten en droncken
Doen quam haer eygen Man,
Doen dachte den loosen Visscher
Hoe com ick nu daer van.
Dat Vrouken was behendich
Sy goot haer Vissop uyt,
Doen spranck den loosen Visscher
Ter hoogher venster uyt.

En out Liedeken.
[Het viel een edele douwe]

*H*Et viel een edele douwe
Tot een Veynster in,
Tot eender hubsche vrouwen
Ghevanghen in het herte mijn,

O lieflijck om bevangen
Staet op en laet my in,
Nae u staet mijn verlanghen
By dy soo wil ick zijn.
  Dat meysken was beheynde
Sy liet den Knape in
Soo heymelijck op een eynde
Al in een Camerlijn,
Daer lagen sy twee by den andere,
Die wijle was daer niet lanck
Die wachter op der Tinnen lach
Hy hief op een Liet en sanck.
  Swijghet Wachter stille,
Ick wil u gheven loon,
My druckt een vrouwelijck beelde,
Des ick geen rou en hadt,
Sy leyt in mijnder herten
Zy breeckt mijn sin
By haer soo wil ick blijven,
Sy is de Liefste mijn.
  By haer soo wil ick blijven,
By haer soo ben ick geerne,
Sy heeft twee valcken ooghen,
Sy is mijn morghen-sterne,
Sy heeft twee witte wanghen,
Ende eenen rooden mont
Onse Heere Godt wilse behoeden
In aller deucht ghesont.
  In mijns vaders hove,
Daer staen twee Boomkens fijn
Den eenen draecht Noten Muscaten,
De ander goet Naghelkijn,
De Noten die sijn soet
De Naghelen die zijn goet,
Die wil ick de liefste draghen,
Tot eenen frisschen moet.

Een oud Liedeken.
[Het daghet inde oosten]

*H*Et daghet inden oosten
Het lichtet over al,
Wie verhoolen wil vrijen,
Die slaept niet te lanck.
  Wie verhoolen wil vryen,
Op goede ghestadicheyt
Hout 't Wachterken te vriende,
Soo en gheschiet hem ja gheen leyt,

Daer lach een weerde vrouwe
Al op een Camer en sliep,
Sy was soo seer vertsaget
Sy en kost gherusten niet.
En vertsaecht u niet soo seere
Mijn alder soetste lief,
Ick ben een jongelinck schoone,
Ick heb u van herten lief.
Sydy een Iongelinck schoone,
Och wiste ick dat voorwaer,
Ick sou mint jonck hert dwingen,
Mijn treuren waer al ghedaen.
Hy namse in sijn armen
Hy 's wanckse al in dat gras,
Daer lagen sy bey verborgen,
Tot dat scheen den lichten dach.
Wy twee moeten scheyden
Der moeter gescheyden sijn,
De Wachter blaest sijn hooren
Ick sie den dach in schijn.
Ick weet van gheenen daghe
Noch van gheen Manenschijn,
Ghy zijt de Morghen sterre,
Ghy verheucht dat herte mijn,
Die dit liedeken dichte,
Dat was een Ruyter fijn
Hy hevet gesongen soo lichte,
Te Campen al inden wijn.

Een oudt Liedeken.
[Het quam een man van Schelde]

*H*Et quam een man van Schelde
Gheheten was hy Robijn,
Hy bracht een Tassche met gelde,
Voor die schoone vroukens fijn,
Sy syden komt an, dan, man,
Hier sijn schoone vroukens int gespan.
Robijn met zijnen baerde,
Quam daer in huys gegaen,
De vroukens licht van aerde
Sy hebben hem wel ontfaen
Sy seyden, hy, dy, ghy,
Wy willen gaen danssen met herten bly.
De alder leepste Dille,
Sette hem op een stoel,
Nu doet hier uwen wille,
Ghy zijt mijn eygen boel,

[En ben ick niet in grooter noot]

En ben ick niet in grooter noot,
Sy heeft mijn hooft in haren schoot
Begreepen // dat block dat moet ick slepen.
  Haer handekens wit haer Vingherkens broos,
My dochte sy waer my veel te loos
Doen ickse laestmael aenschoude,
Sy toonde my een soo lieflijcken voys,
Doen ickse tot mijnen soete liefken koos,
Met lusten // och lief mocht ick by u rusten.
  Dus scheyde ick hier niet van daen
Een troostelijck woort wil ick ontfaen,
Al soudt ghy my ontlijven,
Ick laete om u soo menigen traen,
Over mijn root-bloeyende wanghen gaen
Mijn rouwe // wel edel schoon jonckvrouwe.
  Vrou Venus weset my ghetrou,
Besprenght my met uwen coelen dou,
Mijn branden al mijn leden,
Snijt in twee dat minnen tou,
Ick hebbet ghedraghen op mijnen mou,
So suere // dat block wil ick verschuere.
  O lief doet my doch eenich gerief,
En schrijfdet my noch eene Minne-brief
Als ick van u moet scheyden,
Want ghy berooft my mijn sinnekens vijf,
Daer toe hebt ghy mijn jonge lijf
Bedorven, och lief waer ick al gestorven.

Een nieu Liedeken, Van Thysken Van Bran Mayken.

*H*Oort ghy meyskens over al
Wat goets dat ick u singen sal
Op dat ghy lieft dien ghy versint
Nu voortaen van herten mint,
Hoe 't gaet // volcht raet,
Ghy sult we sien wat u wel staet.
  Smorgens eer ghy gaet uyten huys
Wast u handekens eerst met gruys
Vrijftse stijf, dat ghyt wel voelt,
Daer nae met water af ghespoelt,
Doet dit // heel wit
Soo blijven u Handekens onbesmit.
  Wilt ghy schoon van aensicht sijn
Asemt sterck in een doecxken zijn
Wrijft stijf het aensicht metter hant

Soo wordet claer wit inden gront
Heel gladt // soo dat,
Maer wast het niet met water nat.
Als ghy met Vrijers converseert
V doch niet gheveynsdelijck simuleert
Te sien u Vrijsters daer alleyn,
Dien ghy van herten meynt,
V vlijt// in 't krijt,
Op dat ghy daer door niet zijt verblijt.
Maer dien ghy niet en begeert
Van stonden aen refuseert,
Op dat hy niet en wort ghequelt,
Door liefde die hy op u stelt,
't Is eer, en daer toe meer,
Groot lof krijchdy daer van weer.

Een out Liedeken,[Het was een jongher Helt]

Op de wijse: Mijn ziel maeckt groot den Heer.

*H*Et was een jongher Helt,
Sijn hert was hem ghestelt,
Nae een Ionck-vrouken schoone:
Godt groet u Ionck-vrou fijn,
Ghy staet int hert van mijn
In 't hert spant ghy de Croone.
Ionger Helt laet 't vrijen staen,
Het is voor u ghedaen,
Ghy kont my niet verheugen,
Een ander moet dat zijn,
Die sich vervrouwet mijn,
Ghy moet wat lager bouwen.
Ionck-vrou spreeckt niet so stout,
't Ghebeurt wel menichfout,
Dat hooge bergen dalen,
Al staen u Rooskens fier,
De Rijp can comen schier,
Vernielens altemale.
Mijn Rooskens segh ick saen
Die zijn seer wel ghedaen,
Sy staen op groene struycken,
Al quam de Rijp op een nacht,
En benamse haer vracht,
Nochtans sult ghys' niet pluycken.
Een weynich tijdts na dien,
Heeftmen haer treuren sien,
Sy heeft consent ghegeven,
In haer Liefs armkens blanck

Lach sy een tijt niet lanck,
Des machse treurich leven.
Nu seght my Ionckvrou fijn,
Waer nu u rooskens zijn
Dien ick niet moeste pluycken,
Te niet zijnse gebracht
Vergaen is al haer cracht,
Sy staen op dorre struycken.
Mijn ongeluck end'eer,
Heeft my bedroevet seer,
Lief wilt my niet verlaten
Een woort hadd' ick gesacht,
Dat ghy my in schanden bracht,
Lief wat mocht dat u baten
Ionckvrou ghy spraeckt soo stout,
In hoochmoet menichfout
'tWort namaels wel gewroken,
Ick boot u trou en eer,
Doe dochtet u oneer,
Nu ist u opgebroocken.
Het is wel mijn schult,
Nu hebt met my geduldt,
Verschoontet my nu ter eere,
Ick was jonck en slecht
Ick verstont de sake niet recht,
Des rout mijn liefde soo seere.
Hadt ghy't verstaen in 't goet,
Doe ick u trouwe boot,
Soo haddy eer verkreghen,
Nu isset niet gheschiet,
Nu leeft ghy int verdriet,
Nu ist my niet gelegen.
Dit Liedeken is ghedicht
Van een Helt gesticht,
Tot eeren een Ionckvrou schoone
Die hy bemind' oprecht,
Op hem en achtse niet
Dies is ghebroocken haer Croone.

Een oudt Liedeken.
[Het was een aerdich Knaepken]

*H*Et was een aerdich Knaepken
Smorgens vroech op gestaen
Drie uren voor den dage,
Spanceeren metten maechden,
Om Rooskens souden sy gaen.
Als sy int 't groene wout quamen,
Daer roode Rooskens staen,

En spreyt u Kapken nedere,
Het is soo schoone wedere,
Met u ben ick begaen.
  Mijn alderbeste Kapken
Cost my soo menich pont,
Spreyde ick het op der Aerden,
Verdorven soude het werden,
In een soo corter stont.
  De Vrijster in de deure stont,
De Vrijer quam daer ghegaen,
Hy gincker voor by spanceeren,
Ende oock seer triumpheeren,
Hy hadde zijn Kapken aen.
  Hy seyde goeden avont Aelken,
Sy seyde goeden avont Ian,
Die goede Godt inden Troone,
Die wil u Kapken loonen
Dat ick maecht van u quaem.
  En datstu maeghet van my quaemt,
Dat doet my nu wel spijt
Had ick mijn Kapken neder ghespreyt
En u soete lief daer op gheleyt
Soo en hoorde ick geen verwijt.
  Ghy Princen die hier me omme gaen,
Soo gaerne hoort ghy dit Liet
En als ghy smorgens vroech op staet
En met u Lief spanceeren gaet,
Soo spaert u Kapken niet.

Een oudt Liedeken, van Ariaen Maet.

*W*Ie wil hooren singhen,
Van wonderlijcke deunen
Een moeder hadt twee seunen
Nae de Roorda is sy ghetoghen,
Sy claechde met schreyende ooghen
Over den eenen int openbaer,
Heer ist in u vermoghen
Vanght mijn soon de Knevelaer.
  Vanght hem sonder verbeyen,
Ghy Edele Heere verheven,
Set hem op die Galeye
Eyst gelt men salt u gheven,
Daer leyt niet aen bedreven
Al lijdt hy tormenten swaer,
Laet hem roepen al sijn leven
't Is soo vuylen Knevelaer.
  Thien pont groot gingh sy hem langhen
Hy sprack tis mijn bevolen
Om Knevelaers te vanghen
En al die hebben gestoolen,
Seght mijn waer is het verhoolen
Ick sal hem brenghen daer,
Seght mijn waer is hy gheschoolen

[Schoon lief tot uwer schaden]

Schoon lief tot uwer schaden
Hebdy my gevonden hier
Wy twee zijn verraden,
Ons vyanden comen hier.
Al uyt mijns vaders hove
Dat vol verraders staet,
Maria tot uwen love,
Wilt ons nu geven raet,
Den raet die ick sal vinden
En is te mael niet goet.
Ick moet mijn leven enden
Ende storten mijn roode bloet.
Schoon lief om uwent wille,
Zoo wil ick sterven den dood,
Die verraders zwijchen stille,
Zy zijn mijn over-hoot,
Ick wilse gaen bestormen
Mijn Lichaem hoort den wormen
D'welck ick hen geven sal.
Men gincker stormen ende strijden,
Haer lief die bleef daer dood
Waer sal ick nu gaen oft rijden,
Noyt vrou en was in meerder lijden,
Zy is van rou ghestorven,
Wanneer sy sach zijn bloet,
Die strenge doot verworven
Door grooten tegenspoet.
Die dit Liedeken dichte,
Is dickwils sonder gelt
Dat doet hem een zijn nichte
Die 't hem te vooren teld,
Om d'welck sy can bedrijven,
Duysent Boertgens op een termijn,
Daerom boven alle Wijven
Is sy de liefste mijn.

Een oudt Liedeken.
[Ick wil te lande uyt rijden]

*I*Ck wil te Lande uyt rijden,
Sprack Meester Hillebrant,
Die my den wech sal wijsen,
Te Barnen in dat Lant,
Zy zijn my onbekent geweest,
Zoo menigen langhen dach,
In drie en dertich jaren
Vrou Goedele ick niet en sach.
Wildy te Lande uyt rijden,

Sprack Hertoch Abeloen,
Ghy vinter op der marcken,
Den jonghen helt is coen,
Ghy vinter op de mercken,
Den jonghen Hillebrant,
Al quaemdy onder u twaelven,
Van hem wordy aengerant.
Soude hy my dan aenranden,
Met eenen en velen moet,
Ick door hou hem zijnen bruynen Schilt
Ten doet hem nimmermeer goet,
Ick door slae hem zijnen Schilt
Met eenen Schermer-slach,
Dat hy't zijn Vrou-moeder,
Een Iaer wel clagen mach.
Dat en suldy niet ghedoen,
Sprack joncker Diederich,
Ick heb den Iongen Hillebrant
Met goeder herten lief,
Ghy sulter hem seere groete,
Al door den wille van mijn,
Ende dat hy u laet rijden,
Zoo lief ick hem mach zijn.
Al metten selven woorden,
Hy die groene gaerde op ran,
Tot in des marckes pleyne,
Hillebrant die oude man,
Tot in des marckes pleyne,
Daer hy den jonghen vant,
Wat doet den ouden grijsen,
Hier in mijn vaders lant.
Ghy voert een harnas louter,
Al waerdy eens Conincx Kint
Ghy maeckt mijn jonck herte
Met siende oogen blint,
Ghy sout tsoo heyme blijven
En houden u ghemack
Met eenen hubschen gheluyden,
De oude loech ende sprack:
Zou ick't soo heyme blijven
Ende houden mijn gemack
Van strijden ende van vechten,
Daer is my af ghesaecht,
Van strijden ende van vechten,
Als op mijn hene vaert,
Dat segghe ick u jonghe Helt,

Daer wert af grijs mijn Baert.
Den Baert sal ick u af rucken
Ende daer toe seere slaen
Soo dat het roode bloet
Over u wanghen sal gaen,
V Harnas ende u Schilt,
Moet ghy my gevende zijn
Ende blijven mijn ghevanghen,
Behoet Godt dat leven mijn.
Mijn Harnas ende mijnen Schilt
Daer hebbe ick my mede gheneert,
Ick en was noyt mijn daghen
Van eenen man ververt,
Zy lieten daer haer woorden,
Sy ginghen met Swaerden slaen
Wat sy daer bedreven,
Dat suldy wel verstaen.
Die Ionghe bracht den ouden
Eenen soo swaren slach,
Maer dat hy van al zijn daghen,
Niet so seer vervaert en was,
Sijn Paert dat spranck te rugghe,
Wel twintich voeten wijt,
Den slach die ghy daer sloecht
Heeft u gheleert een Wijf.
Soude ick van vrouwen leeren
Dat ware my groote schant,
Ick heb noch Ridders en Heeren
Binnen mijns Vader Lant,
Ick heb noch Ridders en Knechten
Al in mijns Vaders Hof,
Wat ick niet geleert en hebbe
Daer over leer ick noch.
Het quam soo dat den ouden
Liet neder sincken zijnen Zchilt,
Soo dat hy den Ionghen Hillebrant
Sijn swaert al onder ginck,
Hy nam hem in sijn middele
Aldaer hy smalste was,
Hy wierp hem neder te rugghe
Al in dat groene gras.
Soo wie hem selven aenden Ketel wrijft
Hy heeft gaerne vanden roet,
Soo hebt ghedaen ghy Iongher Helt
Hier tegen uwen wever spoet,
Spreeckt nu op u Biechte

V Biecht-vader wil ick zijn,
Dat bistu vanden wolven
Genesen meucht ghy zijn.
Wolven dat zijn wolven
Sy lopen door dat wout,
Ick ben den Ionghen deghen
Geboren in Griecken stout,
Mijn Moeder hiet vrou Goedele,
Een Hertoginne fijn,
Ende den ouden Hillebrant
Dat is de vader mijn.
Hiet u Moeder vrou Goedele
Een Hertoginne fijn,
Was Hillebrant u Vader
Soo bistu die Soone mijn,
Hy schoof op zijnen Helme
Hy custen hem voor zijn mondt,
Nu danck ick Godt den Heere
Dat ick u sie ghesont.
Och vader lieve vader
Die wonden die ick u hebbe gheslaghen,
Wilt ick al mijn leven lanck
In mijnder herten draghen,
Nu zwijcht Soone stille
Der wonden weet ick wel raet,
Wy willen van hier scheyden
Godt sterckt ons op de vaert.
Nu neemt mijn ghevangen
Alsmen een ghevanghen doet,
Vraghen u dan de Luyden
Wat Man dat ghy daer voert,
Zoo suldy hun dan segghen
't Is een die quaetste Man,
Die oyt op dese werelt
Van Moeder Lijf ghewan.
Het viel op eenen Saterdach
Ontrent ter Vesper tijt,
Dat de Ionghe Hillebrant
De groene gaerde op reedt,
Hy voerde op zijnen Helme
Van Goude een Cransselijn,
Ende neven zijnder zijden
Den liefsten Vader zijn.
Hy voerde hem ghevanghen
Al sonder arghelist,
Hy sette hem by sijnder Moeder

Boven haer aen haren disch
Sone wel lieve Sone
Dat geeft my al te vry,
Waerom ghy dese ghevangen
Hier settet boven my.
Moeder seyde hy Moeder
De waerheyt sal ick saghen,
Aen geender groender heyden
Had hy my nae verslaghen,
Het is Hillebrant de oude
De liefste Vader mijn,
Nu neemt hem in u armen
Ende hiet hem wellekom zijn.
Sy nam hem in haer armen
Sy kusten hem aen sijnen mont,
Nu dancke ick God den Heere
Dat ick u sie ghesont,
Wy willen van hier scheyden
Ende varen ins onse Landt,
Te Baren binnen der steden
Daer wy wel zijn bekant.

Een oudt Liedeken.
[Ick stont op hoogher Berghen]

*I*Ck stont op hoogher Berghen
Ick sach ter Zeewaert in,
Ick sach een Scheepken drijven
Daer waren drie Ruyters in.
Den alder jonghsten Ruyter
Die in dat Scheepken was
Die schonck mijn eens te drincken
Die koele wijn uyt een glas.
Ick brengt u kleyn haveloos Meysjen
Dat u Godt segenen moet,
Geen ander soud' ick kiesen
Waert ghy wat rijcker van goet.
Ben ick een kleyn haveloos Meysjen
Ick en bens alleyne niet,
In een Clooster wil ick rijden,
God loons hem die 't my riet.
Hy sprack wel schoone Ionckvrouwe
Als ghy in't Clooster gaet,
Ende als ghy wijdinghe ontfaet,
Hoe gaeren soude ick weten
Hoe u de Nonne kleederen staen.
Maer doen sy in dat Clooster quam
Haer Vader die was doot,

Men vant al in mijns Heeren lant
Geen rijcker Kint en was groot.
De Ruyter haddet soo haest vernomen,
Hy sprack sadelt my mijn Peert,
Dat sy in't Clooster is ghekomen
Dat is dat mijnder herten seer deert.
Maer doen hy voor het Clooster quam
Hy klopte aen den rinck
Waer is de jonghste Nonne
Die hier lest wijdinge ontfinck.
Dat alder jonghste Nonneken
En mach niet komen uyt,
Sy sit alhier besloten,
Ende sy is Iesus Bruyt.
Sit sy hier in besloten
Ende is sy Iesus Bruyt,
Mocht ickse eens sien of spreken
Sy soude wel komen uyt.
Dat alder jonghste Nonneken
Gingh voor den Ruyter staen,
Haer hayrken was af gheschoren
De minne was al ghedaen.
Ghy meucht wel t'huys-waert rijden,
Ghy meucht wel t'huys-waert gaen,
Ghy meucht een ander kiesen
Mijn liefde is al vergaen.
Doen ick een haveloos Meysjen was
Doen stiet ghy my metten voet,
Hadt ghy dat woort gheswegen
Het hadde geweest al goet.

Een oudt Lieden.
[In mijnen sin had ick uytverkooren]

*I*N mijne sin had ick uytverkooren
Een Maeghdeken jongh van daghen,
Schoonder wijf en was noyt geboren
Ter werelt wijt nae mijn behaghen,
Om haer soo wil ick waghen
Beyde lijf ende daer toe goet,
Mocht ick noch troost van haer bejaghen,
Soo waer ick vro, daer ick nu treuren moet.
Haer liefde doet mijn herte quelen,
Ick duchte dat ick 't besterven // sal,
Nochtans en soude sy my niet vervelen,
Mocht ick troost van haer verwerven // al
De Nijders tongen willen my bederven
Ben ick gheworden vroet,

Een oudt Liedeken.
[Ick weet een Vrouken amoreus]

*I*Ck weet een Vrouken amoreus,
Sy heeft mijn Herteken bevaen,
Met haer gantsche minnelijckheyt,
Ick en kan haer niet ontgaen
Haer jonste moet ick draghen,
Haer wezen is soo fier
Sy staet in mijn behaghen.
Schoonder Wijf en weet ick hier
Dus wil ick my vermeten,
'tIs recht dat ick haer vrientschap bie
Want sy doet my vreucht vergeten,
Soo reyn is sy van sinne,
My is te bedt dat ickse sie,
Die alderliefste die ick beminne.
Haer mondeken root haer ooghjens klaar
Sy blincken als Kristal,
Mocht ickse spreken oft komen naer,
Dat waer al mijn begeeren,
Maer lacen neen ick niet,
Dat doen de Nijders tonghen,
Och sy brenghen ons int verdriet.
Dat doet dat sy is te hooge gebooren,
Dies ick wel mach klaghen
Al heb ickse in mijn hert verkooren
Ick en kan haer niet beklagen,
Och lacen sy acht mijn kleyn,
Ick wil noch al in hope leven
Ende dragen mijn druck alleyn.
Die Liefste en kan ick niet begeven
Sy staet so vast in my, bove*n* al die daer leven,
Het is recht dat ick segge dy
Och woude sy dat verstaen
Dat ick haer getrouwe Boel soude zijn,
Soo waer al mijn treuren ghedaen.
Och Venus Vrouwe siet aen mijnen staet
Voor alle Ionckvrouwen eere,
Ghy zijt mijn troost mijn toeverlaet,
Ick bidts u minnelijck op u eere,
Ghy zijt mijn Liefden dies wel waert,
Dat ick u diene mijn leven lanck
Schoon Liefken als ghy 't begeert.
Die dit Liedeken heeft ghemaeckt
Het quam uyt rechter Minnen,
Al en heeft hy't niet te recht gheraeckt
Men sal't int beste versinnen,

Al hevet luttel ghesticht
Ter eeren van sijn Lieve
Heeft hy dit Liedt ghedicht.

Een out Liedeken.
[Ick weet een Peerle jent]

*I*Ck we[e]t een Peerle jent
[Geprent] in schoonheyt rijcke,
[Noyt man en] heeft present
[Bekent //] haerder ghelijcke.
[Diamant] ofte Robijn
Sangwijn verciert in gouwe
Men vint tot geen termijn
Soo fijn // in geen Lantsdouwe.
Ghelijck die Sonne klaer
Eenpaer, in's Hemels Throone,
Soo is mijn Lief voorwaer
Aldaer //blinckende schoone.
Waer ick een Coninck vailjant,
Playsant // rijck van persone,
Ick versette voor haer mijn Lant
En Sant // en oock mijn Croone.
Dat ick mijn ghedacht
Dach nacht // op haer set als onwijse,
Sy is my te hooge van macht
Geacht // en oock te groot van prijse.
Dees peerle daer my dat leet
Seer wreet // om moet ghebeuren,
'tIs my lief dat ick weet
Hoe sy heet // de fleur der fleuren.
Wist ick met mijne herten bloet
Onsoet // haer noch te winnen, so soud' ick tot een boet
Mijn bloet uyt laten rinnen.
Storve ick van rouwe groot
Den doot // om haer door desen,
Soo waren mijn wondekens root
Ter noot // gheheel genesen.
Ick geve elck minnaer wel
Bevel // dat hy der liefden draghe,
Maer dat hy der liefden ghequel
Seer fel // niet en beklage.
Die hem spiegelt vry
Aen my // die spiegelt hem sachte,
Elck minnaer verre ofte by
Wie 'tzy // slaet hier wel op achte.
Prince mindy een edel greyn
Int pleyn // als ick boven maten,
Soo en mooghdy der liefde treyn,

Certeyn // met recht niet haten.

Een oudt Liedeken.
[Ick sie die morghen-sterre]

*I*Ck sie die morghen-sterre
Mijn Liefkens klaer aenschijn,
Men salse wecken met sanghe
De Alderliefste mijn.
Wie ist die daer singhet
Ende mijn niet slapen en laet,
Hy sal sijn singhen laten
Voorwaer segge ick hem dat.
Dat ben ick Ridder koene
Een Ridder wel ghemeyt,
Wanneer suldijs my loonen
Alle mijn sanges arbeyt.
Comt noch tavont spade
Al voor mijns Vaders Hof,
Aldaer sal ick u loonen
En seght daer niemant of.
Den dagh die nam een eynde,
Die Iongelinck quam aldaer,
Met sijne blancke Armen
Woude hyse omme vaen.
Nu staet Ionckheer stille,
En rijt my niet nae,
Ick moet eerst weten
Wat loon ick soude ontfaen.
Bergen en Lant schoone Ionckvrouwe
Sal u vry eyghen zijn,
Ende Boven al die leven
Suldy de Alderliefste zijn.
Sal ick boven alle Ionckvrouwen
V Alderliefste zijn,
Soo suldy Ridder koene
Mijns Lijfs gheweldigh zijn.
Sy namen daer malkanderen
Sy gingen eenen ganck,
Al onder een Lindeken groene
De Nachtegael daer op sanck.
Hy liet zijn mantel glijden
Beneden in dat gras,
Om dat sijn vergulde sporen
Vanden douwe niet souden worden nat.
Daer laghen sy twee verborghen
Den lieven langen nacht,
Vanden avont tot den morghen,
Tot dat scheen den lichten dagh.

Een oudt Liedeken,
[Ick weet een fraey Casteel]

Op de wijse: Cupido triumphant.

*I*Ck weet een fraey Casteel
Soo veer aen gheen Lantsdouwe,
Noyt schoonder Iuweel
De mueren zijn van Gouwe,
De mantel een Robijn,
De straten zijn Corael,
Dat fondament staet op Christael
De Brugge excellent
Staet lustigh boven maten,
Sy staet int water jent
Op Goud' en Silvere platen,
Karbonkel steenen reyn,
Peerlen groot en kleyn
Staen daer soo fier al int ghemeyn
Rontom dat schoon Paleys.
Daer loopt een schoon Riviere,
Het isser altijdt peys,
Men houter goe maniere,
Mocht ick smaken de vloet
Van dit Rivierken soet,
Soo waar mijn jonck hert wel ghemoet.
Op dat Rivierkens kant
Wassen Olijftacxkens groene,
Gout-bloemkens vast gheplant,
En Violetten schoone,
Met liefden snel
Laetser God bloeyen wel
Blijft amoreus in Gods bevel.
Ick noemse u niet al
De Bloemkens die daer spruyten,
Ick noemse noch niet al
Hoe veerdigh van vertuyten,
Bloemkens in dat Gras geplant
Ons 's Hemels dou playsant
Staen daer soo fraey al langs den kant.
'tIs een Casteel ghenaemt
Al van een Meysjen reyne,
Het en bleef noyt beschaemt
Van geen qua nijders pleyne,
Want ick hope sy sal
Blussen onse misval
Hier beneden in dit Aertsche dal.

Een oudt Liedeken.
[Ick hadde een ghestadigh minneken]

*I*Ck hadde een ghestadigh minneken
Geen schoonder die daer leeft,
Verkooren in mijn sinneken
Van rouwe mijn herte beeft,
Want sy my nu begeeft,
Daerom mach ick wel schrijven
Wantrou van alle wijven
Want sy een ander heeft.
Twee bruyn ooghen soo draecht sy
Soo vriendelijck int gesicht,
Daer mede soo verjaecht sy
Druck lijden int gewicht,
'tIs langhe te voren gedicht,
'tIs langhe te voren gheschreven
Dat sy my soude begeven
Want vrouwen woorden die zijn licht.
Soete weerde Lieveken
Peynst somtijts eens om my,
Doet vry al u gerieveken
Al sonder fantasy,
Seer selden ben ick bly,
Wanneer ick eete of drincke
Om u ist dat ick dincke,
Al wijsdy my nu voorby.
Hoe soude ick 't vergeten
Ick ligge in swaer verdriet,
Van drincken noch van eten
Kan ick ghevoeden niet,
Ick weet wel hoe sy hiet
Die mijn herteken heeft bevanghen,
Nae haer staet alle mijn verlanghen,
Ick leve in swaer verdriet.
O Venus soete vrouwe
Is dat u dienaers loon,
In 't eynde van u trouwe,
Soo ist beginsel schoon,
Dies sterf ick duysent doon,
Dan haar een ander sal trouwen
Al onder des Hemels Throon.
Adieu mach ick wel schrijven,
Adieu is mijn advijs,
Bedroghen moet ick blijven
Als Salomon de wijs,
De schoonheyt van Parijs,
Absalon de schoone,
Schoone vrouwen spannen de Kroone,

Die geve ick den hooghsten prijs.
O bitterlijcke scheyden
Waer toe zijt ghy ghemaeckt,
De doot wil ick verbeyden,
Die alsoo bitter smaeckt,
Het moet ghescheyden zijn,
Schoon Lief komt my ter spraken,
Ick val in desperaten,
Ick blijve al inde pijn.

Een oudt Liedeken.
[Ick segh Adieu, wy twee moeten scheyden]

*I*Ck segh Adieu, wy twee moeten scheyden
Tot op een nieu,
Soo sal ick troost verbeyden,
Ick late by u dat herte mijn,
Want daer ghy zijt daer sal ick zijn,
'tZy vreught of pijn,
Altoos sal ick u vry eygen zijn.
Mijns sins ghequel
Dat doet my dickwils treuren
Haer liefde rebel
Die doet my 't herte scheuren,
'tScheyden van my doet u de noot,
Ick blijf ghewont ick seght u bloot
Schoon Bloeme minjoot
Ick blijf ghetrou tot inder doot.
Ick dancke u Lief,
Reyn minnelijck Lief ghepresen,
Voor alle gerief
Soo wilt my doch ghenesen,
Dese nijders fel met haer fenijn
Sy hebben belet ons blijde aenschijn
Op dit termijn
Alsoo sal ick u vry eyghen zijn.
Mijn hoop is troost
Fortuyne sal noch keeren,
Lief op my ghelooft
Soo sal mijn vreught vermeeren,
Al moet ick derven mijn conroot,
Ende blijven in dit lijden groot,
Swaerder dan loot,
V eygen blijve ick tot inder doot.
Adieu van my, soo zijt ghy nu gescheyden
Een ander niet dy
Sal nu gaen vermeyden,
Couragieus gelijck d'Everzwijn,

Een amoreus Crancelijn
Sult ghy draghen fijn,
Altijt sal ick u vry eygen zijn.
Adieu schoone Stadt,
Adieu Prieel vol vreughden,
Reyn Maeghdeken vat
Daer wy t'samen verheughde,
Gedenckt den troost die ghy ons doet,
Ghy zijt mijn Lief die ick noyt en vloot,
Ic seg u bloot, u eygen blijve ic tot inde doot.

Een oudt Liedeken.
[Ick wil my gaen verheugen]

*I*Ck wil my gaen verheugen
Verblijden in mijn gemoet,
En doen na mijn verheugen
Al val't my tegenspoet, Vrou Venus bloet
Dat is van dier natueren, ist quaet, ist goet,
Die mint die moet besueren.
Die fiere Nachtegale
Singht een soo hupschen sanck,
Mocht ick mijn Lief betalen
Al in haer armkens blanck, sonder bedwanc
Soo soude ick met vreughden leven
Al mijn leven lanck
Waer al mijn druck ghenesen,
Reyn Lelyken uytghelesen
Doet u ootmoedigheyt,
Laet my u Dienaer wesen
Aensiet mijn bitterheyt,
Meest wel bereyt,
Wilt my uyt minnen ontfangen
Doet my bescheyt
Daer nae staet mijn verlangen.
Schoonder Roosen van minnen
En heb ick noyt ghesien,
Sy staet int hert van binnen
Die schoone van melodijen, wilt tot mijn vlien,
Wilt my uyt minnen verwachten
Doet my bescheyt
Om u dole ick by nachten.
O radt van avontueren
Wildy niet omme slaen,
Mach my geenen troost ghebeuren
Dat kost my menighen traen,
Laet my ontfaen, reyn Bloem ghepresen
Een troostelijck woort

Soo waer ick gantsch genesen.
Nu hoort ghy jonghe gesellen
Eer ghy dat minnen begint,
Vrou Venus sal u quellen
Met woorden ghelijck een wint,
Eer ghy 't begint
Soo hoort nae mijn prologen,
Aensiet dat eynt
Soo en wordy niet bedrogen.
Die dit Liedeken dichte
Oft eerst werf heeft ghestelt,
Vrou Venus was sijn Nichte,
Met haer was hy ghequelt,
Sijn vreughde vermelt
Hy leeft in grooter treuren,
Daer hy hem om quelt
Sy mocht hem niet ghebeuren.

Een oudt Liedeken,
[Ick brengh mijn naeste gebuer een dronck]

Op de wijse: Ieught en deught.

*I*Ck brengh mijn naeste gebuer een dronck
Ick hoop hy sal dat wachten,
Ick gunt hem uyt mijns hertsen gront
Met vrolijcke ghedachten.
Wijn, Wijn, fijn Edele Wijn
Sober wilt ghy ghedroncken zijn,
Anders soo zijt ghy fenijn
Van wonderlijcke krachten.
Als ick den Edelen Wijn aenschou,
Vergeet niet mijn labeuren, En voeghet in de
beste vou, En laet Fiolen treuren,
Wijn, Wijn, fijn Edele Wijn
Sober wilt ghy ghedroncken zijn,
Anders soo zijt ghy fenijn,
Met moet u dick besueren.
Den Wijn proeftmen by den smaeck,
Als ons de ouden leeren,
Hy verdrijft soo menigh mensch den vaeck
By nachte te bancketeeren,
Wijn, Wijn, fijn Edele Wijn
Sober wilt ghy ghedroncken zijn,
Anders soo zijt ghy fenijn
En wilt den mensch regeeren.
De Wijn is uyt, de Kroes is leegh,
Een ander doe ick schencken,
Mijn dunckt ick kreegh, soo goeden deegh,
Ick en kan geen droefheyt hencken,

[Tot eender Echte Vrouwe.]

Tot eender Echte Vrouwe.
Oorlof ghy meysjens en jonck gesellen
Die by nachte heymelijck vryen gaen,
Al hebdy een rijck mans dochte voor hande*n*
Wacht u voor klappers tonghen fenijn,
Soo en komt ghy niet in schanden.

Een oudt Liedeken.
[Ieucht en deucht mijn hert verheucht]

*I*Eucht en deucht mijn hert verheucht
Altijt soo moet ick treuren,
Troost my schoon Lief also ghy meucht,
Laet my eens troost ghebeuren,
Schoon Lief u klaer aenschijn
Verheught dat herte mijn,
Liefde te draghen en is geen pijn
Als liefde met liefde geloont mach zijn.
Peynsen, hopen, suchten en treuren
Heeft mijn hert bevanghen,
Mach my geen troost van haer ghebeuren,
Nae haer staet mijn verlanghen,
Voor haer en koos ick geen goet,
Dat doet haer edel bloet,
Liefde te draghen en is geen pijn,
Als liefd' met liefd' geloont mach zijn.
Mocht ickse aensien tot aller tijdt
Soo waer ick gantsch ghenesen,
Haer wesen dunckt my een jolijt
Sy wert van my ghepresen,
Haer lijf staet alsoo net
Wtter maten wel gheset,
Liefd' te dragen en is geen pijn,
Als liefd' met liefd' geloont mach zijn.

Prince.
Oorlof Princesse fier,
Mijn hert laet ick u te pande,
Weest my doch ghenadelijck hier
Als ick ben uytten Lande,
Schoon Lief als ick peyns om dijn,
Soo verheught dat herte mijn,
Liefde te draghen en is geen pijn
Als liefd' met liefd' geloont mach zijn.

Een oudt Liedeken,
[Kiest nu een Duyfken reene]

Op de wijse: Ick had een gestadigh Minneken.

*K*Iest nu een Duyfken reene
Van manieren seer eerbaer,
Die ghy kust en mint alleene

Noyt liever echter paer,
Kiest eerbaerheyt voor waer
Voor rijckdom verheven,
Schoonheyt wilt niet aenkleven
Het is de tweede groet.
   En laet u niet bedrieghen
Van Ionckvrouwen schoon van praet,
Die u herte konnen nyghen
Al om haer eyghen baet,
'tIs sulcken evel quaet
Wie daer mede is bevanghen
Die komt nu int verstranghen
Als daer gheschreven staet.
   Sampson die stercke verheven
Is bedroghen door vrouwen ras,
Sy heeft hem den wijn te drincken gegeven
Om te weten waer sijn sterckheyt was,
Als sy hadde vernomen das
Heeft sy sijn hayr afghesneden,
Waerom hem over winnen deden
Sijn vyanden op dat pas.
   Salomon de alderwijste op aerden
Is oock verleydet seer,
Die andere lieden leerden
Quam tot afgoderije weer,
'tWelck al die vrouwen deen,
Dus wilt u daer voor wachten
Want de wijn, liefde en nachten
Blust in de Iongers het vyer.
   Kiest een Lief soet van manieren
Die daer vroom deughdelijck is,
Haer huys weet te regieren,
Van vrome Ouders ghewis,
Sy is ghelijck een wijnstock fris,
Daer ghy in vree me meught leven,
God de Heere sal u genoegh geven
Dat u niet ghebrekende is.
   Wilt met haer converseren
Eerst een korte wijl en tijt,
Aensiet haer zeden en manieren
Beproeftse wel en door siet,
Op dat ghy niet en komt int verdriet,
Want na bedacht doet menich klaghen,
Dus wel versint eer ghy behaghen
Aen haer krijght met liefde heet.
   Princen dit Liedeken is ghedichtet

Van een heusche jonghelinck waert,
Die niet wel was gestichtet
Ghelijck veel is der Ionghers aert
Int vrijen het sy verclaert
Daer om hy hem vant bedrogen,
Dus buyghet alleyn u ooghen
Nae een Ionckvrou eerbaer.

Een nieu voorsanck, [Laestmael al met blijde sinnen]

Op de wijse: Vande Lommerdemy.

*L*Aestmael al met blijde sinnen
Quam ick door dat groene Wout,
Daer vant ick Venus die Godinne
Met haer gheselschap jonck en out,
Elck brocht haer vreuchde voort
Want sy songhen met accoort,
Comt gesellekens vry by my
Met u liefken in dat groene,
Weset vrolick ende bly
Hier by ons in dit saysoene,
Maeckt jolijt // tot dese tijdt
Tot yder spijt, diet benijt.
Venus en Diana schoone
Waren oock in dit rogier,
Cupido sat inden Throone,
Iupiter wast hooghste bestier,
Doen sanck daer een Basuyne claer
Luyde dat was immer waer
Comt ghesellekens vry by my, Met etc.
Doen ginck Venus onverholen
Lustigh op hanghen eenen Crans,
Ghemaeckt met roosen en Fiolen
Daer vergaert was eenen dans,
Doen sanck daer een voys en troys
Met also soete voys
Comt ghesellekens vry by my, Met etc.
Doen wy saten lustigh en songhen
Vreuchde bedreven delicaet
Discordia quam daer in ghesprongen
Seer vermummelt ende quaet,
Maer haren raet wert niet geacht
Want wy songhen met grooter macht
Comt gesellekens vry by my, Met etc.
'Twas daer seer lustich om te blijven
Peynse ick edel Prince jent,
Mocht ick mijns selfs gherijven

Mijn liefken spreken present
Terwijlen ick stont in dit gepeys
Sangh Cupido noch een reys
Comt gesellekens vry by my, Met etc.

Een oudt Liedeken,
[Met gantscher bedruckter herten]

op de wijse: van Quater brande.

*M*Et gantscher bedruckter herten,
[Claech] ick mijn sware torment,
[Want ick lijdt] druck en smerte
[Om dat ick] moet zijn absent,
[Van de] liefde reyne // die ick certeyne
[Met gantscher] herten bemin,
[Schoon Roosemareyne] // ghy zijt alleyne
[Vercoren] in mijn sin.
[Hoe] soud ick connen vergeten
[Dien ick alsoo seer bemin]
[Want ghy zijt in mijn gheseten]
[Boven Venus die Godin,]
[Onder tshemels Throone], spant sy de Croone,
[Die int hert verheven is]
[Want ghy zijt schoone, Net van persoone]
[Van leden zijt ghy fris.]
Ghelijck de maen is blinckende schoone
Boven alle sterren cleyne,
Alsoo spant ghy oock de Croone
Boven alle vrouwen reyne
Mocht ick eens wesen // vry sonder vresen,
By u schoon bloemken jent,
Schoon lief gepresen // ghy cont genesen,
Mijn druck en zwaer torment.
Lacy moet ick staen besijden
En dat door dees clappers fel,
Die mijn liefd' 'tuwaerts benijden,
En maken mijn sinneken rebel,
Door uwe treuren // moet ick besueren
Int herte lijden groot,
Tot alder uren // soo moet ick treuren
Om u reyn roosken root.
Weest gedachtich Thisbe schoone
Welck verwachte haer soete lief,
Piramus quam aldaer ten troone
Niet vindende zijn liefste lief
Mistroostich alsoo dat scheene // om zijn lief alleene
Hem selfs aendeed' de doot,
Dat siende Thisbe reene

Sy viel in weene
Sterf by haer liefde doot.
O Venus met uwen strale
hoe valt ghy dus rebel,
wat eer cont ghy aen my behalen
Dat ghy my doet dit gequel,
Ghy hebt my ghegheven // uyt u Beker verheven
Den dranck der Minnen soet,
Alle mijn jonck leven // brengt ghy in sneven
Al door der minnen gloet.
Cupido wreet en moordadich
Ghy hebt mijn jonck hert doorwont,
Met u pijlen ghenadich
Schiet ghy my tot aller stont,
Lief tot alle daghen // soo moet ick claghen
Mijn druck en teghenspoet,
Ick moet nu draghen // dese sware plaghen
Om u reyn Liefken soet.
Nochtans had ick voor my ghenomen
V te dienen tot alder tijdt
Hopende den tijdt sou comen,
Dat wy souden zijn verblijt,
Lief moet ick u derven // soo moet ick sterven
Troost hem die wreede doot
Na Atropos erven // soo moet ick zwerven,
Laet ghy my inder noot.

Princesse.
Adieu Princes met droevigen sinne,
V beveel ick mijn jonghe Hert,
Adieu mijn Liefste die ick beminne
Waerom ick moet lijden smert,
Gheeft Medecijne // den dienaer dijne
Verhoort doch mijn propoost
Want 'tallen termijne
Ick heel verdwijne
Laet ghy my ongetroost.

Een oudt Liedeken, [Myn Oochskens weenen]

Op de wijse: Bedroefde herteken.

*M*Yn Oochskens weenen,
Mijn Hert moet suchten,
Dus moet ick clagen mijn verdriet,
Mijn liefste Lieveken wil van mijn vluchten
Wist ick waerom ick en treurde niet.
Wist ick waerom 'twaer mijn begeeren
Dat sy op my dus is verstoort,
Sy gheloofde qua tonghen

Het mach my wel deeren
Die niet en soecken dat discoort.
Ick bemin haer seere en sy my mede
Ter Werelt en was noyt liever paer,
Wy en hadden noyt twist
Maer altijdt vrede
Och bitter scheyden ghy valt my zwaer.
In vreemde Landen moet ic gaen reysen
Met groote droefheyt dolen altijdt,
Sult ghy schoon lief daer niet een*s* om peynse*n*
Dat ghy daer af een oorsaeck zijt.
Reale mondeken wilt ghy my verlaten
Soo moet verdwijn mijns hertsen bloet,
Wilt ghy u Lieveken
Niet comen te baten,
Noyt meerder droefheyt en teghenspoet.
Had ick den Appel van rooder Goude,
Die Paris Venus schonck voor een present,
Ick schonckse mijn Lieveken die schoonste Vrouwe
Die daer oyt was onder 'sHemels tent.
Bedroeft mach ick wel zijn van sinnen
Beclaghen mach ick wel mijn misval,
Die ick met mijnder Herten beminne,
Dat daer een ander by rusten sal.
Hoe sullen mijn oochskens dat aenschouwen,
Wat grooter droefheyt sal mijn hert ontfaen
Als daer een ander mijn lief sal trouwen
En met haer sal uyt vermeyen gaen.
Hoe can sy my dus vergeten
Daer wy malcanderen soo hebben ge-eert,
Ic mach wel seggen dat vrouwen gedachte*n*
Wanckelbaer zijn en haest verkeert.
Mocht ic u lieveke*n* noch selver eens spreke*n*
Dat ghy mocht hooren mijn claghen groot,
Mijn jonck herteken sal moeten breken
Dat ghy u lieveken dit lyden aen doet.
Ick bid u lieveken met smeeckender trane*n*
V Oochgkens wilt op my slaen,
Den dou der liefden
Laet op my dalen
Ick sal my beteren lief heb ick misdaen,
Nu is mijn arbeyt doch al verloooren,
Mijn singhen, mijn springen, nacht en dach
Sy heeft een ander lief uytvercooren,
Daer ick my luttel op hadde ghewacht.

Op hoope moet ick nu gaen leven
Ick ben eylaes een onwaert gast,
Al wast my van te vooren gheschreven
Ick betroude haer woordekens veel te vast.
Adieu Princesse uytvercooren
Adieu die schoonste die Liefste mijn,
Het is my een droevich dinck om te hooren
Dat wy twee ghescheyden moeten zijn.

Een oudt Liedeken.
[Myn hertelijck Lief wel schoon Ionck-Vrouwe]

*M*Yn hertelijck Lief wel schoon Ionck-Vrouwe
Ghy zijt certeyn mijn Lief alleyn,
Moet ick u derven soo lijde ick rouwe
Ghy zijt mijn Liefs hertsen greyn.
Als ick dan peynse om u Figuere
Reyn Bloemken jent, seer excellent,
Door amoreusheyt schoon creatuere
Mijn herteken laet ick by u ontrent.
Ghy zijt die liefde in mijn Hert ghepresen
Spijt diet benijdt, 'tmoet immers zijn,
Het is my solaes by u te wesen
Als die liefde geloont mach zijn.
Ghy ziet die liefste int hert gheschapen
Boven Silver, Gout oft Peerlen fijn,
Ick hoope ick sal noch by u slapen
Of Kraey en sal geen Vogel zijn.
Vrou Venus pacxken heb ick gheladen
Ick ben die geen diet dragen moet
Vwer liefde en can ick niet versaden
Ghy syt die gheen dient my doet.
Reyn lieflijck beelde u minnelijck wesen
Verdrijft den couwe van dat herte mijn,
Als ick mach comen al sonder vresen,
Ghy zijt mijn troost mijn medecijn.
Ick hebbe geleert ick sal onthouwen
Hebbe ickt anders wel verstaen,
Dat heete liefde mach wel verkouwen,
Maer reyne liefde sal niet vergaen.
Adieu schrijve ick met droeve sinne
Lief peynst om my als ick om dy,
Mijt quade tongen draecht reyne minne
Mijn herteken laet ick u altoos by.

Vanden Keyser Maximiliaen.
[Met lusten willen wy singen aen]

*M*Et lusten willen wy singen aen,
Ende loven dat Roomsche Rijck,
Van Coninck Maximiliaen
Ghebooren uyt Oostenrijck,
Die Edel Coninck den edelen staet
Hoe dat hy zijnder vrouwen
Wt Britannien beschreven haet.
Die Brieven heeft sy vernomen,
Die edel Ionck-vrou waert,
Die met my wil rijden,
Die maecke hem op de vaert,
Ick moet rijden nae duytsche lant
Tot mijnen Edel Heere,
Hy is my onbekent.
Die Bruyt sat op met eeren,
Zy reet nae dat duytsche lant,
Met suchten en met beven
Groot jammer quam daer van
Dat dede de Coninck van Vranckrijck,
Door zijn Landt most sy rijden
Die Ionck-vrou die was deuchdelijck.
Doen reet sy een weynich voort haren pat
Die Coninck quam haer teghen ghegaen,
Van tranen werden haer ooghen nat,
Sy seer onghedaen,
Hy seyde Godt groet u Ionck-vrou teer
V eere wil ick behouden
Den Roomschen Coninck te leer.
Sy sprac dat en wil Godt nimmermeer,
Ghy hebt een ander Wijf,
Ick hebbe een Coninck tot eenen Heer
Ghebooren uyt Oostenrijck,
Hy is edel ende daer toe fijn
Ter eeren van hem wil ick draghen
Van Goude een Crancelijn.
Mijn Wijf en was niet oudt ghenoech
Sy en hadde maer neghen Iaer,
Sy was my teghen mijnen wille gegeven
Dat segghe ick u voorwaer
Sy was een Ionck-vrou op desen dach
Sy was mijn toe gheschreven
Doen sy inder Wieghen lach.
De Paus nam dat gelt van my
Hy scheyde my van mijnen Wijve
Hy scheyde ons beyde te samen
Twee Sielen in een Lijve,

Maer dat sal costen menighen man
Die daerom sullen sterven,
Hoe weynich weten sy daer van.
Sy schreyde nacht en dach,
Sy schreyde om haer eere,
Met tranen maeckte sy groot gheclach
Zy versuchten soo langs soo meere,
Zy sprack dat wil Godt nimmermeer
Ick sal mijn eere behouden,
Den Roomschen Coninck ter eer.
Die dit Liedeken eerstwerf songhen
Dat waren drie Ruyters fijn,
Zy hebbent soo licht ghesonghen
Te Ceulen op den Rhijn,
Sy trocken al door des Conincx lant
Om buyt souden sy ganghen
Sy hadden gelt noch pant.

Een oudt Liedeken.
[Margrietgen ghy zijt soo hubschen dier]

*M*Argrietgen ghy zijt soo hubschen dier,
Ghy hebt twee bruyn Ooghskens
Die ick gaerne aensie,
Reyne Vrouwelijck dier
Soudy niet willen scheyden eer lanck
Inden Krijch sal ick u leyden lief ist u danc.
Al inden Krijch wil ick zijn
Men schenckter die vrome Lants-knechten
den Wijn, Reyn vrouwelijck fijn,
Al onder de blau Lants-douwe voorwaer,
Daer is ghebreck van Vrouwen,
Schoon lief had ick u daer.
Margrietgen wout ghy met my gaen
Ick soude u leyden al voor Terwaen,
Reyn Vrouwelijck graen
Daer sullen die Lants-knechten neven u staen,
Sy en sullen u schoon Lief tot gheender noot afgaen.
Al voor Terwaen daer is grooten noot
Men slater die vroome Lants-knechten al doot
Cleyn ende groot,
Te voet en oock te paerde gaet mee
Schoon lief rijdt uwer vaerden laet my met vre.
Margrietgen woude ghy met my
Veel voorder soude ick met u gaen
Begeerdijt op my,
Soo gaet hem af ende blijf by my,

T'is al verloore*n* dat ic doe schoon lief om dy.
Margrietgen wilt ghy my trouwe zijn,
V eygen sal ick sijn tot int eynde mijn
Schoon vrouken fijn,
Zoo gevet my die trouwe dijn,
So derren wy niet achten op der nijders fenijn
Maer die dit Liedeken eerstwerf sanck,
Dat was een Ruyterken uyt west-lant
Vry ende vranck, zijn leven dat viel hem veel te lanck,
Om dat hy haer moest derven tegen zijnen danck.

Een oudt Liedeken, [Men leest in Esdras vanden Wijn]

Op de wijse: Alst begint.

*M*En leest in Esdras vanden Wijn,
Ende vanden Coninck fijn,
Maer dat de vrouwen vroomer zijn
Ende excelenter beseven,
Zij verblijt den man door haren aenschijn
Ende sy brenght uyt ghepijn
Verstaet die woorden mijn,
Een vrou is boven al verheven,
Eene wijse vrouwe goet,
Verheucht haer Mans ghemoet,
Haer woorden devijne
Sy zijn den man een medecijne.
Wie soude niet prijsen der vrouwen aert
Des morghens vroech verclaert
En heeft oock geen goet aert,
Zy doet dat huys geheel verlichten,
De vrou al met den man ghepaert
Het Huwelick wel vergaert
Latet u oock zijn verclaert,
Al moet sy onderdanich den man zwichten
Vresen ende wederbaer,
Een goede vrou voorwaer
Is van God ghegheven
In onder danicheyt te leven.
Int beginne schiep Godt den man voorwaer
Al vander Aerde zwaer,
Ende die vrou daer naer
Al van des mans Beenen
Wt zijnder zijde een Ribbe claer,
Bewijsende een paer
Den Man in vrede met haer
Te woonen, ende te vercleenen

Maer beminnen als zijn eyghen lijf
Sonder eenich gekijf,
In liefde puere
Ghelijck zijn Vleys en zijn natuere.
Al eerbaer vrouwen wy prijsen dan,
Wel geluckich is de Man
Die sulcken vrouken crijghen can
Die leeft inde vreese des Heeren,
Het Huwelijck is soo lieffelijcken gespan
En schept u daer niet van
Maer hout u vrolick daer an
Oft ghy comt in groot jammer en verseren,
Ghy Mannen al ghemeyn
Bemint u vrouwen reyn
U vlees en u ghebeente
Ghelijck Christus doet zijn ghemeente.
Prince en veracht geen vrouwen wijs
Maer geeftse eer en prijs,
In eerbaerheyt en jolijs
Want sy gaen boven sijn Gouwe,
De gratie haerder eerbaerheyt propijs
Is als een ghebloeyt rijs,
Nae der Schrift advijs
Sy is ghelijck des Hemels douwe,
Een vergulden crans, een glory des mans
Wilt by haer blijven,
Sonder vrouwen cont ghy niet bedrijven.

Een oudt Liedeken.
[Maeckt eenen moet, licht op de voet]

*M*Aeckt eenen moet // licht op de voet
Coop-liens fray int hanteeren,
Wint nu den Hoet // met vreuchde soet
Seer net van Violieren,
Draecht liefde totter consten
Al naer den mert // soo neemt den tert
Versaemt hier al uyt jonsten.
Ghy claddekens fier // jent int bestier
Diet groen Warmoes vercoopen,
Comt al tot hier // sonder dangier
En wilt u Boors ontknoopen,
Die schoonheyt hebt van doene
Al na de mert // soo neemt den tert
Ist oudt, jonck, rijp oft groene,
Ghy Boerkens fijn // op dit termijn
Wilt Lijse in als believen,
'Tsal al wel zijn // met 'tsoet aenschijn

Brengdy haer spellen brieven
Onderhoudt dorpse wijsen,
Al nae die mert // soo neemt den tert
Sy en sal u niet begrijsen.
Ghy meyskens wilt // die metten schilt
Altijts zijt inde weere,
In vreucht verbrilt // geborst ghebilt
Wacht u voor Venus speere,
Wilt eerbaerheyt ontsluyten,
Al nae de mert, soo neemt den tert
Danst lustich uyt der muyten.
Ghy druyper bot // slacht niet den sot
Maeckt u al op de reyse
Springt uyt u kot // sie dat ghy hot
V wijf altijt in peyse,
Ten sal u niet veel schaeyen,
Al nae de mert // soo neemt den tert
Paeyt haer altijdt met vlaeyen
Melck kaecxkens jent // seer excellent
Die melcken inde weye // u selven we*n*t // comt al present
Ter mert in dees contreye
Ten sal u niet berouwen,
Al nae de mert // soo neemt den tert
Ghy sult solaes aenschouwen.
Clickoykens fray
Die om een gaey
Somtijdt suchten en weenen,
'Tis cleyn lammaey, als comt 'tghecraey
Ghy hebt den buyck vol beenen,
En treckt u dat niet aene
Al nae de mert, soo neemt den tert
Comt vreyelick inde baene.
Princen gheheel // hier int Prieel
Wilt dit in danck ontfanghen,
Schouwen crackeel // door fraey Iuweel
Daer elck nae heeft verlanghen,
En wilt discoort verjaghen
Al nae de mert // soo neemt den tert
Wy liefde 'tuwaerts draghen.

Een oudt Liedeken van het Nederlant, [Och Nederlandt ghepresen]

Op de wijse: Ick en ben niet als een Pluyme.

*O*Ch Nederlandt ghepresen
Beclaecht moocht ghy wel zijn,
Ghy placht die fleur te wesen,
Van alle landen fijn,

Maer nu zijt ghy int ghepijn,
Door beroerte op dit termijn
Helpt ons Hemelsche Medecijn.
Och hoe rebel staen al dees landen
De ghemeente blijft desolaet,
Veel sitten nu met ydel handen,
Den Ambachts-man schijnt desperaet,
Och Philippus Coninckliјcke zaet
V Ghemeynte schier al vergaet,
Comt en besettet met uwen wijsen raet.
Moet desen tijdt noch langhe dueren
Soo naeckt ons groot verdriet,
Den armen moet al besueren
Die en vint nu te winnen niet,
O Godt dit werck nu aensiet
Al ist dat ons groot leet gheschiet
Wy moetent al verdraghen siet.
't Comt al by onse sonden
Dat de neeringe leyt onder de voet
Wy zijn vol nijt bevonden
Hier om comt ons dit teghenspoet,
Bidt Godt om ghenade soet,
Die den mensche spijst en voet,
En den armen bystant doet.
Och nobelen Coninck van Spaengien,
Brenght ons den Peys int Lant,
Wy hebben langhe met Canallen,
Gheleeft aen elcken cant,
O Hemelsche Vader triumphant
Doet u volck doch onderstant
Die noch sitten in lijden gheplant.
Waer is den Oosterlinck bevaren
Die ons bracht Speck en Graen,
Den Hollander die leyt in bezwaren,
Den Zee-lander en mach comen noch gaen
Moet desen tijdt noch langer staen,
Soo moeten wy schier al vergaen
Het cost ons menighen traen.
Den Zee-man gaet schier verlooren
Qualick mach hy winnen zijn Broot,
Hoe soumen vreucht oorbooren
Veel volcx is levende doot,
Want sy worden naeckt en bloot
Soomen siet in dit conroot,
Helpt ons Godt uyt desen noot.
Waer eens de Zee ontsloten

Soo mochten wy hebben goeden tijt,
'Theeft menich Coop-man verdrooten
Die nu doen cleyn profijt,
Waer hy gaet breet ofte wijt
Zijn goet en wort hy nau quyt
Hoe soudemen daer connen wesen verblijt.
Oorlof aen groot en cleene,
Laet ons doch bidden allegaer,
Dat hy ons wil alle ghemeene
Helpen uyt dit groot lijden zwaer,
Want Godt is den Middelaer
Diet peyseren can voorwaer
Dees beroerte veer en naer.

Een oudt Liedeken.
Van den Hertoch van Gelder.

O Hartoch van Gelder bent ghyer by Huys,
Soo steeckter u hooft te vensteren uyt,
In al soo coelen Maye,
Ghy hebter de Hollantsche Koeyen gehaelt
Wy comen om gelt, schickt dat ghyse betaelt
Oft brenghtse weer ter weyden, weer ter weyden.
Den Hertoch al op sijn bedde lach,
En hy al tot sijn Schilt-knecht sprack:
Wat hoor ick daer voor Knechten,
Hy seyden wel Edel LautsHeere goet,
Dat isser Bourgoigne dat Edel Bloet,
Bourgoigne Edele Heere, Edele Heere.
Nu zadelt my mijn beste Paert
Mijn Harnas en mijn blancke Swaert,
Naer Vranckrijck wil ick ryden,
Den Coninck dat isser mijn vrient soo groot
Ick hebber soo lange ghegeten sijn broot
Hy laet my niet in lijden, niet in lijden.
Alsser den Hertogh in Vranckrijck quam
Den Coning van Vranckrijck dat vernam:
Weest wellecoom hooch ghebooren,
Ick siet aen u bruyn ooghen wel
Dat Lantjen van Gelder dat leyter rebel
Het gaet met u verlooren ja verlooren.
O Hertogh van Gelder mijn lieve neef
Ick souder bidden om eenen beed
Om twintich duysten knechten,
Daer mede wil icker naer Gelderlant,

En winnen mijn steden schoon en playsant,
Mijn Castelen algemeyne, groot en cleyne.
O Hertoch van Gelder dat doen ick niet
Ick mocht my brengen in zwaer verdriet
In alsoo grooten ellende,
Den Keyser dat isser soo machtigen Man
Mocht tegen my nemen een Oorlogh aen
Bourgoigne algemeyne, groot en cleyne.

Een oudt Liedeken.
[O Venus jent, een zwaer torment]

O Venus jent // een zwaer torment
Een groot ellent lyd' ick by desen,
Ghy staet gheprent // int hert bekent,
Seer excelent // lieffelijck van wesen,
Wilt ghy my niet // verlaten siet
Alle mijn verdriet // wat my gheschiet
Sal ick achten niet schoon lief gepresen.
Mocht ic van haer // schoon aenschijn claer
Al sonder vaer // eens troost verwerven,
Geen Gout soo swaer // coos ick voor haer
Een lieffelijck paer // souden wy sterven,
Alle mijn jolijt, in desen tijdt,
Mijn hert verblijt // int s'werelts krijt
'Tis meer dan tijdt // sal ick troost erven.
O Maechdelijck zaet // comt my te baet
Eert valt te laet, wilt druck verjaghen,
Soo soet ghelaet // seer delicaet,
Doet Venus raet // schout nijders quaet,
Ghedult tot my, die in lijden zy
Soo waer ick bly // dat segh ick vry
Niemant dan ghy // en derf ick clagen
Princesse reyn // ghy zijt alleyn,
Lief dien ick meyn // schoon bloem verheven
Dat weertste greyn // zijt ghy certeyn,
Int swerelts pleyn // wilt my niet begheven
Gheeft my confoort, een troostelijck woort
Lief rechtevoort // weest niet ghestoort
Mijn beden aenhoort // en laet my leven.

Een oudt Liedeken.
[Och Moeder seyde zy Moeder]

*O*Ch Moeder seyde zy Moeder
Nu gheeft my goeden raet,
My vrijt een Lantsknecht seere
Hy volcht my altijt nae.
Vrijt u een Lantsknecht seere
Volcht hy u altijt nae,
Soo slaet u ooghen neder,
Ende laet hem henen gaen.

Och Moeder seyde sy moeder
Dien raet en ben ick niet vroet,
Ick hebbe den Lantsknecht liever
Dan alle mijns Vaders goet.
Hebdy den Lantsknecht liever
Dan alle u Vaders goet,
Och des moet Godt ontfermen
Dat ick u oyt ghedroech.
Hy namse al by den handen
By haer Snee witte hant,
Hy leydese alsoo verre
Aldaer hijt schoone vant.
Wat gaf hy haer te loone
Tot haren nieuwen-Iaer,
Een kindeken inder wieghen
Met zijn gekrulde hayr.
En gheeft ons God, een maget
Soo cleyne maechdekijn
Wy willen haer leeren breyden
Van zijde een Huyvelijn.
Van zijde eenen Huyve
Van goude soo was dat snoer,
Daer mach een vrome Lants-Knecht
Sijn geluwe hayr in doden.
Ten eynde van mijn liefs hoofde
Daer staen drie Boomkens fijn,
Die een draecht Noten-muscaten
Die ander draecht een Nagelkijn.
Die derde draecht Fiolen
Den liefste Boele mijn,
Het soude wel blijven verholen
En dede dat cleyne Kindekijn.
'Teynde van mijn Liefs voeten
Staet een Cofferkijn,
Ende daer inne leyt ghesloten
Dat jonge herte mijn.
Die dit Liedeken dichte
Dat was een Lants-knecht fijn,
Hy hevet soo wel ghesonghen
'T Antwerpen al inde wijn.

Een oudt Liedeken.
[Och leghdy nu en slaept]

*O*Ch leghdy nu en slaept,
Mijn uytvercooren bloeme,
Och leghdy nu en slaept
In uwen eersten droome,
Ontweckt u soete Lief
Wilt voor u veynster comen,
Staet op lief wilt ontfaen
Den mey met zijnen bloemen.
Wat ruyschet daer aen de muer
Dat my mijn rust beroovet:
Die my t'scheyden maeckt suer
Die leyt hier op ghedoghet,
In mijnen arm soo vast
Wy en connens niet ontsluyten,
Mijnen Beddeken heeft zijnen vollen last
Plant uwen mey daer buyten.
O suyverlijcke jeucht
Wilt nu u rusten laten,
Doet op u Veynsterken,
Ende comt u lief ter spraken,
Alom te vinden troost
Soo ben ick hier gecomen,
Staet op Lief wilt ontfaen
Den Mey met zijn Bloemen.
Al stondy daer tot morgen
Ick en sal u niet in laten,
Mijn boel leyt hier verborghen
Ghy en cont my niet vermaken,
Mijn herteken op u niet en past
Noch op gheen spel van Luyten,
Mijn Beddeken heeft zijn vollen last
Plant uwen mey daer buyten.
Ick sie den lichten dach
Al door die wolcken dringhen,
Ick sie die Bloemkens schoone
Al uyt der aerden springen,
Ick sie die sterren claer
Die daer lichten inden Throone
Staet op Lief en wilt ontfaen
Den Mey met zijnen Bloemen.
Waent ghy dat ick slape
Nu is anders dat ick dachte
Die mey hout my in wake
Daer nae mijn herteken wachte
Niet als inder aerden wast

Roosen, Bloemen oft ander virtuyten,
Mijn Beddeken heeft zijnen vollen last,
Plant uwen Mey daer buyten.

Een oudt Liedeken.
[Onder een Prieel van ruyckende Roosen]

*O*Nder een Prieel van ruyckende Roosen
Ben ic met mijn Lief spanceren gegae*n*
Daer hebben wy ghelegen een langhe posen,
Alsoo ick u hier af doe vermaen,
Alsoo ick heb verstaen
En sy is wech ghegaen,
Ick verhoor wel aen haer woorden
Sonder adieu is mijn Lief wech ghegaen.
Om te vercrijghen alsoo soete waer
Ende te verheughen dat jonge herte mijn,
Wy laghen malcanderen alsoo naer
Dattet niet naerder en mochte zijn,
Alsoo ick heb verstaen
En sy is wech gegaen,
Ick verhoor wel aen haer woorden
Sonder adieu is mijn Lief wech ghegaen.
Ick heb al den langhen nacht gheleghen,
Voor die poorte van mijnen Vaer,
Ende hebbe daer alsoo stille gesweghen
Want wy en maeckten geen misbaer,
Alsoo ick heb verstaen, en zy is wech gegaen,
Ick verhoor wel aen haer woorden
Sonder adieu is sy wech ghegaen.
Och fiere Nachtegale cleyn Voghelkijn
Soudy niet willen der minnen bootschap draghen
Ende wy sullen by den anderen also vrolijck zijn
Ghelijck als wy doen plagen
Alsoo ick heb verstaen,
En sy is wech ghegaen
Ick verhoor wel aen haer woorden
Sonder adieu is mijn Lief wech ghegaen.
Mijn Vader ende mijn Moeder hebben my ontboden
Om te spreken tegen mijn Lief,
Nu hebben wy malcanderen gevonden door het schrijve*n* van eenen brief,
Alsoo ick heb verstaen,
En sy is wech ghegaen,
Ick verhoor wel aen haer woorden
Sonder adieu is sy wech ghegaen.
Duysent marck silvers root van gout

Gaf hy sijn Lieveken in haer hant,
Om dat hy vertrecken soude
Met sijn lieveken na het overlant
Alsoo ick heb verstaen
En sy is wech gegaen,
Ick verhoor wel aen haer woorden,
sonder adieu, etc.
   En ist niet wel een bitter scheyden
Dat goe lievekens scheyden sonder adieu,
Hadde wy de tijt noch moghen verbeyden
Ons vreuchde waer al op een nieu,
Maer alsoo ick heb verstaen
En sy is wech gegaen,
Ick verhoor wel aen haer woorden
Sonder adieu is sy van my gegaen.

Een oudt Liedeken.
[O Venus die Goddinne]

O Venus die Goddinne
Wat hebt ghy in u sinne,
Om een die ick beminne
Niet en can ghewinnen.
   Cupido Godt reale
Troost my met uwe minne strale,
Soo zijn wy altemale
Bevrijt van quaele.
   Ghy hebt mijn jonck herteken bevangen
Na u staet alle mijn verlangen,
Dus singh ick met droevige sange,
Betraent van wanghe.
   Troost mijn schoon liefken van rouwe
Op u staet alle mijn vertrouwen,
Ghy zijt de fleur der vrouwen
Schoon int aenschouwen.
   Verhoort schoon lief mijn kermen
Wilt my genadich heer ontfermen
In u sneeu witte armen
Wilt my verwermen.
   Laet ons te samen domineren
In een Prieelken triumpheren
Daer de vogels jubileren
Sonder cesseren.
   Laet ons te samen gaen verblijden
In alle amoreusheyt strijden,
Spijt alle die dat benijen,
Ons melodijen.
   Princesse lieveken verheven
Wilt my u trouken gheven,
Soo moghen wy sonder sneven

In vreughden leven.

Een out Liedeken,
[O Godt al van der minnen]

Op de wijse: Hout aen ghy Venus dierkens.

O Godt al van der minnen,
Seer krachtich van kueren
Ghy berooft mijn hert en sinnen
Nu en tot aller uren,
Aenhoort doch mijn labeuren
Of ick blijf al int verdriet,
Ick legh in swaer doleuren
Want my onrecht gheschiet.
Aylacy al mijn leven
Is niet dan eenigh sterven
Vreughde wort nu bedreven
Alle solaes moet ick derven,
Want sy wilt my onterven
Die mijn herte soo doorspiet,
Hoe soudt ick vreught verwerven
Want my onrecht gheschiet.
Ick en kan van haer niet weten
Die rechte oorsaecken
Dat sy my heeft vergheten,
Die mijn herteken doet blaken
Maer doen wy lestmael spraken
Dat docht ick eylacy niet
Dat my dit soude ghenieten
Want my onrecht gheschiet.
Hoe soude ick connen bedrijven
Vreught oft eenighe melody,
Want de fleur der Wijven
Valt my nu heel party,
Druck en fantasy
Benaut mijn herte siet,
Gheen meerder vileny
Want my onrecht geschiet.
Daer ick eylacy mijn leven
Voor soude waghen,
Die heeft my begheven
In eens anders behaghen,
Nu en tot allen daghen
Die sy haer vrientschap biet,
Ick mach my wel beclaghen
Want my onrecht geschiet.
Oorlof Princesse
Neem ick by desen
Mijn Amatoresse

Alst niet anders mach wesen
Ick waer genesen
Dat ghy u straffe hart liet
Adieu reyn bloemken uytgelesen
Want my onrecht gheschiet.

Een nieu Liedeken,
[Phebus die is langh over de Zee]

Op de wijse Soot begint.

*P*Hebus die is langh over de Zee
Glinsterende gaet haer Luno vertoonen
Leydende wel duysent sterrekens mee
Die de kuyssche Goddinne verschoonen,
Wiens versilvert aenschijn blinckt
Die het gheselschap gheheel omringht
Van blijdtschap hippelt en springht.
Ghy danssers springht onbedwongen om
Danssende boven de blinckende sterren,
Waer zijn u vreemde spronghen krom
Hoordy niet de speellieden van verren
Danst de beswaerde wijn wat neer
Dat de spijs te beter verteer
'tWordt tijdt hoe langher hoe meer.
Tis al over de middernacht
Met den Bruydegom hebt medooghen,
Lustich Ionckvrouwen hierom lacht
Sie hoe Lodderlijck staen zijn ooghen
Of men een weynich van danssen spraeck
Datter dit paerken te bedde raeck
De Bruyt krijcht grooten vaeck.
Weeldighe Nimphen spoeyt u ten dans
Doet u teere Ledekens beven
Draeyter u kleedekens datse bycans
Recht of sy levendich schenen te sweven
Treter u teere tredekens net,
Want den Bruydegom wort belet
De Bruydt moet doch te bedt.
Of men terwijl het legher op sloech
Daerder dit paerken sal komen te rusten
Seecker wy wachten oock langh ghenoech
Dus beletmen de Liefde haer lusten
Daer men den Hemel int bedt bereydt
Vraecht den Bruydegom 'k wed hy seydt
Tis veel te langh ghebeydt.
Prince Bruydegom treet voort
Met u Bruydt om brant te blussen
Hymeneus staet voor de poort,
Speelgenootkens ondertusschen,

Spreydt dat beddekens schoon verciert
Al met Venus Fackel viert
Dit paerken nae Bedde stiert.

Een Schrybenten Liet,
[Pampier dat is soo drooghe]

Op de wijse: Als die Aeckeren rijpen, soo mest den Boer zijn Swijn.

*P*Ampier dat is soo drooghe
Het verroest die kele mijn,
Ick mach niet langer gedoogen
Oft het moetet genetlet zijn ongeloogen,
Met goet Bier ofte coele Wijn.
Mijn penne wil niet langer schrijven
Wijn verstant can oock niet meer
Dichten oft eenigh dinck bedrijven,
Het inckt wil niet langer beclijven,
Want mijn herte dat dorstet soo seer.
Die Boeren moetent al betalen,
Laet ons slechs maken goede chier
Wy sullen onse scha wel verhalen
Met onse eloquente talen
Al is de Wijn noch soo dier.
Sy vullen ons 'tgelt toe met hopen
Hoe connen wijt weygeren al,
Want seer te recht te loopen,
Met brieven sy malcanderen beknopen
'T sy door recht oft ghewelt.
Sy weten niet wat daer schuylet
Onder onse Tabberden lanck
Onsen geest met twee winden huylet,
Onse moet veel anders bruylet
Alsmen dat geldeken ontfanckt.
Wy slachten de Lantsknechten
Die dienen den Heer om ghelt,
Sy moeten om lijf en leven vechten
Wy dienen den Boeren slechten
Met schryven, 'tis beter met ons ghestelt.
Met Ionckvroukens also schoone
Daer ist so goet te zijn
Sy hebben soo soeten thoone
Al geeftmen haer geldeken te loone
Verblijt u op dit termijn.
De Wijn is al te suere
Daer moet soet suyckerken in,
Al is sy van geldeken duere
Wy willen daerom niet treuren
Maer met Ionck-vroukens vrolijck zijn.

Een Oudt Liedeken,
[Qua Clappers Tonghen fenijne]

Op de wijse: Iubileert ghy Venus Tonghen.

*Q*Va Clappers Tonghen fenijne
Die brenghen my in haet altijd,
Van de liefste Goddinne mijne,
Die ick bemin boven des Werelts crijd.
Sal die solaes lange duren
Soo wilde dat ick waer een wilde Swaen,
Och my kan geen troost gebeuren,
Want ghy hebt liever een ander Man.
Liefde ende gelt hebben een krijgh ghestadich
Alsomen nu voor ooghen siet,
O liefken zijt u dienaer ghenadich
Bemint schoonheyt voor rijckdom wreet.
Liefde heeft alle dinck verwonnen
Ghelijckmen dat ghemeynlijck seyt
Maer 't gelt heeft d'overhant begonnen
Te crijghen met grooter hertsen leyt.
Wat baet rijckdom of aertsche goeden
Als ghy gheen wille daer van en crijcht,
Neemt uwen dienaer in u behoede
Die u sal dienen in alle gherijf.
Een huwelijck eens te aenvaerden
En is (verstaet my) geen cleyne saeck
Want daer is gheen beter dinck op aerden
Dan die een goe gaeye gheraeckt.
Daermen zijn leven by sal eynden
Het is wel over te dencken weert,
Want men comt so dickwils in ellende
Die so reuckeloos een quaet hylick aenveert.
Oft ghy nu kreecht een rijck Persoon
Daer ghy niet me in vreden leven meucht
Zult ghy niet crijgen nae u wercken loon
Overpeynst selfs na uws hertsen geneucht.
Ick heb drie of vier jaren ghelijck
Na u ghestaen in aller eer,
Sal ick nu noch ten laesten van u wijcken
Mijn herte sal my toe breken seer.
Mocht ick als Galmi den Ridder coene
Voor u campen teghen eenich Helt
En mocht u ghewinnen met een Lancy ydoone,
Mijn lijf en leven sou voor u zijn ghestelt.
Ende so ic da*n* gee*n* troost mocht verwerven

So soude ick als Piramus onvroet
My doorsteken, en also den doot sterven
En storten voor u mijn roode bloet.

Een oudt Liedeken, [Reyn Bloemken excellent]

Op de wijse: Madame de Tempies.

*R*Eyn Bloemken excellent
Nae u staen al mijn sinnen
Ick leef in swaer torment
Al door den brant der minnen,
Dus roep ick om baet
Schoon bloemken delicaet
Aen u alleyn mijn troost en staet.
U lieflijck aenschijn claer
Heeft mijn jonck hert doorschoten
Met reynder liefden eerbaer
Soo dickwils overgoten,
Na dien ick dach ende nacht
Lief troost van u verwacht
Het staet alleen in uwer macht.
Maer als ghy u bereyt
Met Vrienden ende met Magen
Soo moet ick ongepeyt
Blijven t' allen daghen,
Want ick en ware noyt
Als hy o edel Roosken root.
Dus roep ick wederom
En stel mijn hert te vreden,
Men soeckt nu al rijckdom
Al voor gestradicheden,
Oock seytmen int gemeyn,
Vrouwen herte is gheen steyn,
Maer het wort wel verwonnen met liefde reyn.
Den brant wert ons geblust
Al door dit heymlijck lijden,
Door hope die my versust
Dat ghy my sout verblijden,
Maer lief ghy beyt te lanck
Dus blijft ick even cranck
Al door den troosteloosen dranck.
Nochtans weet ick gheen saeck
Daer ghy my om sout verlaten,
Want met u hielt ick spraeck
Op weghen ende op straten,

Ende ick oock niet en weet
Dat ick u dede leet
Int openbaer of int secreet.
Weest ghenadich liefste greyn
En laet my troost verwerven
En ick door liefden certeyn,
Voor u oock soude sterven,
Want ick anders niet,
Als trou en eere riet,
Waerom laet ghy my langher int verdriet.
Qua Clappers tonghen quaet
Connen tweedracht op rueren,
Daer door comt haer haet
Ick hoop ten sal niet dueren,
Want dat Godt den Heer,
Versaemt tot prijs en eer
En sullen geen Clappers omstoten weer,
Neemt ghy nu lief de vlucht
En u van hier gaet cloecken,
Want sy door quaet gherucht
Niet als tweedracht gaen soecken,
Seght my wat is het s'werelts goet
Wat gheneuchte dat het doet
Als daer niet is reyn Liefde soet.

Prince.
Princesse lief hoe 't staet
Wilt my doch eens ontladen,
Want ick my tot u verlaet
Schoon lief op u ghenade,
Of ick moet lief de doot
Sterven uyt liefde groot,
Laet ghy my langher in desen noot.

Een oudt Liedeken,
[Schoon liefken jent, seer excellent]

Op de wijse: Het leerde een aerdich Maechdelijn op eenen stonde.

*S*Choon liefken jent, seer excellent
Ick moet u claghen,
Dat ick absent
Van u dus blijf ghewent
Dus lijdt mijn hert torment
Van daghe te daghen.
Hoe dickwils hebben wy met alle melody
Gheneuchte bedreven,
Mijn hert was bly
Als ick mocht comen by,

Schoon Liefken aen u sy
Door u soet aencleven.
Al waer ick quaet, haer fiere gelaet
Cant al ghenesen,
Mijn hart dat vaet
Al waert in desperaet
Al door u soete praet
Als ghy hebt bewesen.
Ick roep o wach, nacht ende dach
Dat ickse moet derven,
Die ick aensach,
Dickwils met soet gheclach
Niet langer spreken en mach,
Ick salt besterven.
Waerom lief reyn, soet edel greyn
Niet en hebt ontfanghen,
Mijn trou alleyn
Die ick u boot pleyn
Wt liefden heel ghemeyn,
Hebt laten verganghen.
Dat ick niet meer, mach comen weer
Dat doen qua tonghen,
Dus ick verteer
Mijn hert in lijden seer
Sy houden my ter neer
Als een Kindeken bedwonghen.
Princesse confoort, weest niet verstoort,
Wilt u doch keeren
Nae 't soet accoort
Schoon liefken u doch spoort
Onthout van my dit woort
Met deuchden ende eeren.

Een oudt Liedeken.
[Schoon Lief playsant, dit nieuwe liet ontfanght]

*S*Choon Lief playsant, dit nieuwe liet ont-
fanght, In liefden triumphant
Sal ick u dienaer wesen, door Venus brandt
Ontgaet my het verstant
Ontbint my desen bandt, ghy meucht mijn
ghenesen, mijn druck versacht
Ghy hebt die macht, door liefdens cracht
Schoon lief daer ick na bey
Slaet op my acht, verhoort doch mijn ghe-
clacht, daer ick na wacht,
In dese coele Mey.
Waert ghy eens vroet

Wat pijn ick lijden moet
Ghy zijt diet my doet, Nochtans ick u be-
minne, Mijn lijf mijn goet
En oock mijn herten bloet
Is voor u liefden soet
Hoe wel ick niet en winne,
Maer voelde ghy eens dat ick ly
Soo waer ick vry
Van alle druck in desen contrey
Dan soude my, die fantasy, heel maken bly,
In desen toecomende mey.
Schoon lief minjoot, ic sal ontdecken bloot
Mijn lijden waer als loot
Ghy meuchtmy verblijden, Troost my 't is
noot, mijn smerte end' pijn is groot
Levendich ben ick doot,
Ick sterf t'allen tijden, Want doen wy yet
Het wert bespiet, Al eer dattet gheschiet;
Door nijders ingheven, doet toch te niet
Dit swaer verdriet, welc ghy al aen my siet,
In desen toecomende mey.
Hoort en verstaet, Princesse delicaet,
Oft u ter herten gaet
Dat ghy my dus laet wachten
Niet en versmaet, V dienaer vroegh oft laet,
Het is u eyghen vaet
Ghy meucht mijn druck versachten,
Seght niet meer neen, maer u alleen
Maeckt ons twee, eenpaer in dit geschrey,
Alle gheween,
Sal hem ontspreen, van ons also ick meen
In dese toecomende mey.

Een oudt Liedeken, [Schoon liefjen seer playsant]

Op de wijse: Cupido triumphant.

*S*Choon liefjen seer playsant
Boven alle schat ende juweelen
Ghy staet int hert gheplant
Ick en cant niet lagher heelen
V schoonheyt menighfout
Prijs ick boven alle gout
Nochtans cont ghy soet my payen
Met uwe soete wesen,
En mijn gheest verfreyen
Veranderen al mijn vresen

Verlichten mijn torment,
Dat ick u mocht zijn present
Altoos u dienaer obedient.
Dan ick vind' my eylacy
Soo deerlijck bedrogen,
Om dat ghy mijn lamentacy,
Niet langher wilt ghedoghen,
Mijn tijt is ghepasseert
Met een ander ghetriumpheert
Hoe bent ghy dus haest verkeert.
Nu mach ick mijn misval
Met recht wel beclaghen,
Dat ick uyt liefden ghetal
Dus schendich ben verjaghen,
Eens waer ick int herte dijn
Nu moet ick u aenschijn
Derven met alsoo grooten pijn.
Mocht ick doch van u weten
Reyn Beelt om wat oorsaken
Dat ick worde vergheten
Ghy staet my niet meer ter spraken,
Ghy ghelooft qua tonghen fel
Die my doen lasteren snel
En maken u sinnekens rebel.
Maer valsche nijders quaet
En wilt schoon lief niet achten,
Want sy sayen altijt haer saet
En doen so menich versmachten,
Troostbarich my doch weest
Mijn wonden nu gheneest,
Verlost my uyt dit tempeest.
Princesse lief verheven
Toont my u vrolijck herte,
Op u rust moet ick leven
Blust al mijn bitter smerte,
Mijn druck met vlijt aenhoort
Of ick blijf gants vermoort
Gheeft my een troostelijck woort.

Een oudt Liedeken,
[Schoon lief wat gaet ghy brouwen]

Op de wijse: Tant que vivray.

*S*Choon lief wat gaet ghy brouwen
Dat ghy my dus verlaet,
eylaes tsal my wel rouwen,
dat ick o maechdelijck saet,
ginc stellen al mijn betrouwen,
op u woordekens delicaet,
By Dalida de schoone,
mach ick u

ghelijcken wel,
die Sampson t heyr ydone,
Afsneet door vals opstel,
alsoo crijch ick nu loone,
van u seer quaet en fel,
Ick loofde samblant der ooghen,
Die ghy my Lief ginckt tooghen,
Een amoreus gebaar,
het dunckt my eenpaer
V woorden zijn gelogen,
Waer door ick ben bedroghen,
dees faute vinde ick waer,
Dus segh ick voor en naer,
Adieu schoon lief eerbaer.

Mijn liefde sal wel vercouwen,
al isse nu wat heet,
daer zijn meer schoone vrouwen,
Wijs eerbaer, en discreet,
Ick en sal u niet meer benouwen,
wie dattet sy lief of leet,
Wat leyter oock aen my bedreven,
daer zijnder veel schoonder certeyn,
mannen als Boomen verheven,
die noch leven int aertsche pleyn,
dat ghy my hebt begeven,
dat deed' ick was te cleyn,
dat gady lief verspreye*n*
Alsoo ick hoorde greyen,
van een yeghelijck int openbaer,
dat dunckt my een cleyn maer
Al gaedy die verbreyen,
Ick wilder niet om schreyen,
Ick achtet niet een haer,
verkiest vry een aer,
adieu schoon lief eerbaer,

adieu o Roosken gepresen,
adieu daer mijn troost op stont,
adieu ick waer genesen,
met een Kusken aen u rooder mont,
adieu het moet nu wesen,
adieu en blijft ghesont,
adieu ick neem een keere,
nae u eere heb ick ghestaen,
adieu ick en comen niet weere,
Ic heb my mede beraen,
Ick denck daer zijnder meere,
die 'tpat hebben mede ghegaen,
meyndy dat ick sal treuren,
en t'hart van binnen scheuren,
van druck anghst en vaer,
om u lieveken eenpaer,
Neen tsal so niet gebeuren,
na een ander sal ick speuren,
ick denck om niet een haer,

Dus peynst ghy om een aer,
Adieu schoon lief eerbaer.

Prince.

Adieu ick maeck een eynde,
Ghenoech meuchdy verstaen,
van tgene ick u seynde,
O Princelijcke graen,
te voren ick om u siende,
Dit is nu al gedaen,
dit quam al door u wesen,
dat ghy een yder toont,
seer lieflijck gepresen,
Ick wasser mede ghehoont,
sy sullen doch by desen,
als ick worden gheloont,
met

loghens ginck sy my payen,
En oock twee ooren aen nayen,
ten viel my niet swaer,
ick wil den dach en jaer,
van u wel verscheyen
Ic sou om u niet schreyen,
noch make*n* groot misbaer,
Van u neem ick mijn verhaer,
Adieu schoon lief eerbaer.

Een oudt Liedeken, [Tot droefheyt zijn ghewent]

Op de wijse: Reyn bloemken excellent.

*T*Ot droefheyt zijn ghewent
Mijn Ieuchdelijcke sinnen,
Dus moet ick torment
Mijn leven gaen beginnen,
Krijgh ick geen troost voorwaer,
Verdwijnen moet ick claer
Al door den bant van minnen zwaer,
Sijn wesen coragieus
Die my eens plach te verblijden
Sijn sinnen amoreus
Die moet hy nu af snijden,
Van my door nijders fel
Sy maken ons twee lieven gants rebel.
In druck en swaer dangier
Moet ick tot alle uren,
En mijn leven alhier
Eylaes den doot besueren,
Maer 't is nu al ghedaen,
Ick ben met druck belaen
Maer een ander heeft het my ghedaen.
Al schijn ick bly van gheest
Bedroeft ben ick van binnen,
Bedruckt soo werd'ick meest
Berooft word' ick meest
Al door zijn wreetheyt quaet
Die my altijt versmaet,
Dus blijf ick van sinnen desperaet.
Mistroostich mach ick wel gaen
Gheen vreucht sal ick beerven,
Comt wilt my bystaen
Van rou moet ick sterven,
En dat door Venus brant
Gheboeyt met der liefden bant
Dus lief doet my doch nu bystant.
Adieu reyn Prince schoon
Int hert blijft ghy verheven,
Voorwaer ghy spant de Croon

Een ander moet ick aencleven
'Tis teghen natuer en danck
Ick blijf in u bedwanck
Ick moetet besterven
Lief duert dit lanck.

Een oudt Liedeken,
[Te mey als alle de Vogelkens singhen]

Op de wijse: Vande Vroukens van Haerlem.

*T*E mey als alle de Vogelkens singhen
De bloemkens uyt der aerden springhen,
Soo denck ick om de soeten
Sal ick nu den bitteren doot
Alleyn besueren moeten.
Den bitteren doot en suldy niet besueren
Ick souder veel liever gaen avontueren
En al op Gods ghenaden
Comt noch tavont daer ick ben
Ick ben tot u gheraden.
Oft ick tavont tot u quaem
En u liefste moeder dat vernam
Die u met herten beminne
Soo most ick uyt den Lande gaen
En comen daer niet weer inne.
Het gincker al op een veynster sluyten,
Hy wasser in, hy en wasser niet buyten
Hy was daer waerlijck inne
Al in een duyster Camerken
Daer speelden zy 't spel van minne.
Snachts ontrent der midder nacht
Als sy op haer eere dacht
Hoe wee was haer te moede
Sal ick nu mijn geel cruyst hayr
Alleyn op binden moeten.
Bint op, bint op u geel cruyst hayr
Ghy zijt van mijn cleyn kinde swaer,
Wat batet langh ghesweghen
Daer ick u gisteren avont om badt,
Dat heb ick nu vercreghen.
Al ben ick van een hont ghebeten
Ick en ben noch niet opghegheten
Hy heeft my laten leven,
Als dat kint geboren is,
Ickt sal den Vader gheven.
Gheeft my dat kint ick salt doen houden
Met silver en rooder Gouden,
Recht of ick waer een Heere,

Adieu mijn over soete lief
Strijt altijt voor u eere.
Wat gaf hy dat meysken voor haer eer
Twee hondert gulden min noch meer
En al van rooder goude,
Als dat Kint gheboren is
Zoo sal ick dat selfs doen houden.
Die dit liedeken heeft ghedicht
Dat was een geselleken van harten licht
Hy heeftet wel ghesongen,
Hy heeftet van syn schoon lief gedicht
God schen de nijders tongen.
Hy heeftet gesongen, hy singet wel meer
God geeft den Lantsknecht prijs en eer,
God laet hem verwinnen die schande
Als hy dat Meysjen bedrogen heeft
Soo gaet hy uyt den Lande.

Een oudt Liedeken,
[Verheugt in deugt, ghy Retrosynse jeugt]

Op de wijse: Alsoot begint.

*V*Erheught in deught, ghy Retrosynse jeugt
In conste soet vermaert, etc.
Nu veucht, geneucht, Eendrachtelick maect vreucht,
Ghy die hier zijt vergaert, etc.
Die const wert u verclaert
Haer jonst geopenbaert
Seer net en pertinent
Lustich en excellent
Bekent is hier haer cracht present
Dus went ontrent, liefd' is het fondament
Daer wy op bouwen jent, daer wy, etc.
Bespiet, 'tbediet, van datter is gheschiet
Int Noorwijcksche saysoen, int etc.
Ghy siet, nu vliet, druck en hertsen verdriet
Reyn geneucht wy bevroen, reyn etc.
Eendracht die maeckt ons coen
Men mach uyt liefden doen,
Geen twist wy hier ontfaen,
Een wroeger wy versmaen,
'tVvermaen, doen wy uyt jonsten plaen
Dees paen wy gaen, 'tis uyt liefde ghedaen
Wijckt niet van desen baen, etc.
Ons geest nu meest, is uyt lijdens tempeest
Al om dit soet bestier, Al om, etc.

Bedeest bevreest, sy niemand tot dees feest
Onder des constes banier, onder des, etc.
Hier bloeyd den Eglentier
Hier groeyt de Lely fier
Onder den doornen wijt
die coren-bloem haer verbeyd
Met vlijt alle Princekens bedijd,
Iolijt bevrijt, als Bloemkens petijt
Die hier bloeyen int crijd, die hier, etc.
Liefd blaeckt volmaeckt
Die const is wel geraeckt,
Alhier op dit termijn, alhier, etc.
Genaeckt en smaeckt
Elck die daer zijt bespraeckt.
Als een vroom Retrozijn, als een, etc.
Die lust van haren wijn
En blust dat herte mijn,
Daer vreuchden bloem uyt spruyt
Die daer ruyckt als een welrieckent cruyt
Ontmoet brenght uyt,
Al haer consten conduyt
Laudeertse over luyt.
Princes, u les, wy resideren fris,
Te met vroech en spa, te met etc.
Meesters voochdes isser eenich exces
Wy staen in u gena, wy staen, etc.
Reyn Rethorica,
Fonteyne die wy slaen ga,
In dit soet prieel,
Voldoen wy u beveel,
Geheel uyt desen toneel
Quagreel, crackeel,
Moet wijcken t'onsen speel,
Soo schrijft ons Penceel.

Een oudt Liedeken, [Wt liefden siet, Lyd' ick verdriet]

Op de wijse: Alst begint.

*VV*T liefden siet, Lyd' ick verdriet
Ick en macht oock niet uytspreken
Hoe dat sy hiet diet herte doorschiet
Twelck Venus heeft ontsteken,
Noyt smert soo groot // in desen noot,
Wie sou den cloot, geraken
Reyn roosken root, troost my 'tis noot
Eer ick den doot, moet smaecken,
Ick ben doorwont, zijt dies oorcont

In s'herten gront met lijden,
Nochtans haer mont, haer borsten ront
Can mijn terstont verblijden,
Int s'werelts troon, door haren toon
Spant sy die croon van vrouwen
In desen hoon // haer dienaers loon
Wie sou die schoon betrouwen.
Liefs woorden soet, voor gelt voor goet
Want lief by lief moet blijven
Noch vintmen goet, dat troosten doet,
'tWelck liefde doet verdrijven,
Maer dees Kerssou // daer ick op bou
Is by gheen vrou te ghelijcken
Verdrijf ick den dou // ick sterve van rou
Schoon liefken trou moet blijcken.
Laet hoope mijn, trooster zijn
Schoon Rosmareyn gepresen,
Gheeft medecijn // eer ick verdwijn
Zoo is mijn pijn ghenesen,
Maer weygert zijt, geen meerder spijt
Mijn hert dat splijt doort derven,
Vermaledijt // sy ure of tijt
Ick roep ick krijt om sterven.
Ist haer behaecht,
Eer ghy lof draecht,
Haer sy gevraecht // met smeecken
Ick hebt gewaecht,
'tSy Godt gheclaecht
Dus hoort de maecht // eerst spreken,
Loopt niet verblint // al teghen de wint,
Oock niet en mint, met Ooghen
Maer wel versint // eer dat ghy mint
Eer ghy u vint, bedrooghen.
Met oorlof reyn, siet int gemeyn
Ick blijve alleyn, in smerte
Ick prijs dat greyn // is s'werelts pleyn
Sy blijft alleyn // int herte
Sy is eerbaer // haer oochskens claer
Al sonder maer // geschepen
Een ure van haer // is duysent jaer
't Block valt swaer // te slepen.

Een out Liedeken, Van Graef Floris ende Gerrit van Velsen.

*W*Ie wil hooren een nieu liet
Hoort toe ick salt u singhen

Hoe Gerrit van Velsen Graef Floris verriet
't Sijn also wonderlijcke dinghen.
Graef Floris tot Gerrit van Velsen sprack
Gerrert van Velsen ghy moet hyncken
Aen een Weeutjen, heeft goets ghenoegh,
En zy is so suyverlijcke.
Die schanden schieter my nimmermeer,
Sprack Gerit van Velsen tot zijnen Lants Heer,
Dat ghy my sout brenghen in sulck verdriet,
V oude versleten schoenen en wil ick niet.
Gerrit van Velsen, mijn lieve Neef,
Had ghy die woorden wat beter beleyt,
Al had ghy by u Ridders hals ghesworen,
Ghy sultse dragen, ist u lief of leyt.
Een corte wijl was daer niet langh,
Gerrit van Velsen ginck een Huys vrouw trouwen,
Graef Floris schreef Gerrit van Velsen eenen Brief,
Dat hy tot hem comen soude.
Gerrit van Velsen dorst het laten niet,
Hy deed dat zijn Lants-Heer hem riet,
Hy reed aen gheen Lantsdouwe,
Dewijl sliep de Graef al van Hollant by zijn overschoone Vrouwe.
Sy riep so luyt kracht en gewelt,
Wat doet ghy mijn Edel Lant-Heere,
Wasser een ander op my ghestelt,
Ghy soud hem met u Sweert af-keeeren.
Krijten en kermen mocht haer niet baten
Haer eer moest zy daer laten,
Doen hy zijn willetjen hadde gedaen,
Doen reed hy t' Wtrecht al inde baen.
Gerrit van Velsen had een soete lief
Van Woerden tot een Wijve,
Daer meende hy me vrolijck te zijn,
Maer tmost den Graef zijn boeltjen blijven.
Doen Gerrit van Velsen weder t'huyswaert quam,
Wat isser mijn weerde Vrouken geschiet,
Dat zy my comt te moete niet.
Gerit van Velsen op de Camer quam,
Hy vant zijn soete Lief in rouwe,
Heeft u yemant leyt ghedaen,
Seght my wel overschoone Vrouwe.

Gerrit van Velsen mijn lieve Man
Nu isset al verlooren,
Te slapen aen u groene zy:
Graef Floris heeft mijn Eer benomen.
  Dat hy u eertjen benomen heeft
Dat is u soete lief al vergeven,
Gisteren was hy mijn Heer, nu ben ic de sijn
Dat sal hem kosten zijn leven.
  Hy sette een Valck op zijne hant
Of hy spanceeren soude rijden,
Hy dede een sprongh van eenen Haes
Of hy Graef Floris sou ontlijven.
  Och Gerrit van Velsen mijn lieve Neef
Woudt ghy mijn leven laten,
Ick sal van uwe Bastaert Dochter
Een Gravin van Hollant maken.
  Dat en doe ick nu noch nimmermeer
'k En wilse geen verreder geven,
Ghy hebter mijn Huysvrou haer eer benom*en*
Dat sal u kosten u leven.
  Dat ghy mijn Broeder hebt vermoort
Dat had ick u al vergeven,
Nu hebt ghy mijn huysvrou haer eer benomen
Dat sal u kosten het leven.
  Hy worp he*m* een paer Hant-schoenen voor zijn mondt,
Op dat hy niet soude luyden,
Hy voerde hem van 't huys te Kroonenburg
Al op dat hooghe Huys te Muyden.
  Snachts ontrent ter middernacht,
Ontrent ter middernachte
Doe lagh de Edele Graef al van Hollant
Gesloten in Boeyen alsoo vaste.
  'sMorgens doen het wert schoon dagh
Die Heeren souden daer wat eten,
Doe dacht de Graef al van Hollant
Rijck Godt nu ben ick al vergeten.
  Sy brochten hem daer een stuck bere-spec
Sijn Swijnen-speck was ongebraden,
Doe dacht de Graef al van Hollant:
Rijck Godt nu ben ick al verraden.
  En had ick nu een Schildt-knecht goet
Die my verlosten vanden bloede,
Ick soude hem schencken zijn bruyne schildt
Met mijnen Yseren hoede.
  Gerrit van Velsen was radt ter hant,

Hy greep een becken vander wandt,
Hy wies Graef Floris vanden bloede.
Seght my o Graef al van Holland, hoe is u nu te moede.
Hoe my nu te moede is
En ick moet immers sterven,
Had icker een wijf met een kint
Die ick mijn groote goed mocht erven.
Ick heb noch wel een soon heet Ian,
Hy is so verre in vreemde Lande,
Hy cander zijn goet regeren niet,
Dus leyt mijn hert in groot verdriet.
Daer is mijn Bastaert zoon
Hy is so jonck van weken
Al quamt noch over hondert Iaer
Sijns Vaders doot sal hy wel wreken.
Een corte wijl was daer niet langh
Geraert van Velsen wert daer gevanghen,
Hy dacht so dick by zijner eer
Rijck Godt nu moet ick immers hanghen.
Hangen en was hem noch niet genoegh
Hy moest wel seven-mael meer lijden:
Sy deden een van vol Spijckers slaen,
Daer moest zijn Edeldom in zyghen.
Sy rolden hem daer drie daghen lanck,
Drie daghen voor den noene,
Geraert van Velzen wel lieve man
Hoe is u nu te moede?
Hoe my nu te moede is
Dat sal ick u wel segghen:
Ick ben noch de selve man
Die Graef Floris zijn leven nam.

Een oudt Liedeken, van Ioncker Willem uyt Vlaenderland.

*W*Ie wil van Tornoyen, van Tornoyen hooren spreken,
Hoe datmen daer met Schilden en met speren soude steken,
Also veer in Engeland,
Daer worde ontboden, daer worde ontboden
De stoute joncker Willem uyt Vlaenderlant.
Sy seyde: Ioncker Willem uyt wat lant zijt ghy geboren?
Ghy draeghter aen u voeten twee vergulde Sporen,

Een blanck Harnas draeght ghy an
V Vader en u Moeder
Suster en u broeder
Was een so schamel Ambachtsman.
Ioncker Willem wilt ghy by my blyven
Twaalf Lants-Heeren sullen achter u rijden
En daer op draeght hooge moet,
Een Coning en Lands-Heere sal ick van u maken,
En van alle mijn groote goet.
Neen seyde hy, vrouken om al u rijcken
Wil ick die alderlieftse uyt Vlaenderlandt niet beswijken
Want het is so schoonen vrou,
Zy draeghter alle dagen de lely in haer herte een [livery] op haer mou.
Doen Ioncker Willem op zijn paerd was ghezeten:
Nu hoort Ioncker Willem, een word heb ic vergeten,
En steeckt uyt u rechter hand,
Een [vingerling] root van goude stack zy hem aan zijn hand
Rijt wech rijdt wech, een spieghel in mijn
hertjen, een bloem uyt Vlaenderland.
Doen Ioncker Willem ter halver wege was ghekomen,
Also brede mare heeft joncker Willem vernomen:
En sijn soete lief die was doot,
Nu wil ick wederom keeren
Tot mijn soete lief, die 't my lest boot,
Doen Ioncker Willem in Engeland was gecomen,
Alsoo leyder maere heeft Ioncker Willem vernomen,
En zijn lief had een ander man,
Waer ick my wend of keere, en ben ick niet een verdorven man.
Nu wil ick wederom keeren,
En begraven de alderliefste met also grooter eeren,
En dat mach ick wel doen met recht,
Te vooren mocht ick wesen een Coning en een Lands-Heere,
Hey rijck God waer ick nu zijn knecht.

Een oudt Liedeken.
[Ic quam maer gister avond also my dochte]

*I*C qua*m* maer gister avond also my dochte
Daer ontmoete my een meysken
Een meysken dat was fier
Ick bood haer goeden avond met woordekens fier,
Of ick een uyrken met haer mocht maken chier
Sy seyde Lief comt hier, en beydt niet lang,
Ick sal gaen boeten 'tyver,
Comt door den gang,
Op dat wy dus verblyen, nu en tot alle*n* tyen.
Ick quam met haesten spoede, zy sagh al omme,
Om ende om alde nijders quaet,
Sy sprack met snelle woorden: ic heet u wellecome,
Sy toonde my daer een also fiere gelaet.
Sy seyde, Liefken gaet ende weest bedeckt
Mijn herteken verfrayt by dit bancket,
Op dat wy ons verblyen,
Hy hief op ende zy zanck met also soeten tale
Alsulcken voysken had ick noyt ghehoort
Haer stemmeken dat clanck gelijck de Nachtegaele,
Met minne so worde mijn herteken doorboort,
Sy seyde, gaet onghestoort, ick blijf u by,
Ten wort niet gehoort,
Doe u willeken met my,
Op dat wy ons verblyen.
Ick lagh te nacht by haer wy waren alleyne,
Ghebruyckende daer onser beyder herten lust,
Hy seyde, lief weest gedachtigh die woordekens reyne,
Die wy te samen, in minnen hebben geblust
Sy seyde, Liefken rust in de armkens van mijn,
Op dattet zy geblust voor de nijders fenijn,
Op dat wy ons verblyen.
Daer laghen wy twee, wy twee moesten scheyden,
Het scheyden dat dede ons beyder herten verdriet,
Haer oogskens op hem laghen, haer handekens die zy spreyde,
Ick bid u mijn alderliefste en segges immers niet.
Wy willen noch te samen al in dat riet,
Wy willen jolijt bedrijven spijt alle des nij-

ders ziet,
Op dat wy ons verblijen,
En laten alle fantasyen,
Ende melancolyen,
Nu ende tot allen tyen.

Een oudt Liedeken, [Verweckt ghy edel geesten]

Op de wijse: Sottekens keert u omme.

*V*Erweckt ghy edel geesten,
Wilt nu vrolijck tieren,
Minste met de meesten,
Help ons den Mey vercieren,
En des vreughts banieren,
Wilt nu open doen,
En om den Mey te vieren,
So wilt u dapper spoen.
Alle ghy Venus scholieren,
Wilt herwaerts arrivieren,
Ende bly met manieren,
Wilt nu vreught hanteren,
Ende vrolijck domineren,
Met Venus Knechtkens soet,
Ende jeughdelijk vyoleren,
Maeckt nu een moet.
Alle die metter musijcken,
Wilt nu droefheyd vellen,
En alle Rethorijcken,
Wilt nu wat nieus op-stellen,
Want Mars en can ons niet quellen
Nu noch nimmermeer,
Want hy met zijnen Gesellen
Sijn nu in groot verseer.
Al door dees peys vol minnen,
Die ons nu is gegeven,
Sijn alle nijdighe zinnen
Oock van ons verdreven,
Dus wilt al sonder sneven
Altijd met zinnen wijs
God die ons zondt beneden
Lof geven ende prijs.
En die geneughte benyen,
Qualijck moetense varen,
En groote fantasyen
Moeten haer beswaren,
Ende verde van ons verhaeren,
Nu en tot aller tijt,
So moghen wy aliijd baren
Geneught, en oock jolijt.
Prince wilt u verblyen

Met den Mey int groene,
Want aen alle zyen
Staet zy in schoonen doene,
En dat wy groeyende uyt liefden coene
t'Vwer eeren hebben bestaen,
Dat wilt in elck saysoene
Danckelijck ontfaen.

Een oudt Liedeken, [De Winter is ons verganghen]

*D*E Winter is ons verganghen,
De Somer comt ons aen,
My staet so seer verlanghen
Hoe 't met de Liefste mach staen,
Ick heb een Boelken uyt zien gaen,
Rijck Godt waer blijft hy so langhe?
Dat ick gheenen troost en can onfasn.
Doen sprack dese suyver maeght,
Sal ick gheenen troost verwerven,
So sal ick alle dit langhe Iaer
Van druck moeten sterven.
Sterft mijn Lief, en dat waer my leyt,
Ick hebber noch gister avondt
Een Kransken van Roosen bereyt.
Een Kransken van Fiolen
Dat staeter de Meyskens wel,
Mocht ick met de Liefste gaen dolen,
Gaen spelen over dat veldt,
Och quamdy Liefken daer ick bin
Al quamdy ter eender uren
Ick sal u Liefken laten in.
Den Ruyter en was so domme niet,
Hy verstondt dier woordekens saen,
Hy quam ter eender uren,
Met haer Liefde was hy bevaen,
Al voor haer vensterken ginck hy staen,
Dat veynsterken wert gesloten,
En dat deurken wert opgedaen.
Doen zy in die Camer quamen,
Het gincker aen een swijgen:
Wat sullen wy twee Geliefkens nu
Van vreughden gaen bedrijven.
Twee Gebroeders hoorden dat woort,
Den eenen tot den anderen sprack
Wy willen den Ruyter slaen doot.
Dat meysken was so domme niet

Sy hoorde de woordekens saen
Al door haer Camer-Veynster
Hiet zy den Ruyter uyt-gaen,
Och Ionck-vrou seyde zy Ionck-vrou fijn,
Waer hebdy den Ruyter ghelaten,
Wy willen hem schencken den Wijn.
Den Wijn die ghy hem schencken sout
Den dranck en waer hem niet goet,
Ick hebbe mijn Lief veel liever,
God behoede hem voor teghenspoet,
Laet my met mijn Lief bedrijven vreught,
Mijn Lieveken wil ick behouden,
Kiest een ander die u verheught.

Een oudt Liedeken.
[Hoe saligh zijn de landen]

*H*Oe saligh zijn de landen
Daer de wijsheyt regeert,
Alle cloecke van verstanden
Houdt zy ongecorrumpeert
Daerom spant sy de croone
Boven den goude schoone,
Al uyt des Hemels throone
Is zy ghedescendeert.
Sy was voor alle tijden
Met Godt sonder begin,
De afgronden om bevryden
Hadt sy in haren zin,
Wt Godt was zy geboren,
Daerom heeft zy te vooren
De waerheyt uytvercooren
Gebracht ter Wereldt in.
Ghy Regeerders op Aerden
Van Godt daer toe ghestelt,
De wijsheyt wilt aenvaerden,
Schout jonste en ghewelt,
So salse u verkloecken,
Dus wilt u ondersoecken
De Goddelijcke Boecken,
Eer u de waerheyt melt.
Nu oock ghy ondersaten
Sijt de wijsheydt onderdaen,
Want de quaedtwillighe vaten
Daer en salse niet inne gaen,
Dies wiltse obedieren
Die u wel Gouverneren,
Soo suldy prospereren,

En u rijck sal blijven staen.
Princesse, o Edel Vrouwe,
Blijft in ons Princen raet,
Als hy is ghetrouwe
Gherust blijft in desen staet,
Maer en wilt niet ghelooven
Die 'sLandts welvaert berooven,
Sy souden u verdooven
Al om haer eyghen baet.

Een oudt Liedeken.
[Van lieve te dichten heb ick begonnen]

*V*An lieve te dichten heb ick begonnen,
Al en ist oock niet openbaer,
Al woude ickt laten, ick en soude niet connen
De Minne van haer valt my te swaer.
Helpt God Heere wien sal ick claghen
Mijn ongeneughte mijn swaer verdriet,
Ick gae te niete van daghe te daghen,
Maer niemant en weet wat mijns geschiet.
Ick hebbe gemint, ick en twijffel niet,
En die my noch bedriegen sal,
Oorlof schoon Lief wy moeten scheyden,
Ten halven gekeert en doolt niet al.
Ist quaden wille oft quaedt insteken
Dat ick so ras vergeten moet zijn,
V Minne doet mijn herte breken,
Sy quelt my ter doodt toe dat dunckt my.
Heere Godt mocht ic den dagh noch leven
Dat zy my minde, ick haer niet,
So sou mijn herteken in vreughde leven,
Daer ick nu ben in swaer verdriet.
Die dit Liedeken eerstmael sanck
Dat was een Ruyter van herten fijn,
Mocht hy slapen in zijn liefs armen blanck
Vol vreughden waer dat herte zijn.

Een oudt Liedeken.
[Och hoe mach hem sijn leven lusten]

*O*Ch hoe mach hem sijn leven lusten,
Die zijn leven verloore*n* heeft,
Sijn zinnekens zijn hem in swaer onrusten
Want dat herteken geenen troost en heeft.
't Was mijnder herte wel een medecijn,
Doen ick hem laest met ooghen aensagh,
Eylacen nu is dat Treuren mijn,
Want ick hem zien noch spreken en mach.
Dat lot is nu op mijn gevallen,

Dat ick dat suyr so suypen moet,
En ick en weet geene troost met allen,
Al dat ick doe is teghenspoet.
Mijn Lieveken hadde my uytvercoren
Eer hy my laestwerven verliet,
Hy en leyde my niet dan deughden te voren
Ende nu laet hy my in swaer verdriet.
Och moght ick den tijt geleven
Dat hy my minde en ick hem niet,
Ick soude mijn herteken in rusten begheven,
Ende laten hem oock in swaer verdriet.
Die ons dit Liedeken lustigh stelde
Het was een geselle jonck en fijn,
Vrou Venus liefde dier hem toe quelde,
Het is soo quaet by de Nijders te zijn.

Een oudt Liedeken.
[Met Venus strael ben ick gerocht,

*M*Et Venus strael ben ick gerocht,
Sy heeft my 't herte wel doorschoten,
Die my dat Mutsken heeft aengeknocht
Daer stont ick in gesloten,
Met Vrou Venus douwen overgoten.
Met Venus douwen ben ick bespoeyt,
Al met sint Ioris gheleyt,
Dat elck bloemken schoon en lustigh bloeyt
Wil ick my gaen vermeyen,
Ia daer alle de wilde Vogelkens schreyen.
Maer Nachtegael cleyn Vogelkijn
Wildy my een Liedeken helpen zinghen,
Van minnen voor mijns Liefs vensterkijn,
Dat zy uyt haren slaep mach ontspringen.
En zy hief op een Liedt en zanck
Met also soete tale,
Den voys voor zijn liefs vensterken klanck
Gelijck als de Nachtegale,
Want hy was geraeckt met Venus strale.
Als mijn lief hoorde des Vogels geluyt,
Daer zy te bedde was gelegen,
Sy stack haer hooft ten vensteren uyt,
Sy heeft my troost gegeven,
Gelijc als Venus dienaers te hebben plegen.
Sy seyde: zijt wellecom soete lief,
Die mijn herteken houd in wake,
Qua tongen doen ons beyden gerief,
De Nijders gaen achter straten,
Ick en sal u lief voorwaer niet laten.
Nu dancke ick den Heere excellent

Dat ick mijn lief dus mach aenschouwen,
Ende bidde den Heere omnipotent,
Dat ickse mach behouwen,
Want zy is de bloeme boven alle vrouwen.
Die ons dit Liedekens heeft gestelt,
Die was van Venus bende,
Hy heeft zijn goed en oock zijn gelt
Verteert tot eenen ende,
Sijnen Geest die sal hy God toesenden.

Een oudt Liedeken.
[Wilt nu al, groot en smal]

*W*Ilt nu al, groot en smal
De Mey helpen stichten,
Want Auroras lichten zijn nu aen't firmament,
Van ons heel vroegh bekent,
Comt int dal // met geschal,
Aenschout Phebus schichten,
Vulcanus moet swichten,
Die was ons assistent, inden winter absent,
Wech Mars dienaren // die noch beswaren
Ons vreught also men // ziet,
Neptunus baren, Boreas scharen
Maken qua stroomen // niet,
Want haer kracht // is versacht,
Siet Saturnus bouwen,
Die haer macht // niet en acht.
Doet Ceres ontbouwen,
Door 'smeys bedouwen, meught ghyt aenschouwen
Men ziet daer, openbaer, Venus residency,
Pallas door scientie, geeft reden te verstaen
Voor menich Courtisaen
Flora claer // die doet haer // bloemkens assistenty,
Bewijst reverentie // Mercurius verslaen,
Rethoricus vermaen,
Dianas dieren, schoon met manieren,
Siet men versellen // bly,
Haer hoofden cieren // met lauwerieren,
Luna opstellen vry, Pan om hoen, gaet int groen
Lammerkens versaden,
Om te voen // gaet hem spoen
De Velden ontladen,
Seer groen van bladen, door 's Meys weldaden.
Gaet ten thoon // hoort ydoon
De Nimphen verheven,
Vreught wert daer bedreven
Door Cupidoos verstant, van Apollo playsant
Eenen schoon / Lauweren Croon,

Wert hem daer gegeven,
Dus zit hy beneven, by Venus elegant,
Als een God triumphant,
Musicas kelen // hoortmen daer quelen,
En accorderen // soet,
Op herpen en velen // lieflijck spelen
Den Mey ter eeren // goet,
Noch 't geluyt // van ghemuyt,
tGevogelt gedoken,
Alle kruyt // oock ontspruyt
Lieflijck van roken // noch staet ontloken
Den Mey voorsproken.
Met der daet // delicaet
Meught ghy Princen mercken,
Door des Muses wercken
Sijn al dese Goon // by haer fonteyn ontboon
Nu ontslaet, sonder haet, Iupiter sijn vlerke*n*
So dat Bachus klercken
By Ceres zijn ontboon,
Door Cupido haer zoon,
Die door zijn stralen // Pluto doet dalen
Door kracht der minnen // groot
Lieflijcke talen // gaet hy verhalen
Om te verwinnen bloot,
Dat met deught // wert gheveught
Hymeneus blanck,
En door vreught // reyn gheneught, Gaen
Momus versaken, die noch moet laken
Des Meys ontwaken.

Een oudt Liedeken.
[Wy hebben in onse Lande]

*W*Y hebben in onse Lande
Een so verweenden Kindt,
Sy en wil niet hylicken,
Fiere Marienette,
Sy en wil niet helicken,
Om geenderley dingh.
Sy en wil den Coning niet
Met zijne Croone,
Noch zy en wil den Docter niet,
Fiere Marienette,
Noch zy en wil den Docter niet,
Al is hy schoone.
Sy en wil den Coopman niet,
Met zijnen grooten goet,
Noch zy en wil den Edelman niet, Fiere, &c.
Noch zy en wil den Edelman niet,

Al draeght hy hooghen moet.
Sy en wil den Ackerman niet
Met al zijn Erven,
Noch so wil dat meysken, Fiere, etc.
Noch so en wil dat meysken
Geen maghet sterven.
En dat verhoorden een Vlamingh,
So hubschen Vlaming fijn,
Hy liet zijn Kouskens hackelen, Fiere, &c.
Hy liet zijn Kouskens hackelen,
Sijn Kolder snijen.
Hy sach daer een moy meysjen staen,
O meysjen waert ghy mijn,
Wy hebben in onse Landen Fiere, &c.
Wy hebben in onse Landen,
Noch seven molens fijn.
Wy hebben in onse Lande
Noch seven molens stout,
Die anders niet en malen,
Fiere marienette,
Die anders niet en malen
Dan silver en root Gout.
Geeft my daer mijn Koffer,
Met mijnen zyen band,
Ick wilt met desen Vlaming,
Fiere marienette,
Ick wil met desen Vlaming
Gaen trecken uyt den land.
Doen wy te Ceulen quamen,
Te Ceulen op den Rhijn,
Seght my nu hupschen Vlaming,
Fiere marienette,
Seght my nu hupschen Vlamingh
Waer dat u molens zijn.
Ick weet van geenen molens,
Maer van een groote stock,
En wiit ghy noch wat kaeckelen,
Fiere marienette,
En wiit ghy noch wat kaeckelen,
Die krijght ghy op u cop.
Waer ick in mijnen lande
Daer ick van dane coom,
Ick sou my dan wel lyen,
Fiere marienette
Ick sou my dan wel lyen
Al met een Borghers zoon.

Een nieu Liedeken vanden Landt-Grave van Hessen,

Op de wijse alst begint.

*E*En nieu Liedt willen wy zingen,
Een vrolijck heffen aen,
En zingen vanden Lantgraef uyt Hesse*n*
Hoe dattet hem is vergaen,
Hy maeckte sich wijt ende breyt,
Om te strijden met de Vorsten bereyt.

Een Kapken dede hy snijden
Oft hy een Coopman waer,
Na Mentz ginck hy rijden,
Na Mentz die schoone stadt,
Daer woonde een weert hiet Hans vander Masen
Daer hy bescheyden sat,
Om te verhooren die nieuwe maren,
Wat den recht-dagh in hem had.

Die Heer gingh hem zadelen,
Sijn hooft dede hem so wee,
Hem docht in zijn zinnen
Of hy verraden waer,
al voor de Bisschoppen alle,
Al voor des Keysers Camer,
Te Mentz al in den Dom,
Daer slae hen sint Velten toe.

Van Mentz so ginck hy rijden,
Na Lubec die schoone stadt,
Al in de witte Swane
Daer hy te Herbergh zat,
Hy maeckt sich wijt en breyt,
Om te strijden met de Vorsten bereyt.

Al in dat selve weerts-huys
daer was een jonck gesel,
die kende den Lant-graef van Hessen
met zijn bruyn ooghen wel,
Heer Weert tapt ons den besten,
Hier is den Land-graef van Hessen,
Het is den rechten man
Die't gelach wel betalen can.

Dat werden die Heeren van Lubeck ghewaer,
van stonden aen quamen zy daer,
zy groeten den Lant-graef van Hessen,
Met zijn bruyn ooghen claer.
Weest wellecom Landtgraef van Hessen:
Wy willen wat met u essen,
En schencken u den koelen Wijn,
Onverraden sult ghy zijn.

Wie ist die my daer kennet,
Ende my de kondtschap doet,
Ick hebbe so langhe ghereden,
Door menighe Vorsten lant,

Gheenen Man en heeft my gekant,
Ick heb my selven ghenoemt,
Nu help my Godt hier van,
Ick ben een jonge Man.

Smorgens doet ginck dagen,
het daeghde de Vorst te vroegh,
In drie en dertigh uren
Reet hy nae Cassel toe,
al over de Lunenburger Heyde,
Die van Lubeck deden hem geleyde,
Sijn clipper liet hy staen,
Te voete moste hy gaen.

Doen hy te Cassel binnen quam,
hy hoorde de trom omslaen,
van Ruyters en Landsknechten,
Die soude men nemen aen,
Van Ruyters en Lands-knechten,
Met den Bisschop woude zy vechten,
Dat docht hem wesen goet,
Daer op so kreghen de Krijghslieden moet.

Een Nieu Liedeken,
[Och hoe veel beter waer het noyt te zijn geboren]

Op de wijse: alst begint.

*O*Ch hoe veel beter waer het noyt te zijn geboren,
En 't licht te missen,
Welcx min so menig me*n*sche doet bekore*n*
En schendig glissen:
Als uyt voor-ouders snoot te zijn gesproten,
En wesen van't veracht
Onsuyvere gheslacht,
Verworpen looten.
Al wie dat het ghenoot van haer begheert te vijnen
Door boose daden,
Dien moet haer lust, met na-smaeck quaet,
Int cort verdwijnen,
Tot eygen schanden.
En 't leelijc ongerucht stert t'geenen stonden
Maer wispelt naer en voor,
Met vaele wiecken door
Der menschen monden.
Geen dingh en isser dat soo seer verleyt de vromen,
van vroomheyds weghen,
Als slimme voorganck: Meest van Ouders, en van Oomen,
Tot quaedt genegen,
In haerlien spoor, zijn voeten onghebonden,
Elck licht verreuckeloost,
En met 't geselschap troost

Sich inde sonden.
Hoe vele doen te cort, helaes! dan haren Neven,
Nacomelinghen,

De geen, die door bedompte toch des moets ghedreven,
In schanden springhen!
Ghelijck de Velser Heer; die gaet besluyten,
Dat hy, om wraecx versaen,
's Landts Hoogheyt wil verraen,
Aen macht van buyten.
My lust int clachbladt, laes! weemoedelijck te treden
Nae drucx vermanen,
En my te wassen heel van boven tot beneden,
In laeuwe traenen:
O menschen broos, hoe gladt is voor u allen
Heylsame deughdes baen:
Daer niemant seecker staen
En can voort 't vallen!
Tot noch toe Velsen ginck, so 't scheen, dat niemant vaster,
Zijn treden spande,
Nu is, helaes! zijn lof verkeert in laster:
Zijn roem in schande.
Voortaen sal elck, die plach te prijsen, smalen;
Voortaen sal niemant meer,
Om d'onbesproocken eer,
Sijn huys op-halen.
O Gijsbrecht, waerdigh Heer van onsen Vaderlande,
Wijs, Goedertieren;
Die daer den claren Amstel, met zijn groenen rande,
Hebt te bestieren;
Hoe is den aenslagh u bedeckt gehouwen,
Hoe zydy ingheleyt,
Door uwe trouwhertigheyt,
En goet betrouwen?
Nu vreese een yder, die ghetrout wert om gesworen,
Aenslagh te maken,
Dat daer yet anders schuylen mach, dan 't schijnt geschooren,
Int hol der saken;
So datmen lichtelijc comt, door 't valsch bedieden,
Niet in gevaer allen,
Maer nae te jaghen, 't geen
Men meent te vlieden.
Niemant verlaet sich hier op edel of onele
Vrienden oft Maghen,
Want die te samen spannen doen't ten meestendeele,
Door haer te draghen;
Of hoop tot houger luck, beyd eer vergheten,
Neemt Amstel uyt haer rot;
Wiens wit sal liefde tot
'sLands Welvaert heeten?

Finis.

Amoreuse Liedekens Tweede Fragment

Een nieu Liedeken,
[Altijt heb ick gheneught gepresen]

Op de wijse: Met gantscher bedruckter.

*A*Ltijt heb ick gheneught gepresen,
Druck noch leyt quam noyt in mijn,
Mijn dansen, springen, singen, leesen
Was al vreught sonder pijn,
Lustigh van sinne, vrolijck van minne
Heb ick gheleeft eenpaer,
Maer mijn godinne, doet mijn ghewinne
Een droevigh nieuwe Iaer.
Mijn sussen, kussen, speelen, klincken
En het loncken gins en weer,
Mijn boerten, jocken, loncken, wincken
Mach haer niet vermaken meer,
Dit doet doorkerven, al mijn vreught sterven
Die ick bedreef om haer,
Dat ick moet derven, sal een ander erven
Tot zijnen nieuwe Iaer.
Nochtans en can ick niet misprijsen
Mijn goede liefkens waerdicheyt,
Die sy altijt ginck bewijsen, met beleefde aerdicheyt,
Al gaetse stieren haer fraey manieren
Soo vriendelijck tot een aer,
Noch wil ickse vieren oftse eens mocht kieren
Int een oft ander Iaer.
Ick schrijft mijn lief tot geen ontrouwe
Dat sy my verlegen laet,
Want sy is een schoon Vrouwe
Cloeck, verstandich, soet van praet,
Weert meerder eeren, dan haer te verneeren
Om my te nemen waer,
Dat met hoveren, ick noch can triumpheren
Met haer int nieuwe Iaer.
O Venus geeft my weer een ander
Die mijn sin dan dies vergaet
Of helpt ons beyde weer aen malcander
Met haer wil en vrienden raet,
En dat sy lyen, mijn gunstich vryen
In deughden kuys eerbaer,
En ic my mach vlijen, dicht onder haer zijen
Van t' een Iaer int aer.

Een nieu Liedeken,
[Aensiet u dienaers staet]

Op de wijse: Fortuyn eylaes bedroeft.

*A*Ensiet u dienaers staet,
Schoon bloemken excellent,
Peynst eens hoe't met hem gaet
Die van u is absent,
Wiens hertelijck groot torment, &c.
Om u schoon suyver greyn, &c.
Tot u liefste jent
Staet mijn toevlucht alleyn.
Tot u bloem expaert
Staet alle mijn begeer,
Reyn deughtsaem van aert
Sijt ghy vol alder eer,
Mijn bede doch aenhoort, &c.
Niemant dan Godt voorwaer, &c.
Can mijn gheven confoort,
Dus vertroost u dienaer.
Ben ick schoon lief van hier
Soo vergeet u dienaer niet,
Of ghy brenght in dangier
Mijn hert, in swaer verdriet
Ghestadigh en ghetrou, &c.
Want ghy zijt mijn lief alleen, &c.
O suyver karsou
Daer alle mijn troost op staet.
Ick peynsde dach en nacht
Om u bloemken fier,
Den tijt met smert verwacht
In lijden en dangier,
Dat ick o Venus dier, &c.
Met u lief in eendracht, &c.
Wt blusse Venus vier
Al door der minnen cracht.
Ick ben nu absent
Van u o suyver jeught,
Nochtans mijn hert present
Om u dick verheught,
Ghedenckt schoon lief aen my, &c.
Want mijn hert dat blaeckt, &c.
Na u uyt liefden vry,
't Welck door u blijschap smaeckt.
Getrou tot inden doot
Blijf ick u lief altijt,
Mijn hert in pijne groot
Om u hem dick verblijt,
Want ghy zijt mijn lief alleen, &c.
Mijn troost tot aller stont, &c.

Lief ghy ende anders geen
Hebt mijn hert doorwont.
  Reyn violieren soet,
Reyn maeghdelijck pylaer,
Comt toont my doch ootmoet,
En vertroost u dienaer,
Laet my eens troost ontfaen, &c.
En wilt in mijn absent, &c.
My uwen gunst voortaen
Toe dragen tot den ent.
  Edel Princes vol deught
Ick beveel u den Heer,
Ick blijf lief onverheught
Tot dat ick weder keer
Tot mijns hertsen croon, &c.
Schoon liefken triumphant, &c.
Nae u mijn liefste schoon
Mijn jonck hert stadigh brant.

Een nieu Liedeken, [Als liefde blent]

Op de wijse: Den tijdt is hier, &c.

*A*Ls liefde blent
Mijn ghemoet had bevangen,
Heeft my ghewent
Rontom, nu hier en daer,
En met torment my gesocht te verhangen,
Maer reden jent
Heeft my gherecht voorwaer,
Tot dat sy my bracht by u licht seer claer,
Maer so heeft mijn oogen // schijn
My int hert deden doogen // pijn
Wast niet int vermogen // mijn
Te weerstaen zijn kracht swaer.
  Cupido licht
Meent hem aen my te roemen,
En 't vyer ghesticht
In mijn amorues hert,
Maer ist ghesicht
Van u lief uytgenomen,
't Welck my verplicht
Aen u nu houdt met smert,
Dies u de eer alleen gegeven wert,
Wech lief met u mispresen // vier
Ghy cont my niet doen vresen // hier
Maer mijn liefkens wesen // fier
Was inde const expert.

Een ghestadichen strijt
Sedert ick u beminde, Bevin subijt
Mijn gemoet seer beswaert, liefde so*m*tijt van aert
Doet my wat vreucht ontbinden
Maer wanhoops crijt, ghy zijt te wreet
D'een in my vreucht, en d'ander lyen baert
So dat ick in verdriet // belaen
Int eynde gantsch te niet // sal gaen
Een Rijck datmen siet // bestaen
In tween, is zwack van aert.
Teghens mijnen danck
Seer wreet ghy u gaet toonen
Moet ic met dwanc, u minnen dacht en nacht
Met lyen stranc gaet ghy mijn liefd belonen
Als ghy verlanck, soect in tgeen dat ic wacht
Dies godin lief, mijn liefde nu betracht,
V fierheyt gantsch bezijden // stelt
Aensiet hoe my lijden // quelt
En dat my 'tverblijden // smelt
Als ghy mijn lief veracht.
Niemant en mach u als ick lief besinnen
Sonder verdrag, mijn hart nae u verlangt
Het groot gheclach
Doet vreucht in my verdinnen,
Ben ick een dach
Van u, druck my bevanght,
In u o lief, mijn leven en doot hanght
Dus wilt met liefde te rade // gaen
En wilt op mijn jongste gade // slaen
Neemt my in ghenade // aen
Grooten loon ghy ontfanght.

Een nieu Liedeken,
[Alarm, alarm, alarme]

Op de wijse, Mocht ick gheluck verwerven.

*A*Larm, alarm, alarme
Vrouw Venus trom die slaet
Nu salse ons wel ontferme,
Tsa Vrijers uyt om baet
Al liept ghy aen beyd'u beenen
Twee winterblauwe scheenen,
Comt by malcaer
En kiest nu weer een aer.
Comt oock met ons couten
Hier buyten int ghelach
Al die daer zijn ghesouten
Op Vastelavonts dach,

Die Vasten is gaen sluyten
Die Mey die roept ons buyten
Haer loof dat wast
Daer nootse ons op te gast.
  Sy gheeft niet veel te schransen
Van alderhande fruyt
Maer fraye roose cransen
Van bloemen en van cruyt
Met veel wellustich quelen
Nan alle Voghelkens keelen
Vreucht en jolijt, heeft nu zijn rechte tijdt.
  Al dees dinghen waerdich
Verblijen 'therte seer
Maer een Princesjen aerdich
Verbijt my noch veel meer,
Als haer bruyn oochskens wincken
En soete woortgens clincken
Lieflijck en fray, dan isset altijt May.

Een nieu Liedeken,
[Alsmen bespoort dat liefde gheeft]

Op de wijse: 'tVrijde een Boer, etc.

*A*lsmen bespoort dat liefde gheeft
Gheluck, vreucht en verblijen
En men in als zijn wille heeft
Sohay, so ist een lust te vrijen.
  Als liefde hem alsoo verthoont
Dat sorcht mach staen besyen
En sy ons liefd' met liefde loont,
Sohay, soo ist een lust te vryen.
  Alsmen sijn liefste mach aensien
Die ons druck doet vermyen
En sy ons gaet haer jonste bien,
Sohay, soo ist een lust te vrijen.
  Alsmen savonts de deur in snapt
Sy ons in leyt by tijen
En steelt een soentjes dat het clapt
Sohay, soo ist een lust te vrijen.
  Als hy seyt door liefkens bedwanck
Tsa lief ick wil my vlyen,
Te slapen in u armkens blanck
Sohay, soo ist een lust te vrijen.

Een nieu Liedeken,
[Cupido triumphant]

Op de wijse: Alst begint.

*C*Vpido triumphant
Aenhoort mijn lamenteren,
Mijn liefste playsant

Wilt my abandoneren,
Sy toont my snel, Medusa aenschijn fel
Mijn jonck herteken doet sy gequel.
Had ick haer yet misseyt
Met woorden of met wercken,
Soo mocht sy haer wreetheyt
Met recht op my verstercken,
Maer neen ick voorwaer
Mijn trouken boot ick haer
Wt reynder liefde, dat is claer.
Doen ick int herte stont
Hielt sy my in grooter waerden,
Het docht haer wesen een vont,
Geen liever lief op aerden
Als sy my aensagh
Haer herte was dien dach
Verheucht in liefde plach.
Maer ick en wijts haer niet,
Al maeckt sy haer partie, dat leet dat my geschiet
En comt door geen envie,
Maer clappers quaet, die sayen haer saet,
Sy maken mijn sinnekens desperaet.
Al is sy seer gestoort op my t'allen stonden
En heeft mijn hert doorboort
Met doodelijcke wonden, nochtans so sal ick zijn
Haer getrouwe dienaer fijn,
Al laet sy mijn herteken met fenijn
Maer als ick overpeyse, ons troostelijcke saken
Die wy soo menigh reyse
Secreet te samen spraken,
Soo valt my mijnen moet
Gheheel onder de voet,
Mijn oogskens weenen rooder bloet.
Mach ick nae langh verbeyden
Ten laetsten troost verwerven,
Sy soude mijn bitter scheyden
Versoeten als conserven,
Maer sy laet my inden noodt, ick sterf om haer den doot,
Door weygeren van haer mondeken root.
Nu, waer sy noch te winnen
Met den sweert of met der lance,
Soo sou mijn hert van binnen
Verheugen vol playsance,
Al moest ick dan gaen, in doodts perijcke staen,
Noch sou ick hoopen troost t'ontfaen.
Bleef ick dan inden strijt

Als Troylus gheslagen,
Ick sou om u lief altijt
Den doot willen verdraghen,
Want sterven is hem soet, die doch sterven doet
Den minnaer die ongetroost gaen moet.
Princesse liefste greyn
Wilt my compassie tonen, so sal ick u certeyn
Met een edel hoetjen croonen
Al van violierkens jent,
Goutbloemkens vast geprent,
En Olijftacxkens excellent.

Een nieu Liedeken,
[Cupido God door uwe minne stralen]

Op de wijse: Alst begint.

*C*Vpido God door uwe minne stralen,
V scherp gebot doet my in liefde dwale*n*,
Ick ben versot
Op een bruyn maeghdelijn smalen,
Die met my spot.
Venus bestier // vindt ick seer dubbel van treken,
Der minnen vier // heeft sy in my ontsteken,
Die liefste rogier
Ick machse sien noch spreken,
't Is groot dangier.
't is groot verdriet,
De liefste moet ick derven,
Die rouw biet, en can niet verwerven
Om dat sy u liet, moet ick van rouwe sterven
Niet meer gheschiet.
Haer soet samblant
Is my een medecijne,
Seer triumphant // plach ic by haer te zijne,
De liefste playsant // laet my in groote pijne
Aen mijn verstant.
Als ick aensach, haer vriendelicke imagie,
Nacht en dach // schiep ick in haer couragie,
Dies ick wel mach, clagen om haer visagie,
Sonder verdrach.
Sonder confoort
Laet sy my nu in weyne,
Dus wy accoort, hielden int ghemeyne,
Dus roep ick moort
Over mijn lief alleyne, die my verstoort.
Adieu eylaes, adieu Princesse schoone,
Ick was te dwaes, te vryen u persoone,
Dies ick nu raes
Dat ick my selven hoone, op dit relaes,

Een nieu Liedeken,
[Cupidoos zware lust]

Op de wijse: Alst begint.

*C*Vpidoos zware lust
Leyt my int hert ghedoocken,
Aen u die my ontrust
Eerlijck met liefd' beloocken,
Zedich met soet gelaet, geefdy oorsaeck om minnen
Eenich secreet om vaet
Naem ick wel te ghewinnen.
V lieflijck betooch, is mijn onlust gheneselijck
Tneder slaen van u ooch
Gheeft schaemte soet en weselijck,
Tnadencken van u jeucht,
Doet u tot u waert hellen
Ick sach na deuchd en vreucht
Com slechts druck my niet quellen
Met valsche woorden slecht
Wil ick u niet prijsen
Maer in der daet oprecht
Wil ick mijn woort bewijsen,
Dats dat ghy zijt te schoon
Veel te proncken en te pralen
Die al sy staen ten thoon
By u gheen prijs en halen.
Doet Princesse fier in u ghedacht mijn
Recht als ghy trock van hier
Kreech ick int herte gheschille
Soo dat ick doort ghedacht
Noch eenige vreucht sal rapen
Schoon lief yet op my acht
Als ghy niet en cont slapen.

Een nieu Liedeken,
[Dit hef ick an, en drincket dan]

Op de wijse: De Nachtegael die sanck een Liedt.

*D*It hef ick an, en drincket dan
Met een set
Als ick my weer ghelijck een man
Ick vaer te bet,
Dus wilick niet vertoeven, maer proeven
Dit Wijntjen was, fijn uyt dit glas
'T ontdrayt de vaste schroeven.
Doet ghy soo mee, soo ick ter stee
Al voore gae
Een cleyne bee, hoeft ghy hier ree

Ist soo, seght jae,
Eens sulcken croes te drincken,

Sonder clincken
Nu derf ick niet, om datmen siet
Ghy mocht my schant na dincken.
Nu tza wel an, siet of ick can
Te deghen wel
Ick scheyer niet van, in dit ghespan
Tmoet in mijn vel,
Als ick het binnen micken, mach schicken,
Ick gaer mee voor, also 't behoort
Nu tsa waer na sta icke.

Een nieu Liedeken,
[Dat oude jaer is ons ontrolt ghelijck een cloot]

Op de wijse: Den Nachtegael die Sanck een Liet

*D*At oude jaer is ons ontrolt ghelijck een cloot
Die winter brengt ons tnieuwe jaer in zijn schoot
Die winter is een Heere, noch meere
Hy comt seer stout, brengt ons de cout
Nochtans schiet hem groote eere.
Van outheyt is gheworden zijn baerde grijs
Wt Vrieslant brengt hy vriesen over het ys
Drie Maenden wil hy regieren, bestieren
Hy is de weert, de 'tgelt verteert
Hy roept om groote vieren.
Alst vriest en sneeut so hangt sijn baert vol keeckelen
Dat soute vlees eet hy al uyt de peeckelen
Al wat wy connen sparen, vergaren
Int oude jaer, verslint hy gaer
Geen gheldt can hy bewaren.
Hy can wel eten en niet luttel drincken mee
De langhe nacht leyt hy al overdenckende,
Och hadden wy Vastelavont wy gavent
Comt Valentijn, haelt ons goet wijn
Dan hebben wy paesch-avondt.
De Mey verdrijft de winter uytten lande veer
So moghen wy gaen spanceren, die warande [veer]
Die cou duerende wat langhe, seer banghe
En sparen wy't hout, ten is niet cout
Die winter is verganghene.
Die Mey doet alle bloemen weder bloeyen net
Die Mey doet alle dieren weder groeyen
De cruyden laet sy wassen, seer rassen
Der beesten mont, vervult terstont
Sy gheeft ghenoech te brassen,
Die soete Mey die dierkens oock te samen paert

Een manneken ende een wijfken elck na zijnder aert,
Sy toonen haer crachten, met machten,
God heeft geveught, met groot gheneught
Vermeerdert u gheslachten.
De coele May becleet dat wout met groene
Dry maenden staet hy weder in saysoene,
Sy geeft de vogelen weder, haer veder,
De Nachtegael singt haren tael,
De Koeckoeck singht oock weder.
Nu volght den Oogst drie maenden so meer duerende,
Dan is den Ackerman zijn broot besurende,
Dat gras en coren maeyen, seer fraeyen,
't Sy Tarru of Coren, laet niet verlooren,
Hy mach oock weder saeyen.
Als nu den Leeu begint te rakene,
Dan ons oock alle vruchten seer genakende,
De son die climt hooge, 't is drooghe,
Loof en cruyt, heeft dan virtuyt
Den mensche te ghevoeghe.
Aensiet de mierkens en Bykens simple
Sy geven u van de neersticheyt een exemple,
Hoe dat wy connen sorgen, voor morgen,
Die Somers spaert, 's winters wel vaert,
Soo derf hem niemant borgen.
Hier mee so comt de Somer ooc ten enden,
Den dach begint te corten en te wenden,
De Son met haren stralen, te dalen,
Dus werden wy quyt, den soeten tijt,
Wie canse weder halen.
Voort comt den herfst twaelf weken mede duerende,
Dan zijn vervult de bergen ende schueren,
Dies sullen wy God loven, hier boven,
Hy heeft verleent, meer dan ghy meent,
Veel meer dan wy behoeven.
Een Crane somer met een heete sonneschijn
Dat doet den Oogst wel rijpen, en maect goeden Wijn,
Doet Appelen en Peeren, vermeeren,
't Wert al planteyt, voor ons bereyt,
Veel meer dat wy begeeren.
Van als moet ghy u kuerken wel stofferen,
Met turf en hout u solder wel formeren,
Boter en Kaes gaet coopen, met hoopen

Den Os int sout, daer toe goet mout,
Het Vercken laet niet loopen.
Die coude Winter comt ons weer hier buytene,
Hier mede wil ik mijn rijme*n* gaen besluytene
Maer als ghy zijt geseten, ten eten
By een goet vyer, drinckt Wijn en Bier,
Wilt Lazarum niet vergeten.

Een nieu Liedeken, [De Nachtegael int wilde]

Op de wijse: Brande Matressen.

*D*E Nachtegael int wilde,
Princesse amoreus,
Gaet segghen tot mijn beminde
Ick coom terstont by heur,
Pourtant que je suis brunette
Viceray je en longeur.
Gaet seggen tot mijn beminde
Ick coom terstont by heur,
Savonts inde Maneschijn
Vant ickse inde deur,
Pourtant que je suis brunette
Viveray je en longeur.
Savonts inde maneschijn
Vant ickse inde deur
Bonsoir mon Matresse
Bonsoir mon Serviteur.
Bonsoir mon Matresse
Bonsoir mon Serviteur
Hoe garen sou ick draghen
Schoon lief van u faveur,
Pourtant que je suis brunette
Viveray je en longeur.
Hoe geerne sou ick draghen
Schoon lief van u faveur,
Schoon lief ghy comt te spade,
Daer is een ander veur, Pourtant, &c.
Schoon lief com ick te spade
Is daer een ander veur,
Hy nam zijn ponjaert in zijn hant
Dits is mijn leste uer, Pourtant, &c.
Hy nam zijn ponjaert in zijn hant,
Dit is mijn leste uer,
Sy sprack met soete woorden
Hoe bleeck wort u coleur Pourtant, &c.
Sy sprack met soete woorden

Hoe bleeck wort u coleur,
Ick sal u liefde draghen
Al isser een ander veur, Pourtant, &c.
Ick sal u noch liefde dragen, Al isser een
ander veur, Al waer de Paus, &c.
Al waer de Paus van Romen
Mijn Vader int ghetreur,
Soo en sal ick mijn liefde niet laten
Van mijn serviteur, Pourtant, &c.

Nieu Tafel-Liedeken,
[Die my dit beeckerken schencken deet]

Op de wijse: Het waren twee gespelen stout.

*D*Ie my dit beeckerken schencken deet
Die sal ick beminnen al wast haer leet,
Dat syer my boot, dat syer my boot,
Dat had ick veel liever haer mondelijn root.
Al heb ick het meysken niet goets genoech
Het isser voor jonge luyt immers te vroech
Om 't goetjen te raen, om t' goetjen te raen,
Daer laet ick de oude luy mede begaen.
De rijckdommen steken veel sorgen in,
Hoe weyniger goets hoe vrolijcker sin,
Sy binnen al vro, sy binnen al vro
Die't bedde verteeren en slapen op stro.
Die mijnder dit kroesken sal doen bescheyt
Die sal ick beminnen al wast hem leyt,
En dencken daer an, en dencken daer an
Als ick vro morgens niet slapen en can.

Een nieu Liedeken,
[Comt Retorijckers wilt ontdecken]

Op de wijse: Lieve Heer wat sullen wy gaen maken.

*C*Omt Retorijckers wilt ontdecken
Ons u gedichte spelen // vry
En ghy Muzijckers comt ter plecken
Daer men wel lustich quelen // blij,
Brengt Harpen, Luyten, Velen // by
Om 't nieuwe jaer met vreught te singen,
Thoont u gereet in alle dingen
Dat doch aen u geen scheelen // sy.
Ianus een God met twee paer oogen
Die dubbelt-hoofdich is bekent,

Heeft door't gebodt nu laten togen
Dat alle vryers hier ontrent
Hem sullen vieren excellent
Op d'eerste dach vant nieuwe Iare,
Soo sullen wy geen vreughde sparen
Maer zijn dienaers sijn present.

[Daer ick lach en sliep]

*D*Aer ick lach en sliep
In een prieel van bloemen
Daer bestont my te dromen
Dat ick bedreef couragie,
Mijn docht ick waer ghekomen
Met mijn Lief uytghenomen
Daer menichte van bloemen
Stonden in een Bosschagie,
Daer hoord' ick eer niet lanck
Soo grooten vogelen sanck
Sy songhen om prijs en danck,
Dattet inden Hemel klanck,
Cupieren, Nachtegalen,
Gout-vincken, en Wewalen
Die quamen daer altemalen,
Coddenaertjens en Rubaertjens
Quamen daer int ghemeyn,
Exters en Kraeyen
Koeckoecken en Papegaeyen
Die quamen haer daer vermaeyen
Noyt en quam ick in geneuchlijcker pleyn.
Daer stonden alle vruchten,
Appelen van Granaten
Nagelen, Note muschaten,
Daer ginghen wy ligghen rusten,
Het roocker uytter maten
al na de Muskeljaten,
Oock mede dat wy aten
Wat ons jonck herteken lusten,
Pijpkaneel planeyt
Die was ons toebereyt,
Ende alle soetigheyt
Die was ons daer voor gespreyt
Daer ginghen wy spacieren
By ghenoeghlijcke dieren,
Wy kondent niet versieren
Wat melody mijn Lief en ick bedreef,
Wistent die nijders tonghen
Sy hadden wel haest ghesonghen
Van ons twee Venus jonghen
Maer het was best dat het verholen bleef.
Pauwen en Pauwinnen
Die quamen daer by paren,
Petoren en Lepelaren
Quamen by malkanderen druysen,
Noch sachmen daer vergaren

Veel Quacken en Oyevaren
Vogel-grijpen die daer waren,
Ende oock veel Voghel Struysen,
Den uyl den leelijcken snuyf
Vloogh den Kievit op sijn kuyf,
Den Valck met sijn huyf
Vloogh nae den Tortelduyf,
Oock quamen daer ter banen
Patrijsen en Phasanen,
Veel Reygers ende Cranen,
Den Arent die sat hoogh
Die spande daer de kroon,
Dat heeft den Griffioen ghespeten
Dat den Arent was hooghst gheseten
Die had hem garen verbeten
Maer selfs kreegh hy so grooten druck loon.
Princelijcke Princesse
Ghy zijt seer suyverlijcke
Boven yemant op aertrijcke,
Hoe soud' ick u begeven
Al in dat Landt van Griecken,
Waer vintmen uws ghelijcken
Ick en sal u niet beswijcken
Daer mach geen schoonder leven,
Al quam int present, Lucretia excellent,
Thisbe seer schoon en eloquent
Geen schoonder ghekent,
Medea de schone gelijckt u niet een bone
In 't hert spant ghy de Croone,
Venus en Paris hadden Iuno ghenoot
Boven alle Goddinnen, staet ghy in mijnen sinnen,
Men macht geen schoonder vinnen,
Mijn Lief getrou, blijf ick tot inder doot.

Een nieu Liedeken, [De May, seer fray]

Op de wijse: Vanden Courant.

*D*E May // seer fray
Gaet hem soet openbaren, &c.
De jeught // haer vreught
Om int groen uyt te varen, Om in, &c.
Vergaren // by paren,
Dies zijt // verblijt
'tIs tijt // en mijt beswaren.
Met u // Lief nu
Comt Ionghmans gaet spanceren, &c.

Ionst biet // gonst siet
Sal u Venus vereeren, &c.
Vermeeren // 'tbegeeren
Dies zijt verblijt
'tIs tijt // en mijt // 'tverseeren.
Met lust // u rust
By u Liefste ghepresen, &c.
Int groen // seer koen
Moet ghy haer leytsman wesen, &c.
De besen // lesen // dies zijt verblijt
'tIs tijt // en mijt // het vresen.
V stelt // int velt,
Om den derden te jaghen, Om den, &c.
En vliet // verdriet
Sy sal u jonst toe draghen, &c.
V plagen // vertragen // dies zijt verblijt
En mijt // 'tis tijt // drucx laghen.
V last // soo past
Sult ghy hier van verbreden, &c.
Soo wert // u smert
Door u om haer gheleden, door u &c.
Met reden // vertreden // dies zijt vrrblijt
't Is tijt // en mijt // droefheden.
Als ghy // dus bly
En vrolijck zijt by tijden, &c.
Sal haer // voorwaer
Venus int midden vlijen,
Gedijen // salt vrijen,
Dies zijt // verblijt,
'tIs tijt // en mijt het lijen.

Een nieu Liedeken,
[Dewijl wy aldus stille staen]

Op de wijse: Daer is een Leeuwerick doot gevallen.

*D*Ewijl wy aldus stille staen
Woud' ick wel vreught voortbringhen,
Cond' ick als ghy wel hebt ghedaen
Soo lustelijcken singhen,
En danssen als een proper dier
Twee treetjens fier // in een sausier,
Hoe lustelijck wou ick springhen.
Ick sie een meysjen voor my gaen
Sy is soo jonck van Iaren,
Moght ick in haer behaghen staen
Geen moeyten soud' ick sparen
Soo soud' ick armen slechte bloet

Met der spoet // Mijn Poppe goet
Met haer willen vergaren.
Ick en ben niet schoon noch rijck van goet
Noch wil gaen ter keuren,
Doch mach ick arme slechte bloet
Mijn Liefken niet gebeuren,
Als ick dit proper meysken jent
Excellent, ben ontrent
Soo wijst sy my de deure.
Princesse ist niet een groot verdriet
Dat ick u dus seer nae jage
't Geen dat my mach gebeuren niet
Is altijt mijn behagen,
Dus sorgh ick, 'tleyt my om mijn leen
Ick aen mijn been, een blaeuwe scheen
Ter eeren van haer sal draghen.

Een nieu Liedeken,
[Een Venus dier heb ick int hert verkoren]

Op de wijse: Den tijdt is hier, datmen sal.

*E*En Venus dier
Hem ick int hert verkoren,
Schoon van manier
Van praet en staet eerbaer,
Haer soet bestier
Komt my dickwils te voren,
Dus ick int vyer, verbrant der minne gaer,
Want openbaer is haer mijn hert bekent,
Dus als het nu blijckt dagh aen dagh
Die lieflijck my eertijts aensach
My komt ontrent
Haer ooghskens van my went.
Is sy verstoort
Om dat ick haer beminne
Sy spreeckt een woort
En doet haer wil verstaen,
Ick sal my voort, alleyn nae haren sinne
Door dit accoort, geheel te buyten gaen
En my voortaen regeeren nae haer sin,
Met een beleeft en fier gelaet
Haer dienen goedertier om baet
Tot dat ick win, haer die ick nu bemin.
Maer sy swijght stil
Dus moet ick duldigh draghen
Tegen mijn wil dit lijden en verdriet,
Sonder gheschil

Soud' ick doen haer behagen
Dat het geviel dat ick eens had bespiet
Haer wil is niet, want sy 'tbidden veracht,
Dus wil ick gestadigh minnen // al
Op hoop dat ick verwinnen // sal
Dat ick verwacht, op trouwe dach en nacht.
Princes ydoon, Wilt nu u sinne keeren
Tot een persoon, die u van herten mint,
Al zijt ghy schoon
Geeft hem altans in eeren
Met trouwe loon, die t'uwaerts is gesint
Maeckt dat hy wint,
Nu liefd' de liefd' betoont
Verdrijft sijn smart met reden // soet,
En dat hy heeft gebeden // goet
sijn dienste*n* loont, en liefd' met minne kroont.

Een nieu Amoreus Liedeken, [Ick hebber een uytverkoren]

Op de wijse als begint.

*I*Ck hebber een uytverkoren
Sy doet mijn vreught opboren,
En soo vast in mijnen sin,
Haer aenschijn klaer // dat blinckt voorwaer
Dat isser dat ick bemin.
Mocht ick haer eens aenschouwen
Die edele Karssouwe
Die mijn jonck hert treuren doet,
Soo soud' ick zijn // bevrijt van pijn,
Daer ick om treuren moet.
Sy isser mijn Lief alleyne,
Om haer ist dat ick weyne
Ende treure nacht ende dach,
Sy is voorwaer // mijn Lief eerbaer
Maer icker niet spreken en mach.
Haer oogskens als Christallijne
Die daer soo vriendelijck schijne,
Haer lipkens root als een Corael,
En daer toe noch // soo is sy doch
Seer vriendelijck van tael.
Haer borsjens fraey en tantkens
Die zijn seer schoon en blancxkens,
Die willen gehandelt zijn,
Als ick mocht zijn //by dijn aenschijn
Soo was ick vry van pijn.
Moght ick voor alle saken

Haer eens komen ter spraken,
Al mijn treuren was ghedaen,
En ick moght bly // zijn aen haer zy
Spreken met soet vermaen.
Als ick u lest vermonden
En al tot dier stonden
Malkanderen spraken aen,
Wy souden fijn malkanderen zijn
En had u Moey ghedaen.
Als ick u lest verhaelde
En inden brief betaelde
Dit is u vergeten niet,
Door klappers quaet // spreyen haer zaet
Quamen wy int verdriet.
Wilt ons Heer ordineren
Niemant en mach ons deeren
Hoe subtijl ofte quaet
Goet raet // maet // het zy hoe't gaet
Ghy zijt mijn toeverlaet.
Ghy liefste Lief op aerden
Wilt mijn trouw aenvaerden
Ende nemen tot een pant,
So sal ick u jent // seer excellent
V geven mijn rechter handt.
Dan suldy my hebben ten loone
Als een goe Vrou persoone
Eenen Lauwerieren hoedt,
Die suldy bly // draghen om my
En setten op u hooft.
De werelt moet ick gronderen
Sonder u Lief te passeren,
Soo sal ick de wilde Zee
Eer icker een wal // op geven sal
Ghedencken u Lief daer mee.
Princesse goedertieren
Fraey zijdy van manieren
En van herten zydy vry,
Ick hoop haest bly // te zijn by dy,
En wesen aen u zy.
Adieu Lief ick moet reysen
Wilt doch eens om my peysen,
En ghedenckt u dienaers smert,
Ghy zijt certeyn // mijn Lief alleyn
En ghy staet in mijn hart.

Een nieu Liedeken,
[Geneught heb ick ghepresen]

Op de wijse: Schoon Lief wat gaet ghy brouwen.

*G*Eneught heb ick ghepresen
'tWas al mijn tijdt verdrijf,
Waerom mach 't nu doch wesen
Dat ick soo niet en blijf,
Maer dat ick nu door vreese
Onconstigh van druck schrijf,
V liefde daer ic na spoore
Doot my gansch door sijn macht
En als het rijpe Coren
Verbrant door des Sons kracht,
So gae ick nu verlooren
Door u fierheyt onsacht,
Die my wel eer verblijden
Die moet ick nu vermijden,
Iae haer gantschelijck ontvlien,
Ghy gaet het my verbien
V schoonheyt doet ghy glijden
En in u liefde strijden,
Want in u alleen dat, 'tplach soo ick mien
Aen anderen te sien.
Och ginght ghy slechts aenveerden
De*n* boge in u hant, Diana sout ghy waerden
Maer droeght ghy 't hart dat brant
So waert ghy op der aerden
Venus selve playsant,
Nochtans gingen dese haer paren
Elck met sijn Lief besint
Die oock der Muse snaren
Waren heel onbekint,
Soo meught ghy oock voort varen
Vws gelijck men niet en vint.
Kloeck verstant en schoonheden,
Fraeyheyt en soete zeden,
Ionst, konst en practijck,
Daer toe van goede rijck
Heeft natuere noyt gheleden
Om hooghmoet te vertreden
In een Persoon ghelijck,
Van die sin neemt een wijck
Nae sulck en is geen kijck.
Mijn lust niet te cieren
Want alles my mishaecht, gy gaet u van my kieren,
Daer 't herte jonste toe draeght,
Ick moet my droevigh tieren

Want jalousie my plaeght
Ghelijck Iupiter te degen
V schoonheyt mercken aen,
Om liefd' met u te pleghen
Wert hy terstont een zwaen, Of in een gulde regen.
Verkeerde hy hem seer saen,
O Goden der Godinnen
Wilt u doch besinnen,
Komt red' my uyt onspoet
Ick val u Lief te voet,
Wilt ghy gheen liefd' beginne
Lijt dat ick u beminne,
Want Talia die doot versachte*n* mijn gemoet
Daer liefde vast in wroet.
Snachts gaet mijn druck versellen
Onrust die slaept verplet,
My dunckt ick gae u quellen
Om een kusjen al te met,
Ick kan 't niet al vertellen
Wat dat ick noch voren set,
Al zydy uyt den ooghen
Ghy zijt niet uyt mijn hart,
Lief gaet mijn vertooghen
Al zydy van soo vart
En doet my dan ghedooghen
Veel droefheyt ende veel smart,
Als ick u huys aenschouwe
Daer ick als minnaer trouwe
Lief voor mijn Medecijn
Dick kuste u aenschijn
En sie dat ick met rouwe
Van u o schoone Vrouwe
Verstooten ben met pijn,
Gheen bitterder fenijn
Mach my op aerden zijn.
Ghy preest Princes certeyn
Mijn Dichtens fraeye konst
Nu liefde niet wil lijen
Moet ick derven u jonst
Maer komt u by my vlijen
Ick derf de Muse gonst,
Wat u pleegh te behaghen
Hebt ghy ghenomen mee,
Droefheyt gaet my nu plaghen
Dies is de konst aen twee
Die konsten my verjaghen

Door mijn klagen en wee,
O Phebe wilt my leeren
V Liere weer omkeeren
Vernieut my inden sangh,
Op dat ick troost ontfangh,
O ghy Venus vol eeren
Wilt mijn lijfs schip ontmeeren
Stuert tot my haren gangh
Want mijn hert bangh
Heeft daer na verlangh.

Een Nieu-Iaer Liedeke*n*, [Gesellekens jonck en fraey gheacht]

Stemme: Rijck God geeft my goet avontuer.

*G*Esellekens jonck en fraey gheacht
Noch niet ontsteken met Venus brant,
'tIs tijdt dat ghy daer eens na tracht
Dewijl nu kout is over 't lant.
Int eerste vant Iaer
Soo krijght u eerste Lief te gaer
En vraeght het haer.
En die een weynigh zijt gheraeckt
In twijfel of ghy wilt of niet,
Een die alleen nae rijckdom haeckt
En niet na deught of eer en siet.
Int nieuwe Iaer
Soo singht haer een eersaem danckbaer liet
En laet het daer.
Dan die te veer zijn inden strick
En mint met allen teghenspoet,
En die niet een ooghenblick
Van wederliefde teken doet.
Int nieuwe Iaer
Verlaetse met alle haer hooghe moet
En kiest een aer.
Maer soo u rechte sinlijckheyt
Streckt tot een Maget wel ghesint,
Begaeft met deught en minnelijckheyt,
Die geen gelijck op aerden vint.
Int nieuwe Iaer
Malkanderen van herten voort bemint.
En maket klaer.

Prince.
Ghy oock Princessen schoon vermaert
Al neemt u Liefken van u sijn ganck
Een ander int hert aenvaert,

Nu dese koude nachten lanck,
Vry van ghevaer,
Vermaeckt hem in u armkens blanck
Al 't heele Iaer.

Een nieu Liedeken, [Gelijck als die witte Swane]

Op de wijse: Mon ver lee.

Vrijer.
*G*Elijck als die witte Swane
Sterft en singht een droevigh liet,
Soo moet ick eylaes voortane
Singhen dit in mijn verdriet,
O felle doot wilt my niet sparen
Door-straelt mijn
Soo sal ick bevrijt eenpare
Zijn van pijn.

Vrijster.
Wie zijt ghy door u minnen
Ghequelt bent dus van binnen,
Ick bidde u dat ghy't verklaert,
Kont' ick weten u sinnen
Confoort sout ghy wel winnen
'tMoet u zijn gheopenbaert,
Om sulcx roept ghy de doot
Die sal in uwen noot
Wesen u Medecijn
Certeyn u pijne groot
Sal dan verdobbelt zijn.

Vrijer.
Soud' ick om den doot niet roepen
Ghy en acht niet op mijn pijn,
Met mijn bloet wil ick u koopen
Als Pieramus dede fijn,
Want ghy en acht niet op mijn lijden
'tWelck is groot,
Treur ick droevigh, ghy zijt blijde
Lief minjoot.

Vrijster.
Stout zijt ghy int begeeren
Ghy gaet my molesteren
Met u woorden dit versint,
O Iongelingh vol eeren

Seght my sonder cesseren
Waer toe dat ghy my mint,
Men vinter meer dan mijn
Die daer een Medecijn

Haer minnaers zijn ghetrou,
Daerom soo raed' ick dy
Kiest voor my een ander vrou.

Vrijer.
Of daer stont een Hof vol bloemen
En daer was een excellent,
In u sinnen uytghenomen
Stont geen schoonder daer ontrent,
Welck van alle sout ghy trecken
Antwoort vry,
Dese vrage wilt ontdecken, Liefste my.

Vrijster.
O listigheyt vol treecken
By Vlisse gheleecken,
Noyt hoord' ick sulcken vraegh
Antwoort sal niet ghebreecken
Die waerheyt sal ick spreken,
Na de verte ick altijdt jaegh,
Al valt mijn pijne swaer
Die beste soud' ick daer
Wt trecken metter daet,
d'Ander sou ick voorwaer
Laten staen dit wel verstaet.

Vrijer.
Ick danck u Princesse reene
Dat dees vraegh is gesolveert,
Ghy zijt die bloem die ick meene
Die van my meest wort begeert,
Want geen schoonder in mijn sinne
Stont int Hof,
Mach ick u int eynd' noch winnen
God heb lof.

Vrijster.
Princesselijcke Lief ghetrouwe
Van u geen ander vrouw
Nu ter tijdt mach zijn bemint,
Naest God ick op u bouwe
En u voor mijn Liefste houwe
Want ick u hebbe besint,
Op hope leeft voortaen,
Qua klappers laet ick gaen
Gheduldigh zijt in al,
Ick hoop dat God seer saen
Ons te samen voeghen sal.

Een May Liedt,
[Het soet ghequeel]

Op de wijse: Ick segh adieu wy twee moeten scheyden.

*H*Et soet ghequeel
Van d'Edel Nachtegalen
Hoortmen niet veel
Om onse Stadt verhalen,
Dus willen wy verheffen dan
Den Liewerick soet die naest daer an
Vermaken kan
En alle man
Des Mens geneuchte vertalen.
Vogelken kleyn
Ick segh u nu te voren,
Vint ghy alleyn
Mijn liefste Lief verkoren,
Des morghens vroegh als sy op staet
Alhier int groen spanceren gaet,
En 't hert ontslaet
Om u ghelaet
En soeten sangh t'aenhooren.
Voeght u daer by
Om mijn bevel t'ontfouwen,
En seght haer vry
Oock alle fraeye Vrouwen,
Dat sy haer schoonheyt wel gheacht
Haer fiere wezen groot van kracht
Dat elck toe lacht
In haer ghedacht
Niet al te veel vertrouwen.
Die Bloemkens fray
Die s' Winters heel verteeren,
Nu inde May
Weer op een nieu finzeren,
Maer haer schoon vrientlick aenschijn klaer
Dat sal verwecken Iaer op Iaer
Vermaent dit haer,
En 't sal daer naer
Nimmermeer weder keeren.
Want als de Lucht
Vertreckt met haer behaghen
Comt onghenucht
Met hondert duysent plaghen,
En die haer wel hebben ghevrijt
Die zijn sy dan gheworden quijt
Door trots oft spijt,
En metter tijdt
Komen zijt niet weer vraghen.
Hierom Princes

Wil nu u jeught ghebruycken
En laet dit les
V hert daer toe ontluycken,
Dat ick die soete somer lanck
Mach rusten in u armkens blanck
Om met u danck
Door Venus dwanck
De vrucht des Meys te pluycken.

Een nieu Liedeken,
[Het Nachtegaelken kleyne]

Op de wijse: Orpheus droef van sinnen.

*H*Et Nachtegaelken kleyne
Verheught den Somer schoon
Met sijnen soeten sanck,
Int Wout by een Fonteyne
Daer heeft menigh Persoon
Geluystert nae 't gheklanck,
Den tijdt viel my niet lanck,
De wilde Dierkens spronghen
Al in dit groene dal,
Die Vogeltjens daer songhen
Lieflijck over al.
Int wout stont een Valeye
Verciert met [Bloem]kens reyn,
Schoon ende triumphant,
Daer gingh ick my vermeyen
Al in dat lustigh pleyn
Daer ick die liefste vant,
Ick sagh langhs eenen kant, Naer my een
Maget komen, In witte zy ghekleet
't Was een soo schoone bloeme
Als ick ter Werelt weet.
Doen sy my wert gheware
Seer vriendelijck sy loegh
Met haren rooden mont,
Daer quam int openbare
Wat liefde sy my droegh,
Doen ickse trouwe vont
Mijn herte wert ghesont
Door die reyn Maeght ghepresen,
Want als Helena schoon
Soo docht sy my te wesen
Onder des Hemels troon.
Wy ginghen deviseren
Houdende hant aen hant
Als amoreusen doen
Zeer vriendelijcken [spanceren],

't Scheen int beloofde lant,
Soo lustigh wast int groen
Die Mey was int saysoen
't Wasser vol duysent vreughden,
Dat door der minnen gloet
Ons herte seer verheughden,
Denckt wat de jeught al doet.
Sy songhen daer Musijcke
Al opter snaren spel, melodieus en soet,
Wy spraecken Rethorijcke
Lustigh sonder ghequel
Met eenen blijden moet,
Het wasser al voor spoet
In de schoone waerande,
Wy maeckten eenen dans
Mijn Lief vlocht met haer handen
Van Roosen eenen Crans.
Daer ginghen wy ons rusten
Onder het groene rijs,
Al op dat selve pas,
In een prieel van lusten
Het scheen een Paradijs
't Welck vol playsantheyt was,
Verborghen in dat gras
Daer heeft een Slangh geseten
Die mijn Lief in haer voet
Doodelijck heeft ghebeten
't Welck ick betreuren moet.
't Fenijn heeft haer bevanghen
Sy sterf den bitteren doot
In alsoo korter stont,
Die daer met spel en sanghen
En Bloemkens in den schoot
Fraey was ende ghesont,
Och haren rooden mont
Die wert soo bleeck van verwen,
Al dees wellusticheyt
Heeft die Maeght moeten derven
Haer tot sterven bereyt.
Nu mach ick wel beklaghen
Mijnder gheboorten dach,
Met tranen menichfout,
Nu ick alleen moet draghen, Lijden sonder verdrach,
Hebbende dit aenschout
Hoe seer ick ben benout,
Nu moet ick in mijn leven

Met eerbaer herten koen
Haer doode wanghen geven
Wt liefden eenen soen.
O scheyden bitter scheyden
Hoe hert is u ghelagh
Soo ick ghevoel present,
Wy ginghen ons vermeyden
Noch heden desen dagh,
Nu leyt mijn Lief gheschent,
Och wat is 's menschen ent,
Men siet hem snel verdwijnen
Ghelijck den roock vergaen
Met droefheyt en vol pijnen
'tIs hier seer haest ghedaen.
Wat baet hier triumpheren
Wat baet solaes en vreught,
Die wy een kleynen tijdt
Wel lustigh hier hantieren
En nemen ons gheneught
Vleeschelijcke breet en wijt,
Die doot die volght subijt
Men kanse niet ontkomen
Met haren stralen sterck,
Wy worden wegh ghenomen
Ghelijck een glas dat breeckt.
Ghy amoreuse dieren
Spiegelt u hier aen wel,
Hoe dat dees Maget schoon
In een wout gingh playsieren
Met sangh en snaren-spel
Onder des Hemels throon,
Met haer dienaer ydoon,
Hy hiel haer wel in waerden
Met des werelts gheraes,
Nu leytse inder aerden
En is der Wormen aes.
Het solaes deser Werelt
En is doch anders niet
Dan als een bloem int velt, Hoe schoon hoe
rijck beperelt, Sy moeten sterven siet,
Wie weet sijn tijdt ghestelt,
Den mensche wort ghevelt,
Het leven moet daer uytten,
Nae dat elck heeft ghedaen
Segh ick in mijn besluyten
Sal sijnen loon ontfaen.

Een nieu Liedeken,
[Het was een aerdigh Boerken]

Op de wijse: Van een aerdigh Boerken.

*H*Et was een aerdigh Boerken
Wt vryen soud' hy gaen
Daer ontmoeten hem een mooy Moerken
Daer by soo bleef den Boer staen.
Den Boer goet ront
Boot 't Meysken sijn mont
Een kusjen alsoo fijn,
Daer isser drie pont
Haelt my terstont
Den Wijn op dit termijn.
Doen liet den Boer bereyen
Een Tafelken wel gherust
Van Hoenderen en Pasteyen
Daer na soo kreegh den Boer lust.
Den Boer schoof gheheel
Wt een platteel
Een Ham van twaelf pont
Al door sijn keel
't Was hem gheen scheel
In alsoo korter stont.
Een Hoentjen wel ghebraden
At den Boer op sijn sat,
Een kruycke van twaelf quaerten
Lapten den Boer in zijn gat.
Doen bleef hy staen
En was seer belaen
En hy moest slapen gaen siet,
Sy namen sijn gelt
't Was ongetelt
Een penningh en hiel den Boer niet.
Sijn rock en mantel sy namen
Sy stieten hem voor de deur,
Eylacy doen den Boer ontwaeckten
Doen stont hy in swaer doleur.
Hy was belaen
Van den Edelen traen
En hy moest t'Huyswaert gaen,
Niet een troostelijck woort
Tot sijn confoort
Mocht den Boer van't meysjen ontfaen.
Prince wel lieve Boeren
Als ghy uit vryen wilt gaen
Wilt soo de meysjens niet loeren

Denckt eerst hoet sal vergaen.
Dus is mijn raet
V knopdoeck bewaert
Soo blijft ghy onberooft
Gaet uwer straet
Laet die Meyskens aert
Soo klout ghy niet u hooft.

Een vrolijck gheselschap Liedt.

*H*Oe sitten wy aldus stille te zwijghen.
En connen nu geen vreuchde bedrijven,
Begint ons de wijn int hooft te stijghen
Wy sullen wel meer couragie crijghen
Fris, vrolijck vroom eerlijck
Isset anders soo isset zwaerlijck
Acht niet wat de clappers beniet
Alst met Godt en met eeren gheschiet.
Het steyt sich wel vrou ofte man
Die den tijt wel dienen can,
Begeeft sich daerom op sulcken baen
Desgelijcken ist vermaen
Vrolijck met manieren
Wie sal ons moghen kieren
Als het comt uyt 'sherten gront
Dat wy belijen metter mont.
Gheen beter dinck op dese werelt
Dan die zijn hart te vreden stelt
Betrout niet seer op vrient op gelt
En laet niet loopen uyt het velt,
Vrolijck, vrolijck sonder treuren
Wiet gevalt die moetet besueren,
Laet ons van herten wesen vroe,
En drincke*n* malcandere*n* eens vriendelijc toe.
En hebben wy nu geen goede weert
Hy doet al wat ons herte begeert
Vreuchde hanteren, doet my vermeeren
Hy acht oock niet wat wy verteeren
Met vrolijcken wesen vrolijck
Metten smadelijcken isset onmoghelijck
Hebt metten sotten ghedult
Sy en weten niet beter,
Zy en hebben geen schult.

Een nieu Liedeken.
[Ick claech u Venus dieren Alle mijn lijden groot]

*I*Ck claech u Venus dieren
Alle mijn lijden groot,

Vrou Venus Camenieren
Helpt my uyt desen noot,
'tSweert van Piramus bloot
Heeft mijn jonck hert door houwen
My dunckt ick sterf de doot
Al door die lust van Vrouwen.
Mijn lief heeft mijn bedroghen
Al met haer woorden licht
Cupido spant die boghen
Al met u stralent schicht,
Want haer amoreus ghesicht
Door straelt mijn hert van binnen
Haest u wel Venus nicht
Oft ick moet heel ontsinnen.
Mach ick geen troost verwerven
Vant vrouwelijcke graen
Den doot die moet ick sterven
Soo Piramus heeft ghedaen,
Thisbe was seer belaen
Al om haer lief te spreken
Ter fonteyne is sy ghegaen
Al daer hy lach doorsteken.
In alsulcken zwaer ellende
Ben ick om u mijn lief
Waer ick my keer of wende
Nijders die doen my grief,
Laest schreef ick haer een brief
Met woorden seer ootmoedich
Daer in dat ick haer schreef
Mijn liefde overvloedich.
Had ick den appel schoone
Van Paris excellent
Ick gafse mijn lief ydoone
Voor een waerdich present,
Mocht ick haer comen ontrent
Soo waer ick heel genesen
Reyn bloemken eloquent
Laet my u dienaer wesen.
Al zijt ghy rijck van goede
Ende ick een arm minnaer
Lief zijt niet groot van moede
Maer zijt mijn wederpaer,
Want hooghe berghen voorwaer
Sietmen dickwils dalen,
Dus schoon liefken eerbaer
Troost my al sonder falen.

Oorlof ghy jonghe ghesellen
Bemint ghy een Venus dier
Wilt niet soo vierich minnen
Of ghy comt in dangier
Want Cupido stoockt het vyer
By nacht en oock by daghen
Dus minnaers goedertier
Wilt doch reyne liefde draghen.

Een oudt Liedeken.
[Ick peyns om een persoone]

*I*Ck peyns op een persoone
Nacht ende dach soo zwaer,
Want daer en is gheen schoonder
In mijnen sin voorwaer
Ick wou dat ick altijt by haer waer, &c.
Dat ick by haer niet wesen en mach
Elck uyr dunckt my een jaer.
Niemant mach ick claghen
Dan alleen die ooghen mijn
In mijn hert moet ick draghen
Dit bitter lijden pijn,
Schoone woorden verleende sy mijn, etc.
Maer nu sy weet al mijn secreet
Nu laet sy my in pijn
Het is onlangs gheleden
Dat ickse laestmael sach,
Doen was ick wel te vreden
Nu treur ik met geclach,
Ick can niet langher wederstaen, Ick, etc.
O lijden groot o bittere doot
Ick en can niet ontgaen.
Schoon lief ghedenckt mijn pijne
Dat ick heel desolaet
Van u absent moet zijne
Troost my eert valt te laet
Mijn herteken leyt in desperaet, mijn, etc.
Ick waer verheucht, schoon liefste jeucht
Soo ghy my quaemt te baet.
'Tis pijn al boven maten
Nu ghy die oorsaeck zijt,
Dat ick u lief moet laten
En blijven int verdriet,
'Tis onghelijck hoort mijn bediet, Tis, etc.
Ick peyns en ly, ghy zijt party
Van t'gheen dat my gheschiet.

Adieu Prince bloeme
Adieu diet hert verheucht
Adieu lief hout u vrome
Adieu mijns herten geneucht, &c.
Adieu Ionckvrou, ick blijf ghetrou
Peynst om my als ghy meucht.

Een nieu Liedeken van *Paris* en *Helena.*

Paris.
*L*Ief uytvercooren, Lief triumphant
Wiens liefde te voren
Mijn hert doorbrant,
Als ick aenschouwe, u claer aenschijn
Weest my getrouwe, vrijt my van pijn
En neemt toch acht, op mijn gheclacht
Want Venus macht, dunct my by u te zijn.

Helena* antwoordt tot *Paris.
O stout beginne, en lastich feyt
Dat ghy u minne hebt op gheleyt
Menelaus vrouwe, eerlijck befaemt
Die op haer trouwe, hielt ongeblaemt,
Wat heeft u hart, daer toe ghetart
Dat ghy my dart, aenspreke*n* onbeschaemt.

Paris.
'Tgheen ick beginne, is niet om niet
'Twas een Goddinne, die my dat riet
Al zydy verheven, sonder dan schoon
My zijdy ghegeven, voor mijn eygen loon
Weest niet verstoort, lief om dit woort,
Maer geeft confoort, ghy spant int hart de croo*n*

Helena.
Nochtans geen toren, my van u keert
Wie sou hem stooren, te zijn begeert
Maer 't is te spade nu ghy begint
Had u ghenade, wat eer versint
Ick haddet gewaecht, had ghyt ghevraecht
Doen ic was maecht, van duysende*n* bemint.

Paris.
Mijns Vaders rijcke, groot en playsant
Heeft geen gelijcke, by Grieckenlant
Een Conincx sone ben ick bekent
Mijn rijck mijn croone, en heeft geen ent
Troyen is mijn, het salder u zijn
V schoon aenschijn,
Maeckt dat ghyt weerdich bent.

Helena.
Al zijn u steden, seer rijck vermaert
Griecken is mede wel prijsens waert,
V beloften schoone zijn wel verwacht
Maer u persoone, heeft meerder cracht
Als ick mijn eer, wou stellen daer neer,
Sou Paris meer, dan Troyen zijn geacht.

Paris.
Wilt my niet versmaden, eer ghy my kent
Al ben ick beladen met groot torment
V schoone figuere heb ick bespiet
Dat doet my treuren, in zwaer verdriet
Maer hooch van moet, machtich van goet
Edel van bloet, ben ick al weet ghy 't niet.

Helena.
Of ick u al minde, O edel Prins
Soo blaest den winde, na uwen wins
Die sou u drijven, weer in u staet
Wat sou my blijven, dan schand en smaet
Ons liefde cost maer zijn begost
Als ghy soo most vertrecken op der daet.

Paris.
Groot is u macht, en groot u goet
Hoogh is u gheslacht, Edel is u bloet
Maer u Vader machtich diet al regeert
Door liefde crachtich, is dick verkeert
Venus bestaen heeft my doch gaen
Wit als een Zwaen
Daer hem de liefde keert.

Helena.
Ginck ick dan spoedich, me in u Lant
Een oorloch bloedich, quam op de hant
Hoe wel ghy crachtich u selven hiet
V aenschijn sachtich, en tuycht dat niet
Laet ander staen Te Velde waert gaen
Doet ghy voortaen,
Wat Venus u ghebiet.

Paris.
Princes der minnen aensiet den brant
Die een Goddinne, in my heeft gheplant
Het is u te vooren gheprophiteert
Ick ben verlooren, soo ghy 'tbegeert
Weest my ghetrou, schoon edel vrou
Als ick u sou, soo suldy zijn ge-eert.

Helena.

V Princelijck wesen, u schoon aenschijn

Wort seer ghepresen en oock van mijn
Die u begheeren zijnder veel
Van grooter eeren schoon rijck en eel
Dus later Heleen in rust en vreen
Ghy crijcht wel een u weerdich tot een deel

Een gracy Liedt.
[Laet ons Godt looven, en nu de gracy singhen]

*L*Aet ons Godt looven, en nu de gracy singhen
Den Vader hier boven hy ist diet al versiet,
Wat wy behoeven, hy geeft ons alle dinghe,
Zijn goetheyt wy proeven, zijn soeticheydt ons biet
Met ghebenedijden ooghen, hy neerwaerts nae ons siet
Al uyt zijn haven, goet
Wel bloeyen alle gaven, soet
Hy is die ons laven doet
Met melck en wijn om niet.
Om ons natuer te stercken met ghesontheyt
Wel op dese uyr, met spijs en dranck ons voet,
Alle creatuer, alhier in 'swerelts rontheyt
Al zijnse stuer, voor ons hy brenghen doet
Hy schiept al die lijf en ziel behoet
In onsen feenen, schier
Weest danckbaer minst en meesten, hier
Hy maeckt ons van gheesten, fier
Voor weldaet overvloet.
Visschen in Zee, voor ons moeten zy zwemmen
Dierkens en vee, die op berch en dal zijn
Voghelkens mee, voor ons haer laten temmen,
Cruyden hier ree // crijghen haer sonne schijn
Bomen haer regen, het dient voor ons al fijn
Al wat op aerden, groeyt
En hier seer fray in waerde, bloeyt
Tot ons te voet te paerde, vloeyt
Te scheep in meenichte zijn.
Ons gherechticheyt, noch onser tijdt behoeft hy
Om zijn Majesteyt, wilt hy dat zijn ons Godt
En is oock bereyt, dies hem van herten loven vry
Om ons salicheyt, te gheven tot een Lot,

Singt danckelijck, dan en hout zijn ghebot
Hy is een wonder Heer
Hy can ons helpen sonder seer
Gheven over, en anders meer
Van als dat isset slot.
Prince versint // laet ons den Vader heerlijck
Als kinderen bemint, wel soecken nu voortaen,
Die hem niet vint, die doolt eylacy deerlijck
In die werelt blint, noch blijftse heel belaen
Wilt dit wel verstaen, die clopt sal hy ontfaen
Hebben wy niet zijn segghen, wis
Want het niet te deghen is
En staen in zijne weghen, fris
'tSal ons qualijck vergaen.

Een gracy Liet,
[Laet ons den Heer der Heeren goet]

Op de wijse van den Psalm: Loven soo wilt mijn ziel den Heer etc. oft Ick wil niet meer vande Mosselkens eten.

*L*Aet ons den Heer der Heere goet
Loven ende dancken al te saem
Die ons hier rijckelijcken voet
Met spijs en dranck na den Lichaem
Prijst zijnen naem, die naet betaem
Wijn en alle coren, ons menschen te voren,
Wassen doet goet en bequaem.
Wilde dieren, visschen in Zee
Heeft hy om ons gheschapen al
Beesten op 'tvelt, en voghelkens mee
Tot ons behoef sonder ghetal
Cruyt groot en smal int aertsche dal
Met alle andere vruchten
Die door soete luchten
Rijpen al tot ons gheval.
Ghelijck als hy ons spijset hier
In den lichaem cleyn en groot,
Soo wil hy hier seer goedertier
Ons siel spijsen met Hemels broot,
d'Eeuwighen doot, doet ons gheen noot
Soo wy tot hem keeren, met hertelijck begheeren
Legghen thooft in zijnen schoot.

Princes.
Lof Prince boven alle Princen fijn
Lof Vader in des Hemels throon

Lof moet u eeuwelijck zijn
Door Christum zijnen eenighen soon
In Syon schoon, spant ghy de Croon
Dies moeten u Loven, d'Engelen hier bove*n*
Singhen met soeten thoon.

Een nieu Liedeken,
[Mijn tijdt, verslijt, ick lief gepresen]

Op de wijse: Schoon lief ghy zijt prijs aert alleyne.

*M*Ijn tijdt, verslijt, ick lief gepresen
Met vreesen gantsch en gaer
Dit lijt, subijt // wilt dienstich wesen
Ghenesen, zijn gevaer
Maeckt dat hy wert ghewaer
V hulp tot hem geneghen
Door praet, ghelaet // zijn hert ghesleghen
Met raet // by staet in desen nieuwe jaer.
V heeft // beleeft // ghedient jonckvrouwe
Ghetrouwe // dees dienaer
Hem geeft // beleeft // blijschap voor rouwe
Door trouwe // vreucht eerbaer
Maeckt u eenpaer, soo sal zijn druck cesseren
Met spoet // seer soet // al u begeeren
Hem doet ootmoet // in dese nieuwe jaer.
Dat hy // onvry / u troost moet derven
Doet sterven, vreuchde naer
Seer bly // hoopt hy // u hier te erven
'T verwerven // sal voorwaer // doen sluyten 't lijden zwaer
Dat hem nu quelt ghestadich
Dus vrou // zijn rou // verdrijft ghenadich
Die jou // dient trou // in dese nieuwe jaer.
V vlijt // seer blijt // Princes verheven
Beneven, u dienaer
Wient spijt // benijt // laet zijn verdreven
Het sneven // en misbaer // welck hem quelt voor als naer
Wilt toch zijn pijn versachten
Dat hy // lief dy u mach vernachten
Heel vry // en bly, in dese nieuwe jaer.

Een Nieu Liedeken,
[Met Broodt, met Bier, seer fijn met Wijn]

Op de wijse: Van waer com ons de coele wijn.

*M*Et Broodt // met Bier // seer fijn met Wijn,

Pastey // Lamprey // met Haes en Conijn,
Met Hoen // Capoen // Wiltbraet // versaet

Elck is // ghewis // op dit termijn.
Ons hert is heel met vreucht // verheucht
Ons moet // seer soet // streckt tot gheneucht
Wy singhen // en springhen // wy clincken en wincken
Versterckt o Heer ons jeucht // en deucht.
Men siet hier staen // ghesoon ghebraen
Die spaert // die Taert // die is belaen
Mersepeyn // met cleyn // begint het hint
Die haen // en swaen // can niemant schaen,
Wy dancken u veel meer // o Heer
Dan wy // seer bly // u schaepkens teer
met monden // verconden*n* // versterckt en werct
In ons nu voort // u woort en leer.

Een nieu Liedeken, [Nu wil ick op mijn handelijn]

Op de wijse: Dat set ick op mijn handelijn.

*N*V wil ick op mijn handelijn,
Druck lijden uyt mijn ghemoet
En drincken van den claren
Diet herte verheughen doet
Ter eeren de liefste de liefste
Ter eeren de liefste mijn,
Met vreuchden, in deuchden
Willen wy jonghe jeuchden
By u hier vrolijck zij,
Dit Kroesken vol gheschoncken
Brengh ick aen machdeken fier
Wiens oochskens op mijn loncken
Gantsch door der minnen bestier
Waer voor ick haer jonne, haer jonne, haer jonne
Waer voor ick haer jonne veel vreuchden groot,
Als huyden, wy luyden
In vrolijckheyt beduyden,
Dat die bedroefde zijn doot.
Daer comen Harpen, Luyten
Fiolen, Schalmeyen meest
Rethorijckers speelen cluyten
Van sinnen fraey na den gheest
Hy salt noch betalen, betalen, betalen,
Hy salt noch betalen diet niet en weet,
Laet sorghen, die borghen
Wy scheyden niet voor morghen
Al ist nijders leet.
Ghesoden en ghebraden

Brenght oock ter Tafel bereyt,
Pasteyen, Taerten, Vladen
Met alderhande sucaet
Op dat wy ons lusten, ons luste*n*, ons lusten,
Op dat wy ons lusten moghen versaden
doet schincken, en drincken
Wt schalen die blincken, den edelen rijnschen traen.
Den waert Princelijck vol eeren
Heeft met allen nu wel
Voldaen, maer zijn begheeren
Is dat wy met opstel
De liefste eens cussen, eens cusse*n*, eens cussen,
De liefste eens cussen onversoeyt
Want sinnen, die minnen, verwecken doet van binnen
Dat liefde in liefde bloeyt.

Een gracy Liet.
[Nu laet ons allegaer danckbaer zijn]

*N*V laet ons allegaer danckbaer zijn,
Ons Heer ons Godt ons Vader
Die ons van bier, van broot, van wijn
Versaet heeft allegader,
Van vleesch van vis, van ander spijs
Bereyt soo menigherhande wijs
Bemint hem in dit leven
Hy sal u niet begheven.
Den Soone Gods gebenedijt
Die willen wy mede looven
Die ons van sonden heeft bevrijt
Doen wy waren verschooven,
Die ons soo minlijck heeft versaet
Inder noot hem niet afgaet
Op hem set u betrouwen.
Ten sal u niet berouwen.
Soo dancken wy oock den H. Geest
Van zijnder visitatie
Want had hy by ons niet gheweest
Ons vreucht was tribulatie
Hy is ons vertrooster in verdriet,
Sonder hem vermoghen wy niet
Wilt hem u hart bereyden
Hy sal niet van u scheyden.
Soo dancken wy onse lieve Bruyt
Dat sy by ons wil blijven,
En drincken dit bekerken noch eens uyt
Die Heer die wilt al op my schrijven

Den booch mach niet ghespannen staen,
Ick hoope het sal ons wel vergaen
Tis nu geen tijt van scheyden
Wy willen ons gaen vermeyden.
Ons vrienden willen wy dancken seer,
Die 't al hebben doen koken,
Sy hebben soo wel bewaert haer eer,
Want ons heeft niet ontbroken
Soo bidden wy dit gheselschap soet
Vrolijck te wesen met herten goet,
Dat wy hier zijn ghecomen
Dat wert in danck ghenomen.
Soo willen wy oock vergeten niet,
Die van hier zijn ghescheyden
Datse den Heer uyt alle verdriet
In zijn Rijck wil gheleyden
Soo als wy doen sal ons gheschien
Wanneer wy uyt dit leven zijn,
Daerom soo wilt voor desen
Een Pater-noster lesen.

O Maghet schoon mijn lief bemint, Hoe meuchdy my des persequeren

De Minnaer.
O Maghet schoon mijn lief bemint
Hoe meuchdy my des persequeren
Wt liefden heb ick u seer besint
Ick mach niet langher absenteren,
Mocht ick met u eens gaen spaceren
In Venus bogaert spelen gaen
Ick meen ick sou u soo wel tracteeren
Dat ick in u gracy soude staen.

De Maecht.
Ionckman wat weet ghy wat ick bemin,
Daer ghy mijn hart mee sout connen vermaecken,
'tGheen dat ghy prijst in uwen sin
Dat sou ick moghelijck verre laecken:
Daer al mijn sinnekens geheel na haecken
Dat is een ander hoort mijn bediet
Dat ick gekoockt heb, sou u niet smaecken
Na mijn cleyn bier en dorst ghy niet.

De Minnaer.
Mijn alderliefste lief met accoort
En hoordy niet mijn droevich claghen
Aenmerckt ghy niet mijn liefde groot
Die ick soo langhe 'tuwaerts heb gedragen,

Wt rechter liefden coom ick u vraghen
Laet ick doch recht uwen sin verstaen
Sal ick noch langher moeten jaghen
Eer ick u lief sal connen ghevaen.

De Maecht.
Ionckman hoe sou ick soo terstont
Mijn rechte meeninghe openbaren
Oprecht en ken ick niet uwen gront
Oft ghy u met my sout willen paren
Al zijn u woorden schoon int verclaren
Oprecht en ken ick niet u verstant
Ghy sout u moghelijck seer beswaren
Dat ick u lief bleef aen de hant.

De Minnaer.
Schoon lief siet ghy my daer voor aen
Dat ick gheveynsde spreken
Soo en is noch mijn liefde saen
Van u jonck hert niet ontsteken
Waer isser oyt aen my ghebleken
Dat dobbelheyt uyt my is ghevloeyt
Mijn jonck-heyt dunckt my van rouwe te breeken
Dat ghy alsulcx op my vermoet.

De Maecht.
Ionckman het is wel eer gheschiet
Datmen alsulcx heeft sien hantieren,
Oft ghy't oock doet dat en weet ick niet
Oprecht en ken ick niet u manieren
Ist dat ghy zijt van Venus scholieren
Soo draecht altijt een heusschen mont
Iae alle couragieuse dieren
Sullen u beminnen in haren gront.

De Minnaer.
Mocht ick een troostelijck woort ontfaen,
Van u schoon lief't eenighen daghen
Ick sou het als een peerelken saen
In mijn jonck hert stille draghen
Daerom schoon lief verhoort mijn claghen
En siet mijn bitter daghen aen
Sal ick noch langher moeten jaghen
Eer ick u lief sal kunnen ghevaen.

De Maecht.
Een schat diemen soo lichtelijck vint
En houtmen niet van soo grooter waerden
Dan eenen die men suerlijck wint
Met grooten arbeyt op deser aerden

Daermen in liefden wil volherden
En tot den eynde versevereert
Wy sullen malcanderen noch wel gewerden
Heeft het den Heer so geordineert.

De Minnaer.
Schoon lief dat suldy mercken wel
Dat ons de Heer heeft ghevoecht te samen
Waerom valt ghy my dus rebel
En quest mijn hert met duysent tranen
Laet ons vrymoedich sonder schamen
Malcander omhelsen uyt liefden reyn
Al waert datter duysent quamen.
Ghy zijt de liefste in 'swerelts pleyn.

De Maecht.
Heeft ons de Heer soo geordineert
Dat wy twee een paer souden wesen
Soo is u begeerte geconsenteert
Want ick u oock heb uytghelesen
Wt rechter liefden gheve ick desen
Mijn trouwe tot eenen seeckeren pant
Want ick en weet geen liever ghepresen
Hier beneden in't 'swerelts lant.

De Minnaer.
Princesse jent wel schoone Bruyt
Ghy hebt verhoort mijn droevich karmen
Ick heet u willecom over luyt
Ick ontfangh u lieffelijcken in mijn armen
Het vyer der liefde sal ons verwermen
Als wy ghebruycken malcander soet
Laet ons als Bykens te samen zwermen
Om te verweeken vreuchde goet.

Een nieu Liedeken.
[O Rooskens root, o peerle jent]

O Rooskens root, o peerle jent
Lief minjoot daer ick om ly torment
Schoone Goddinne ick blijf gheschent
Want mijn lijden is sonder ent
Nacht ende dach, doe ick geclach voorwaer
Om dat ick schey van u o Maecht eerbaer.
Moet ick nu scheyden, ist nu den tijt
Sonder verbeyden, ofte respijt.
Mijn hert van droefheyt int Lichaem splijt
Mijn Oochskens ick aen stucken crijt
O scheyden fel die my ghequel doet aen
'kEn weet hoe dat icket sal connen bestaen.
O wreede dach, ongheluckighe uyr

Dien ick oyt sach, ghy valt my soo suer,
Want tdunckt my te zijn teghen natuer
Dat ick nu moet u maechdeken puer,
Segghen adieu, op een nieu, tot u
O bittere doot, waer nae soo beydy nu.
Princesse schoone dit versint
Ghy spant de croone en zijt bemint,
Want ick ben niet ghelijck den wint,
Ghy staet altijt int hart gheprint
Ick sal ghetrou o schoon Kersou, u zijn
Al valt my tscheyden alsoo groote pijn.

Een nieu Liedeken,
[Overpeynsen bedroeft het hert van binnen]

Op de wijse: Mijn Godt voet my.

*O*Verpeynsen bedroeft het hert van binne*n*
Ghestadich gepeyns laet my geen troost verwinnen
Nacht en dach blijf ick by u ghestadich
Die my verquickt uyt liefde soet ghenadich
Ghy zijt alleen die mijn smert can ghenesen
Niet meer en sal liever int herte wesen.
Als thert bezwijckt door liefde menigherhant,
De Geest verheucht de vreucht uyt Venus bant,
Seer amoreus ghedaelt uyt 'sHemels troon
In eerbaerheyt spant sy der vrouwen croon,
Die lieft verwint Retorica moetse prijsen
Ick sal haer deucht trou ende eer bewijsen.
Int hert alleen zijt ghy Princes vercoren,
Weest heus en trou, hy heeft trou ghesworen
Spijt nijders quaet die altijt quaet hanteren
Peynst de fortuyn sy can wel haest verkeeren,
Elc heeft zijn tijt so lang men leeft op aerde*n*,
Rijckdom voor liefd' acht ick van gheender waerden,

Een nieu liedeken,
[Om nu te moghen uyten]

Op de wijse: Al ghy Venus dierkens.

*O*M nu te moghen uyten
Dat ick heb aengheheven
Dat ons die wijngaert spruyten
Seer mildelijck gheven
Daer wy vrolijck by leven
't Verheucht ons sinnen wel
Ick salt u liefken gheven

Tot voldoeningh van't spel.
Als ghy lief hebt ontfanghen
Volcht my als ick doe vooren
Voldoet ons met sanghe
Laet u clincker nu hooren
Om vreuchde te oorbooren
Alle treuren versmaet,
Hebt ghy wat selfs vercooren
Hem nimmermeer verlaet.
'tGelt u mijn nabuerinne
Hier in desen contreye
'tGaet seer soetelijck inne
'tSmaeckt als een suyckereije
Als ick dit natken spreye
'tVerheucht alle mijn moet
Singt oock een Lietjen fraeye
Als uwen schencker doet.
Princes dits u gheschoncken
En u jonstigher Heeren
'tTis schoontkens uyt ghedroncken,
Doet mee tis mijn begeeren
Wilt my ten besten keeren
Het comt uyt 'shertsen gront
Lief dits tot uwer eeren
Voor uwer rooder mont.

Een nieu Liedeken,
[O Venus fier, soet van manier]

Op de wijse: O Venus jent.

O Venus fier, soet van manier
Reyn lieflijck dier ghy doet my sneven
Door minne vyer, mijn sinnen schier
In swaer dangier, nu moeten leven,
Wilt ghy my gaen gantslijck versmaen
Soo is ghedaen mijn vreucht voortaen
Ick sal belaen droefheyt aencleven.
Want dach en nacht, 'thert schier versmacht
Door pijn onsacht, in u afwesen
Hier op hebt acht, schoon lief en tracht
Met al u macht te ghenesen
En my verblijt, dier hier nu lijt
Veel pijn subijt, wilt hem met vlijt
Spijt wiet benijt, helpen uyt vreesen.
V schoonheyt jent, spraeck eloquent
Doet my verblent in liefde strijen
V ganck behent, seer excellent

Brengt my torment, aen alle zijen
Want den brant hiet der liefden siet
En can ick niet, In mijn hart verdriet
Al ist my liet, gheensins vermeyen.
Ghy zijt alleen, die mijn gheween
Door liefde reen nu comt ontladen
Dus wilt ontspreen, twert u ghebeen
V armkens cleen lief uyt ghenaden,
En u dienaer die nu voorwaer
Lijt pijne swaer int openbaer
Troost lief eerbaer, sonder versmaden.
Princes u keert, en nu vermeert
Hen die u eert met vlijt aenhanghen
Zijn troost vermeert, nae zijn begeert
Ongeblameert blust mijn verlanghen
En laet hem zijn op dit termijn
De liefde dijn, o schoone Robijn
Wt liefde fijn, wilt hem ontfanghen.

Een nieu Liedeken, [Soet is den naam]

Op de wijse: Den tijt is hier.

*S*Oet is den naem
Van mijn liefken ghepresen,
Seer net bequaem
Zijn haer manierkens jent,
Vry sonder blaem seer gratieus int wesen
Eerlijck van faem, wort sy in deucht bekent
Deur haer liefd' eersaem
Staet sy int hart gheprent
Deur haer soete faconde, vry
'Tlachen van haer monde bly
Cupidoos stralen doorwonde, my
Met liefde pertinent.
Oochskens voorwaer
Heeft sy schoon int aenschouwen
Blinckende claer, als een puer diamant
Dus acht ick haer
Weerder dan ander Vrouwen
Want gantsch eenpaer, is sy in als playsant
En geheel sonder maer, is haren ganc triumphant,
Om haer deuch same seden, fijn
Die vol courtoyse reden, zijn
Heb ick dickmael gheleden pijn
Al door der minnen brant.
En hare deucht, Die sy daer draecht van binnen
My meer verheucht
Dan t'gheen ick heb verclaert

Want vol gheneucht
Is al haer hert en sinne,
Mijn gheest verheught, als ick my vint ghepaert
Met dese suyver jeught, wiens lof ick maeck
vermaert, dus sal ick t'allen tijden // schier
Door lijden my verblijden // fier
Om haer schoonheyt en lijden // hier
Als haer dienaer onwaert.
Toont doch ootmoet, Princesse lief verheven
Met een oogh goet, uwen dienaer siet aen
Tot eenen groet, wilt hem uwen troost geven
Soo sult ghy soet, u naem terecht ontfaen,
Wilt dit toch wesen vroet
En u minnaer by staen
Met u seer goede gracy // pleyn
Geeft hem doch confortacy // kleyn
Soo sal lief u laudacy // reyn
In wellust niet vergaen.

Een nieu Liedeken,
[Schoon lief ghy zijt mijn troost alleyne]

Op de wijse: Pour mon playsier.

*S*Choon lief ghy zijt mijn troost alleyne
Verkoren boven al, verkoren, &c.
Ghy spijst ziel en lijf int ghemeyne
Hier in dit aertsche dal, hier in dit, &c.
Des nijders geschal, met haer boose treken,
Sy beletten my mijn lief te spreken, sy, &c.
't Welck ick my wel beklaghen sal.
Schoon Lief wat sout my moghen baten
Ter werelt menigh pont, Ter, &c.
En ick u dan sou moeten laten
Soo waer ick gantsch doorwont, so, &c.
In mijns liefs rooder mont
Is noyt bedrogh ghevonden
Dat mach ick liefken wel oorconden, &c.
Alst u belieft maeckt my ghesont.
Schriftuere lief is uwen name
Al wort ghy seer benijt, al, &c.
t' Onrecht sou ick my moghen schamen,
Want ghy die liefste zijt, want, &c.
En sonder u jolijt,
Wat sal ick beginnen
Helpt my schoon lief de strijt ghewinnen
In dese minne strijdt.
Schoon lief ghy had my uytverkoren
Al eer ick u verkoos, al, &c.
Ghy socht my daer ick was verloren

Daer ick lach troosteloos, daer ick, &c.
Alle mijn wonden boos
Hebt ghy gheheel genesen
Met Wijn en Olie ghepresen
Dies ick u Lief voor een ander verkoos.

Een nieu Liedeken, [Schoon Liefken jent]

Op de wijse: Almangie de mour.

*S*Choon Liefken jent
Int hert geprent ghepresen
Om u lijd' ick torment,
Dat ick absent
Van u dus langh moet wesen,
Ick wou het waer een endt
U Roosken root seer excellent
V wesen bloot
Brenght mijn hertken in torment,
V Ooghjens schoon
Staen my ten toon
Ghelijck de morghen-sterren in 's Hemels throon.
Schout nijders quaet
Die altijt quaet versieren
En saeyen haren zaet
Door twist en haet, daer sy in domineren,
En spreecken niet dan quaet,
Vliet haer gequel, schout haer ghepraet
Dat haer opstel mach komen te laet,
Reyn Maeghdelijck zaet
Komt my te baet
Soo mach ick domineren
Na 's Werelts raet.
Eylaes discoort
En wilt op my niet wreecken
In lijden blijft ick versmoort,
Maer dat ick rechte voort
Mijn soete Lief mocht spreecken
Soo quam mijn vreught aen voort,
O Liefken soet mijn bede aenhoort,
Al door dijn groet geeft my confoort
O bloeyende jeught
Mijns herten gheneucht
Ick sal u niet begeven Lief
Peynst om my als ghy meught.
Princelijcke greyn
Wilt compassy toonen,

Wt liefde certeyn
Ghy zijt de liefste alleyn
Boven alle Vrouwen
Al in des werelts pleyn,
O Edel Kerssou
Daer ick alleyn op bou
O reyne Ionckvrou
Dien ick alleen betrou,
O roosken root, troost my 't is noot
Ick sal u niet verlaten Lief
Tot inder doot.

Een nieu Liedeken,
[Sullen wy aldus stille staen]

Op de wijse: Als de Heer verkeeren wou.

*S*Vllen wy aldus stille staen
Dat kan geen vreught voort bringhen,
Hey laet ons altijt omme gaen
Al sal't niet konstigh zijn ghedaen
Nochtans sal ick voor singhen.
Een Meysken dat seer soetjens singht
Hout mijn jonck hert bevanghen,
Mijn hert van vreughde my ontspringht
Als sy my eens lieflijck toewinckt
Soo blijf ick haer ghevangen.
Sy lacht soo soet 't sal nu wel zijn
Sy sal mijn jammer blusschen,
Hey waerse hier de liefste mijn
Soo sou ick vrolijck haer aenschijn
Nae mijn behagen kussen.
Iae al die lieve langhe nacht
Sou ick gheneucht vermeeren,
En soenen haer wangskens sacht
Vreucht en solaes sou zijn verpacht
Nae haer en mijn begeeren.
Princes maeckt my eens verheught
Wilt u by u Lief paren,
Maer kiest voor gelt en schand' de deught
Soo suldy met u Prins in vreught
Door brenghen uwe jaren.

Een nieu Liedeken,
[Soo wie bemint een Meysken rijck]

Op de wijse: Looft God den Heer der Heeren soet.

*S*Oo wie bemint een Meysken rijck
Van lijf en aenschijn suyverlijck,
Heeft hy geen gelt met schande,
Raeckt hy in Venus bande.

Al ist dat ghy van herten mint,
't Beurt selden dat hy troost vint
Sy soeckt veel beter ware, tot haren nieuwen jare.
Want sy is meer als sijn partuer
Al is sy milt sy siet wel suer,
Als hy denckt vreught te orbooren
Soo wint hy noch twee ooren.
Met woorden schoon maeckt sy hem blijt,
Met Tartalo gaept hy seer wijt
Om troost nae zijn verlanghen
Int nieuwe Iaer t'ontfanghen.
Hy loopt somwijlen jaer en dagh
Zijn herte gloeyt oft int vyer lagh,
Noch moet hy 't Meysken derven
Verbrant met Phaeton sterven.
Hem acht hy groot die haer aenschout,
Gheluckigh die eens met haer kout,
Saligh die ders eerbare
Krijcht tot sijn nieuwe Iare.
[P]egases hout alleen termijn
Als hy meent dus gheacht te zijn,
Belle Rophoon hooghmoedigh
Valt met sijn hoop dan spoedigh.
Ixions radt draey hier onvroet
Al ist verlooren wat hy doet,
Noch soeck ick dees Ionckvrouwe
Int nieuwe Iaer door trouwe.
Dick dunckt hy dat hem 't herte raeckt
Dan valt hy dat hem 'tlichaem kraeckt
Met Icaro bedroghen
Is hy te hoogh ghevloghen.
Een ander toont sy fier gelaet,
Maer hy moet derven troost en daet,
Hy blijft noch dienare
By haer int nieuwe Iare.
't Een onval hem heeft gheplaeght
Als hem het ander wat nae jaeght,
Liefd' doet hem eeuwigh suchten
Een ander pluckt haer vruchten.
Die Vogel wort ghehaelt op't lest,
Soo hout hy niet dan 't lege nest
Hy moet met goed' propoosten
Int nieuwe Iaer sich troosten.
Hy loopt tot hy wort out en kout,
Hy blijft geen Tin al was hy Gout,
Sijn Roosen sonder ruycken

Vervallen van haer struycken.
De hoop en sorgh maeckt hem seer grijs,
Hy eet zijn vleesch en bloet tot spijs
Hy leeft in ellent sware
En sterf van jaer tot jare.
Als desolaet hy dickwils sweeft
Die Minnaer Hen noch Kiecken heeft,
Elck hoopt sijn goet door 't sterven
In 't nieuwe Iaer te erven.
Wie sal den dorren steel
Behaghen als de Roosen eel
Nu zijn verdort by hoopen
Niemant en salse koopen.
Daerom in tijts nu wel versint
Siet dat ghy sulcken Meysken vint
Dat u in goet en eere
In staet ghelijck sy seere.

Prince.
't Schip is schaloos in gheraeckt,
Prins doet u best haer herte schaeckt,
Ghy wert een lieflijck pare
Al inden nieuwen Iare.

Een nieu Iaer Liedeken, [Tsa laet ons koopen, nieu logenboeck]

Op de wijse: Lief uytverkoren, lief triumphant.

*T*Sa laet ons koopen, nieu logenboeck
Het jaer verloopen, raecht in een hoeck,
Nu moetmen quelen, en wesen sot,
Al soumen spelen, slecht op een schot
Want hier en daer, singhtmen voorwaer
Het nieuwe jaer, op menich Rommelpot.
Men speelt den Koningh, ghelijck men plagh
Elck in sijn wooningh, derthienden dagh,
Op de Tafels, schaftmen dan vry
Leckere Wafels, en Rysenbry,
Oock altemet, Pankoecken vet,
Suycker Bancket, en ander leckerny.
Op ander plaetsen, in tijdt van ijs
Rijtmen op Schaetsen, om eer en prijs,
Ryers en Rysters, zijn by den back
Vryers en Vrysters, int beste pack,
Daer komen dan sien, veel kijckers na dien
Om te verspien, of daer oock yet ghebrack.
De Kopper dagen, volghen daer aen
Om tot sijn magen, te gast te gaen,

Som loopen mommen, met grijnsen veur,
Spelen den stommen, na d'oude sleur,
Al zijnse wat mal, dan hevet een val
Het gaet doch al, met de Vastelavont deur.
Princen en Heeren, weest vry verheught
Men mach met eeren wel maken vreught,
En oock orbooren een soete klap,
Maer niet versmooren, in dronckenschap,
Want die boven reen, nat Tiribus treen
Wensen ick met een, int nieuwe jaer een kap.

Een nieu Liedeken,
[Van achtentachtich het nieuwe Iaer]

Op de wijse: Lief uytverkoren, Lief triumphant.

*V*An achtentachtich het nieuwe Iaer
Dat is waerachtich heel wonderbaer,
Die't kan gelooven, het sal gheschien
Dat blinde dooven, hooren noch sien,
En 't isser gheseyt, dat menigh Meyt
Sonder bescheyt, sal nae een ander vlien.
Dus wees vry vrolick, ghy knapen eel
Oft bent ghy een molick, 'tis even veel,
Men sal u vryen, om 'tgroote goet
En oock somtyen, om hooghe moet,
Dus hout u wat fris, 'tgeluck is onwis
Waer datse nu is, die't lach betalen moet.
Wy consenteren die Meysken schu
Dat zijt met eeren gaen vragen nu,
En moghen vrijen wie dat haer lust,
Wilt hy 'tniet lijen dat sy hem kust,
So blijft hy in schant, die onachtbaer quant
En krijgt int lant geen lief die by hem rust.
Princesse schoone, 'tis nu verbeurt
Schenct hem de krone, daer 't hert om treurt
Het moet doch wesen datmen bemint,
Dus wilt niet vresen wie eerst begint,
De liefde en eer, vermachmen niet meer
Maer maecktse weer, aen beyden sijden blint.

Nieu Liedt,
[Verblijt den Geest, in desen Feest]

Op de wijse: De Nachtegael die sangh een Liedt.

*V*Erblijt den Geest, in desen Feest

Wie dat ghy zijt,
Heel onbevreest, doch singht en queest
V niet en mijt,
En wilt melancolijen // nu mijen,
Door liefde soet, soo wilt den groet

Van u schoon liefken lijden.
Die Bruyt begeert, dat elck hem weert
En schaemt verlaet,
V daer toe keert, en vreught vermeert
neemt geen beraet
En wilt melancolijen // nu mijen,
Set mont aen mont, En gaet terstont
Int bosch der minnen rijen.
Want hy gantsch fier, wy moeten hier
Bedrijven vreught,
Drinckt wijn en bier, en maeckt goet chier
Soo ghy best meught,
En wilt melancolijen // nu mijen,
Laet reyne lieft, hier zijn ghebrieft
Door amoreuslijck vrijen.
Ter eeren de Bruyt, heeft dese guyt
Dit feyt bestaen,
Een soet geluyt, sal haest zijn uyt
Een aer daer aen,
Maer wilt melancolijen // nu mijen,
Verheught in deught
Wanneer ghy meught
Wilt sware droefheyt mijen.

Een nieu Liedeken, [Verblijt, met vlijt, in dese Meye tijt]

Op de wijse: Verheught in deught.

*V*Erblijt, met vlijt, in dese Meye tijt,
En spoet int groen, En, &c.
Vermijt, en slijt, die vilony in spijt
Reyn liefde wilt bevroen, Reyn &c.
Haest u int velt seer koen, om de mey te voen
In vriendelijckheydt vergaert, doch met u Liefken paert,
Bedaert eer ghy beswaert
Verklaert u aert, en liefd' by u bewaert
In dese Mey vermaert, In dese Mey &c.
Int velt u stelt met droefheyt u niet quelt
Maer vreught doch aenvaert, &c.
Druc smelt met gewelt, weest vrolijck als een helt
Toont liefde onbeswaert, &c.
V liefste lief openbaert, so wert u liefste verklaert
Dan suldy troost ontfaen, als ghy doet sulck vermaen
Tot die u hert heeft bevaen,
Dees paen wilt gaen, met vreugt wilt nemen
aen, Dees Mey seer soet ontdaen, &c.
In deught verheught, met u Lief als ghy meught

Int Wout seer schoon gheplant, &c.
En vreught, geneught, lieflijk als jonge jeugt
Neemt vrolijckheyt ter hant &c.
Spoedt u vaerdich int lant
Daer de vogelkens triumphant
Singe*n* met stemmen veel, en prijsen met luyder keel
Ghelijck die boven al is eel
Quarteel, 't ghescheel doet van onse toneel
Soo valter geen kraeckeel, &c.

Prince.
Prins tracht met macht, na haer die u verwacht
In liefd' bloeyende soet,
V klacht versacht, haestigh rijt op de jacht
Tot dat ghy haer ontmoet, &c.
Toont haer u liefd' met spoet
Als een recht minnaer doet
Die tot haer liefd' draecht, en haer geern behaecht,
niet saecht, te komen by de maecht,
Maer waecht en vraecht, weest wech eer dat
het daecht, dat ghy u niet beklaecht.

Een nieu Liedeken, [U Liefde quelt my totter doot]

Op de wijse alst begint.

V Liefde quelt my totter doot
O edel schoon Goddinne,
Verlicht u dienaers lijden groot
Eer dat ick heel ontsinne
En vergae door u minne.
Eer dat ick u oyt met ooghen aensach
Maer van u hoorde spreken,
Doen heeft Venus den selven dach
My met u liefd' ontsteecken,
Ist Liefken niet een groot teecken.
Hoe kont ghy Lief die om u gaet
Sijn vleesch en vloet verteeren,
V troost onthouden vroegh of laet
En u oock van hem keeren
Die u op eer gaet begeeren.
V eerbaer wesen schijnt Lief niet
Te zijn soo straf van natuere,
Maer goedertier dus mijn verdriet
Wilt blusschen al mijn treuren
Of de doot sal ick besueren.

Prince.
Reyn suyvere Princesse goet

Mocht ick so gheluckigh wesen,

V te verkrijghen, soo sou al mijn ghemoet
Van veel droefheyt zijn ghenesen
Dus ontfermt my door desen.

Een nieu Liedeken,
[Wy dancken den Waert om dat hy ons voet]

Op de wijse: Al hadden wy xxv. bedden, wy souden daer, &c.

*W*Y dancken den Waert om dat hy ons voet,
En d'edel Wijngaert
Die dees druyfkens soet ons mildelijck biet,
Dit Wijntjen wilt drincken
Hy doet het ons schincken uyt liefde*n* om niet.
Drinckt alle vry droncken
Van dees soete most, sy wert gheschoncken
Buyten onse kost, en minder verdriet,
Dit Wijntjen wilt drincken
Hy doet het schincken uyt liefden om niet.
Dees vreuchtbare ranck
Verdrijft ons rouwe, lieflicken dranck
En 's Hemels douwe die hy in ons giet,
Dit Wijntjen wilt drincken
Hy doet het schincken uyt liefden om niet.
Smaeckt Prince dees Wijn
In reynder borste, Sy moet vrolijck zijn
En blust den dorste, nae't Hemels bediet,
Dit Wijntjen wilt drincken
Hy doet het schincken uyt liefden om niet.

Een nieu Liedeken.
[Wel lustighe jongelinghen]

*W*El lustighe jongelinghen
Dit edele meysken fijn
Dat wil ick een kroesken bringhen
Met klare koele Wijn,
En een vreughdelijck Liedeken singhen
Ter eeren die liefste mijn.
Dit glaesken wel toe drincken
Dit edele meysken fijn,
Want haer bruyn ooghskens blincken
Soo klaer als cristalijn,
Wilt elck een kusken om schincken
Ter eeren die liefste mijn.
Sy houtet my heel van rouwen
Dit Edel Maeghdekijn,
Dus sal ick haer altijdt houwen

Voor mijn Medecijn, en beminnen oock alle
Ionckvrouwen, Ter eeren de liefste mijn.
Princesse fraey van gronde
O edele maeghdekijn
Ontfanght dit Bekerken ronde
Met klare koele Wijn,
En een kusjen aen uwen monde
Ter eeren de Liefste mijn.

Derde fragment
Hier nae volgen vele nieuwe Liedekens, die in geen ander Liet-boecken en staen, nu nieus uyt gegaen.

Nieu Mey-Liedeken,
[Comt al ter banen]

Op de wijse: Den tijdt is hier, &c.

*C*Omt al ter banen
Die door Neptunus woedigh
Schier waert vergaen,
En schept nu een geneucht
Want wy verstaen
Van de Nymphen seer goedigh,
Dat nu komt aen
De Mey die elck verheught,
Dus wilt ontfaen
Haer kruyden nu ghy meught,
En met u Liefste spoeyen // soet
Daer dese bloemkens groeyen // goet,
Venus in liefde bloeyen // doet
Door Cupido met vreught.
Aurora jent
Die stelt na haer vermoghen
Aen 't firmament
Het licht dat vroegh op gaet,
Phebus bekent
Die gaet hem oock verhooghen,
Flora present
haer bloemkens oock by staet,
Elck hem nu went
Nae dees Mey delicaet,
Ghy siet Dianas dieren // klaer
Die komen oock vercieren // haer

Met schoone Lauwerieren daer
Te hooren Pallas raet.
Men hoort 't gheluyt
Al van Orpheus snaren,
Waer door dat spruyt
Een schoon ghebloeyet dal,
Met soet ghefluyt
Comt Mercurius paren,
Daer hy me sluyt
Argus sijn ooghen al,
Springht uytter muyt
Vogelkens groot en smal
En schicht u te vereeren // by
Met vrolijck jubileren // blij
De Mey te presenteren // vry
En loven met gheschal.
Het soet ghequeel
Van al dees Goden rustigh
Doen wegh het scheel
Daer Mars me quam aen boort,
En Bacchus eel
Die maeckt de sinnen lustigh
Dat elck gheheel
Vreughde moet brenghen voort,
Sonder krackeel
Wort Ceres oock ghehoort,
Sy spoet om te verkonden // wis
Den Mey die ons ghesonden // is,
Op dat wy t'allen stonden // fris
Geneucht hanteren veel.
Schept nu playsier
Princen wilt vermeyen
d'Eglentier
Die bloeyt schoon en playsant,
Oock sietmen fier
Dat de witte Acoleyen
Int Leytsch quaertier
Met liefde zijn gheplant
Lelykens hier
Groeyen aen elcken kant,
Ende dat tot 's Meys behagen // siet,
Die ons jonste te dragen // biet,
En wilt na nijders vragen // niet
Soo blijft Momus in schant.

Een nieu Iaer Liedt.
[Met vreught, en deucht, schoon Lief ghepresen]

*M*Et vreught, en deught, schoon Lief ghepresen
Bemin ick u voorwaer, Bemin, &c.
Vreught, verheught, en kan ghenesen
Mijn bitter lijden swaer, Mijn bitter, &c.
Sonder u Lief eerbaer
Is my 't leven een sterven,
Dus laet, ick raet, van u verwerven, &c.
Deur praet, tot baet, in desen nieuwen Iaer.
Al eer, 'thert teer, u oyt jonst gonde
Schoot Venus in my klaer, schoot, &c.
'tBegeer, soo seer, tot dat ick vonde
V minnelijck wesen daer, u minnelijck, &c.
Ick nu aen vind' geen maer,
Soo dat ick u moet minnen
Laet 't hert, verwert, nu troost ghewinnen,
Mijn smert, drijft vert, in desen nieuwen Iaer.
Reyn vrou, mijn rou, en sal niet enden
Voor dat ick gantsch en gaer, voor, &c.
Ghetrou, aenschou, dat ghy gaet senden
Troost tegens mijn ghevaer, troost, &c.
Want ick gheen moet en spaer,
Deughtsame vrou verheven,
Dat ghy, seer bly, u sout begeven, &c.
Tot my, heel vry, in desen nieuwen Iaer.
Ionst biet, 'tverdriet, Princes sal keeren
Weer van u trou dienaer, weer van, &c.
Iae 't Liet, gheschiet, tot uwer eeren,
Lieft my nu voor een aer, lieft my, &c.
Laet ons worden een paer,
En wilt qua klappers snoeyen,
Met vlijt, verblijt, laet liefde bloeyen,
Subijt, wient spijt, in desen nieuwen Iaer.

Een nieu Liedeken, [Schoon lief eerlijck befaemt]

Op de wijse: Belgica looft den Heer.

*S*Choon Lief eerlijck befaemt
Ick soeck u te bewegen
Tot liefde ongheblaemt,
Maer ghy staet my heel teghen,
Soo dat mijn lijen // fel
Nu komt bestrijen, snel
En treurt voorwaer
Om reyne jeught eerbaer.

d'Oorsaeck wort haest versint
Waerom dat ghy seer spoedigh
My soo wel niet en mint
Als ick u doe seer goedigh,
Waer ick van goede // veel
Daer toe van bloede // eel
Soo sou ick fijn, wel haest u minnaer zijn.
Men vraeght nu niet meer
Nae persoon of gheslachte,
Noch oock nae deught of eer
Maer nae rijckdom en machte,
Is een maer rijck van // hof
Dochter of Ionghman // grof
Liefde schijnt vast
Maer 't eynde draecht de last.
Die op 's werelts goet bout
Vint hem dickwils bedroghen,
Soomen dagelijcx aenschout
En sien mach onghelogen,
Want waer liefde is kranck
Ende krijght een misgangh
Door gelt of schat
Men mach beklaghen dat.
Oorlof Princesse soet
Ontfanght dit Liedt ghepresen
Doch nae mijn lessen doet
Laet Liefde zijn gheresen,
Want 't hert in jonste // bloeyt
Maeckt dat u gonste // groeyt
Tot my met vlijt
Ick blijf getrou altijt.

Nieu Mey-Liedeken, [Schept jolijt, wie ghy zijt]

Op de wijse: Wilt nu al, groot en smal.

*S*Chept jolijt, wie ghy zijt
Want de boomen bloeyen,
Vele Bloemkens groeyen
Tot lust al hier int lant
Door desen Mey playsant,
Wy zijn quijt, wie het spijt
'sWinters harde boeyen
Die daer socht te snoeyen
Ons vreughde triumphant
Soo menigh is bekant,
Dus wilt vermeeren, het jubileren
Der Vogels stemmen // dan

Want sy begeeren, dees tijdt te eeren
Niemant haer temmen // kan,
Daerom spoort, met accoort
Haer lof te belijen,
Want ghy hoort, rechte voort
Datse niet gaet mijen, ons te verblijen
Aen allen zijen.
Groote vreught, reyn geneught
Sietmen nu ontfouwen,
Want men mach aenschouwen
Door dese Mey seer jent
Veel Goden hier present,
Venus jeught, nu verheught
Ionghen ende ouwen,
Cupidoos ontfouwen
Werckt liefde excellent,
En maeckt menigh verblent,
Daerom wilt trachten, druck te versachten
En jonst oorboren // goet,
Neptunus krachten, wilt doch niet achten
Want hy versmoren // moet
Door de kroon, die ydoon
Aurora gaet draghen,
Phebus schoon, geeft nu loon
Na ons behagen, om wegh te jagen
Het druckigh klagen.
In het groen sietmen spoen
Minnaers sonder vresen
Met haer Liefkens wesen,
Te thoonen onbeswaert
Reyn liefde soet van aert,
Oock seer koen, sietmen voen
Kusjens uyt ghelesen,
't Loer-oogen ghepresen
Wort daer oock niet ghespaert,
Waer deur trou wort verklaert,
Oock hoortmen uyten, lieflijck fluyten
Door Rethorijckse konst,
Fiolen, Fluyten, Harpen en Luyten
Door de Musijckse gonst,
Menigh paer, sietmen daer
Lustigh omme springhen,
Geen beswaer, schijnt aen haer
Die dit lof voort bringhen,
Want sy bedingen, wilt vrolijck singen.
Prince stelt u int velt

Om te gaen vermaecken
Want daer meught ghy smaecken
De kracht die nu spruyt reyn
Wt veel kruyden ghemeyn,
'tWort ghemelt en vertelt
Dat veel bloemkens naken
Die wy niet versaken,
Als Goutbloemkens certeyn
Die daer groeyen int pleyn
Geel Violetten, wilt niet verpletten
Noch Acoleyen wit,
Rooskens wilt netten, Lelykens setten
'tLof doet verbreyen dit.
d'Eglentier, sietmen hier
In schoonheyt verrijcken,
Haer playsier, verheught schier,
Elck in alle wijcken,
Door haer practijcken
Gaet Momus strijcken.

Een nieu Liedeken,
[Cupidoos felligh schieten]

Op de wijse: Ick klaegh u Venus dieren.

*CV*pidoos felligh schieten
Heeft mijn jongh hert geschent,
Mach ick geen hulp genieten
Van u Maeghdeken jent
Soo blijf ick in torment,
En sal noch moeten treuren
Tot dat mijn leven ent,
Dus laet my troost ghebeuren.
Nae troost staet mijn verlanghen
Reyn suyver jonghe jeught,
Wilt u dienaer ontfanghen
Op eer en oock op deught,
Soo sal worden verheught
Mijn hert en oock mijn sinnen,
En al met reyn gheneught
V altijdt stadigh minnen.
Mint die u heeft verkoren
Boven die leven schoon,
Wilt mijn liefd' niet versmoren
Al ben ick een persoon
Niet waerdigh sulcken loon,
Nochtans hoop ick met vresen
Ghy die daer spant de kroon,

Dat ghy sult ghenesen.
Gheneest ghy my seer spoedigh
Door d'amoreusheyt soet
Die ghy hebt overvloedigh,
Soo sal ick met ootmoet
V minnen als mijn bloet,
En oock voortaen gaen houwen
Al voor mijn waerste goet,
Dus wilt doch op my bouwen.
Oorlof Princes verheven
Daer al mijn troost aen staet,
Ick sal u niet begeven
Soo ghy my niet verlaet,
Maer door u soete praet
Soo sal mijn herte groeyen
In liefde delicaet,
Dus wilt oock in liefd' bloeyen.

Een nieu Liedeken, [Met gantscher droever herten]

Op de wijse: Wilhelmus van, &c.

*M*Et gantscher droever herten
Klaegh ick mijn lijden groot,
Ick ly droefheyt en smerten
Van rouwe blijf ick doot,
Om dat ghy Lief ghepresen
V ooghen van my went,
Ghy die my kont ghenesen
Moet van u zijn absent.
Wy plagen met vreught lustigh
Als Venus kinderen doen
Ons tijdt te quisten rustigh
Buyten al in dat groen,
Daer ginghen wy vermeyen
Als Liefkens hant aen hant,
Ick dacht geensins te scheyen
Van u reyn fleur playsant.
d' Oorsaeck kan ick niet weten
Waerom dat dit gheschiet,
Ick pleegh u Lief te heeten,
En nu acht ghy my niet,
Dan het sal eens omkeeren
Al doet ghy my ontrou,
Want men vint meer met eeren
Dan u schoone Kerssou.
Adieu Princesse schoone
Die my lijden aendoet,
Ick acht u niet een boone

Als het dus wesen moet,
Wilt voort u begeert blussen
Met hem die my besint,
Ick sal mijn lief eens kussen
Die my meerder bemint.

Bruyloft Liedeken, [Geluck voorwaer]

Op de wijse: Den tijdt is hier.

*G*Eluck voorwaer
Wenschen wy u met namen
Bruydegom eerbaer
En Vrou Bruydt in dees staet, Wilt sonder maer
Na 'sHeeren woort versamen, so sal beswaer
Wijcken met kort beraet,
Fortuyn eenpaer sal groeyen metter daet,
Dus wijckt van 'sHeeren wegen // niet,
Ootmoedigh u te degen // biet,
Soo sal hy u sijn segen // siet
Geven seer delicaet.
Dees staet bekendt, die ghy twee gaet beginnen
Laet die volent, Worden met soet accoort,
V niet en went, Een ander te beminnen,
Dan daer present, ghy twee na hebt gespoort
Soo sult ghy jent
Van God worden verhoort,
Want hy niemant in lijden // laet,
Wilt 'swerelts lusten mijen // quaet,
Hy sal gebenedijen // 'tzaet
Dat ghy lieflijck brenght voort.
De spruyte teer, die gy nu meucht genieten
Van God de*n* Heer, wilt daer wel acht op slae*n*
En met begeer
Haer Gods geboden hieten, soo sult ghy eer
Krijgen, wilt dit verstaen,
Dus neemt u keer
Tot hem, wy doen 't vermaen,
Want als komen de daghen // snel
Dat die worm komt aen 't knaghen // fel,
Och soo gaetmen dan klaghen // wel,
Maer 't is te laet beraen.
Neemt dit in danck
Bruydegom en Bruyt verheven,
Al is konst kranck,
Het is uyt liefd' ghedicht,
Laet desen sanck
In u twee zijn gheschreven,
Soo sult ghy blanck

Wesen der menschen licht
V leven lanck
In Christum zijn ghesticht,
Dus laet ons God hier boven // goet
Danckelijck nu gaen loven // vroet
Dat hy ons geeft te hoven // soet
Menigherley gericht.

Nieu Mey-Liedeken, [Ghy Ionghmans fray]

Op de wijse: Ick segh adieu, wy twee moeten scheyden.

*G*Hy Ionghmans fray
Die vreught soeckt te hanteren
Gaet plant de Mey
Met u liefste vol eeren,
Op dat u liefd' macht groeyen // daer
En met haer in liefd' bloeyen // klaer
Wilt snoeyen // haer, wilt snoeyen // haer
Die nijdigheyt useren.
Als ghy dan koen
Met u Lief zijt gheseten
Buyten int groen
Laet droefheyt zijn vergeten,
En brenght Harpen en Luyten // by
Oock Rethrozijnsche kluyten // bly
Wilt uyten // vry, wilt uyten // vry
Om haer als lief te heten.
Loer-ooght en winckt
Minlijck aen beyde zijden
Kuskens bedinckt
Onder u lieflijck vrijen,
Op datse u mach kroonen // wis
En liefd' met liefd' te loonen // is
Wilt toonen // fris, wilt toonen // fris
Dat ghy garen sout bedijen.
Soo ghy dan weet
Dat sy u gaet toe draghen
Haer liefd secreet
Soo wilt u lust bejaghen
Om Venus te verfraeyen // hoort
Haer acker te besaeyen // spoort
En maeyen // voort, en maeyen // voort
Vruchten nae u behaghen.
Maer nimmermeer
Wilt brenghen in benouwen
Noch om haer eer
V fleur van alle Vrouwen,

Want sy is haest daer van // berooft
maer op eere haer dan // belooft
Als man // en hooft, als man // en hooft
Om voor u lief te houwen.
Princesse jent
Ontfanght op deught // verheven
Des May bekent
Die ons veel vreught // gaet geven,
Want door des Mays virtuyten // soet
Ons vele bloemkens spruyten // goet
U buyten // spoet, u buyten // spoet
Daer wort gheneught // bedreven.

Nieu Iaer Liedeken, [Schoon Lief aenhoort mijn kermen]

Op de wijse: Komt al ghy Venus dierkens.

*S*Choon Lief aenhoort mijn kermen
Verandert eens van sinnen,
Wilt u doch eens ontfermen
Op dat ick troost mach winnen
Gheen ander sal ick minnen
dat u schoon Lief eerbaer,
Dus laet ick u ghewinnen
In desen nieuwen Iaer.
Als Helena seer aerdigh
Zijt ghy verciert met deughden,
Dus zijt ghy wel prijs waerdigh
Reyn bloemken vol van vreughden
Laet ons doch jonghe jeughden
Vergaren tot een paer
Want my dan wel gheneughden
In desen nieuwen Iaer.
Sal ick noch langher derven
Schoon Lief u minnelijck wesen
So sal ick moeten sterven, En nimmermeer genesen,
Dus bid ick Lief ghepresen
Ontfanght uwen Dienaer,
Soo hoef ick niet te vresen
In desen nieuwen Iaer.
Deughtsame schoone Vrouwe,
Princes waert om laudeeren,
Weest u Dienaer ghetrouwe
Soo mach mijn vreught vermeeren,
Anders sal ick verteeren
Mijn hert in lijden swaer
Schoon Lief wilt u verneeren
Tot my int nieuwe Iaer.

En Mey Liedeken,
[Schoon en playsant // aen elcken kant]

Op de wijse: De lustelijcke Mey in nu inden tijdt.

*S*Choon en playsant // aen elcken kant
Sietmen 's Meys kruyden groeyen // Bomen bloeyen,
Lief triumphant // wilt met verstant
U nu tot liefde spoeyen // twist verfoeyen,
Want men siet merckelijck certeyn
Dat menigh soet vogelken kleyn
Met liefde by een vergaren,
Laet ons och te samen paren, mijt beswaren.
Aensiet het kruyt // dat nu komt uyt
Op dat wy souden sporen // vreught t'orboren
Maer 't soet gheluyt // 'twelck uyt u spruyt
Dat gaet my meer bekoren // wilt doch horen
Na uwen dienaer t'aller tijdt,
Die om u sijnen tijdt verslijt,
Op dat hy u sou behaghen,
Wilt hem reyn liefde draghen // t'allen dagen.
Reyn onbevleckt // zijt ghy perfect
Als Aurora seer koen // komt int groen,
V sal correct // worden ontdeckt
Dat ick heb troost van doen // int saysoen,
Staet ghy van Flore delicaet,
Hero ghy veer te boven gaet,
In schoonheyt en practijcken
Wilt my gheensins nu beswijcken // trou laet blijcken
Aenschout met vreught // Mijn jonghe jeught
Die met hert en sinnen // gaet beminnen
Op eer en deught // maeckt my verheught,
Soo sal ick vreught // ghewinnen // druck besinnen
Want Cupido heeft my doorwont,
Soo dat ick nu ben onghesont,
En altijt sal moeten wesen
Tot dat ghy my lief ghepresen // komt ghenesen.
Prins dochter prent // seer excellent
In u dit slecht ontfouwen // laet ick schouwen,
Dat liefd' seer jent // is 't fondament,
Daer ick vast mach op bouwen // en betrouwen,

Op u woordekens soet en fray
Die ick verwacht nu in dees May
Van u om te verschoonen,
Wilt doch liefd' met liefde loonen // mijn liefde kroonen.

Nieu Tafel-Liedeken,
[Een Liet, wil ick gaen beginnen]

Op de wijse: Hout aen ick sal u singhen vooren.

*E*En Liet // wil ick gaen beginnen,
't Bediet // sult ghy oock wel beminnen,
Want al mijn hart en sinnen
Die winnen // nu niet dan vreught,
Dus schenckt en brenght
'tHert denckt // en wenckt // op u reyn jeught.
Ick moet // dit nu schoontjens uyt vegen,
Het voet // de mensch in alle wegen,
Dus moet // ick dit te degen
Gaen legen // en klaren uyt,
Volght na // seght jae,
Het gae seer dra al in mijn huyt.
Dit glas is nu ledigh ghedroncken,
Seer ras sat 't worden gheschoncken,
En niet langh laten proncken,
Maer loncken // hier aen mijn zy,
Op dat // het nat,
Int vat // ons mach maken bly.
Dees feest // Prins maect ons vry va*n* sorge*n*
Dus weest // niet traegh om ons te borgen,
Wy eten dat wy worgen // doch morgen
Wy komen weer // dus spaert // vergaert,
Bewaert // de Taert // tot ons begeer.

Een nieu Liedeken,
[Treuren, klaghen, suchten]

Op de wijse: Ghelijck een Casteel, 'twelck staet gheheele.

*T*Reuren, klaghen, suchten,
Peynsen en duchten
Die doen my in vruchten // tot dese stont,
Want een schoone Kerssouwe
Hout my heel in rouwe
Als ick haer aenschouwe // 'thert wert doorwont,
Mocht ick eens zijn // haer lief ghepresen,
Soo soude mijn pijn // haest zijn genesen,

Maer lacy ten sal nimmermeer wesen,
Wat ick spore // of orbore // t'gaet te gront,
Nochtans sal ick vierigh

In liefden manierigh
Haer zijn goedertierigh ghetrou met vlijt
Op hoop dat ick mach winnen
Haer hert en sinnen
Door mij stadigh minnen, niet sonder strijt,
Wesentlijck en soet, is sy rechtvaerdich,
Deughdelijck en goet
Daer toe meewaerdigh,
Och mocht ic eens zijn haer dienaer aerdigh
Ick sou leeren, vreught hanteeren, in dees tijt.
Als Venus certeyne
Suyver en reyne
Soo wort sy alleyne, van elck bespiet,
Woude haer ghedachten
Op mijn woorden achten
So waer al mijn jachten nu gantsch tot niet
En sonden voorwaer
Versamen spoedigh
Met reynde liefde klaer
En eendracht goedigh,
Woude sy dit volbrenghen ootmoedigh
Ick sou rusten, haer met lusten, prijsen siet,
Om des Princes schoone
Moet ick arm persoone
Leven ongewoone, in anghst en noot,
Woude sy verheven
My haren troost geven
Ick sou vrolijck leven, sonder aenstoot,
Dus Cupido jent, aensiet mijn swichten
Doorwort haer present, met uwe schichten,
Soo sal haer gonst mijn smert verlichten,
En sal groeyen, in liefd' bloeyen, totter doot.

Een Tafel-Liedeken,
[Dit gae ick nu in danck ontfanghen, &c.]

Op de wijse: Dat reder een Ridder uyt jahgen.

*D*It gae ick nu in danck ontfangen, &c.
Om minlijck voort te gaen langen
Een Dochter hier, seer fier.
Ick hoop sy sal het van my wachten, &c.
Hoe wel tot my hare ghedachten
Op dit termijn, niet zijn.
Ick gae u schoon liefken eens brengen, &c.
Ick hoop ghy sultet ghehengen
Op dese tijdt, met vlijt.
Hout daer o schoonste der Godinnen, &c.
Ontfanghter dit Kroesken uyt minnen,

Van u dienaer // eerbaer.
Princesse laet nu liefde groeyen, &c.
Op dat ick in liefde mach bloeyen,
Want liefd' baert konst // door gonst.

Nieu voor-sangh,
[Ghy mannen al // die in dit dal]

Op de wijse alst begint.

*G*Hy mannen al // die in dit dal
Nu vreughde wilt bedrijven
Schout doch misval // groot ende smal
Wacht u van quaede wijven,
Want drinckt ghy u nu eens verheught
Soo heb ghy dan groot ongeneught
En meught int huys, int huys en meught int huys niet blijven.
De vrouwen quaet, seer obstinaet
Soecken geen droncken Mannen,
Maer vroegh en laet, is al haer praet
Om aen den ploegh te spannen,
Soo wie hem daer toe niet en vlijt
Die heeft van haer veel twist en strijt,
Ia hiet den bloet, den bloet, den bloet, ja hiet den bloet noch hannen.
Menigh slecht bloet , is dick wel goet
Al gaet hy somtijts poyen,
Maer 't Wijf verwoet, slaet hem met spoet
En soeckt hem 't hooft te vloyen,
Ia dickwils krijcht hy wel een schop
En moet oock somtijts blasen op
Ick heb gheen sin, geen sin, gheen sin, ick heb geen sin int hopen.
Princen nu tracht, altijt met macht
Om u Wijf te behaghen,
Maeckt datse lacht, en vreught verpacht
Soo hoeftse niet te klaghen,
Maeckt oock dat ghy haer huys versiet
Soo sal sy buyten leenen niet,
Biet elck een soen, een soen, een soen, biet elck een soen by vlaghen.

Mey-Liet,
[Te Mey zijn alle de Velden groen]

Op de wijse: Het souder een Ruyterken jaghen.

*T*E Mey zijn alle de Velden groen
Na d'oude aert
Dan zijnder bloemkens int saysoen

Lieflijck vermaert, wel veel eel:

Ionghmans wilt u te velde waert spoen
Met ghespeel.
Wilt met u lief daer zijn verheught,
Op eer en trou,
Met Luyten, Syters sticht alle vreught,
Om u Kerssou
De smart // heel vart
Te drijven, en jaeght haer jonghe jeught
De liefd' int hart.
Vereert u Liefste al met de May
Wel vroegh en laet,
Draeght vry haer neus-doeck voor u levrey,
Schrijft haer tot baet
Den prijs // propijs,
Dan wacht u voor qua klappers geschrey,
Soo doedy wijs.
Princesse toonter doch liefde fijn
Oprecht en goet
En helpt de Ionghams uyt de pijn
Die hem den moet
Versmacht // wel kracht
Stelt u vry in sulcken schijn
Als Echo placht.

Nieu Liedt,
[Myn herte is heel in vreughden gheset]

Op de wijse: Te May als alle de Voghelkens, &c.

*M*Yn herte is heel in vreughden gheset
Dat ick mijn liefken in deughden so net
Verciert sie in alle zijden,
Of icker my eens verheughen moght met,
'tWaer my een groot verblijden.
Ter werelt geen liever int hert // mijn,
Want sy verdrijft wel vert de // pijn,
En doetse van my vlieden,
Mijn dagen sou ick in geen smerte meer zijn
Wou sy my haer jonste bieden.
Helena sy veer te boven gaet
In schoonheyt, dat my tot loven // raet,
En sal't met daet bewijsen,
O Venus my haer toch roven // laet
Om haer eere te prijsen.

Prince.
Princesse neemter mijn sanck // in danck,
En laet my ontgaen u bedwanckt,

Anders moet ick't besterven,
Om u ben ick gheheel ranck // en kranck,
Dus laet my u liefde be-erven.

Een nieu Liedeken,
[Schoon liefste lief ghepresen]

Op de wijse: Ick klaegh u Venus dieren.

*S*Choon liefste lief ghepresen
Ick schrijf u dit ghedicht,
Ick bidt u wilt dit lesen
En wordt daer door verlicht,
Want mijn hart dat swicht,
Sal ick noch lamenteren
Om dat Cupidoos schicht
Mijn hart gaet persequeren.
Om u ist dat ick jaghe
Schoon edele Godin,
Daer sal van al mijn daghen
Geen komen in mijn sin,
Die ick boven u bemin,
Of jonst sal konnen toonen,
Dus wilt tot mijn ghewin
My met weer-liefde loonen.
Had ick den Appel lustigh
Die Paris Venus schanck
Ick schoncken u rustigh
Wt liefde eer yet lanck,
Door lieflijck ghesanck
Hebt ghy mijn hart getogen
Liefste in u bedwanck,
Oock sin, ghemoet en ooghen.
V minnelijck wezen aerdigh
Hebben mijn ooghen verblent,
Schoon Lief u sinnen aerdigh
Bid ick te mywaerts went,
Of ick worde gheschent
Als een bloemken kan bederven
Gepluckt, dus liefde seyt
Of van rou moet ick sterven.
Princesse wilt doch hooren
Nae mijn droevigh geklagh,
Wilt u daerom niet stooren
Al doe ick sulck ghewach,
Want ick anders niet en mach
Eenigh solaes bedrijven,
O maeckt met my verdragh
O Princesse der wijven.

Een nieu Liedeken,
[Ick min een Maeght]

Op de wijse: Den tijdt is hier.

*I*Ck min een Maeght
Van deughden alsoo rijcke
Dat ghyse saeght
Die schoone hubsche Vrou,
Maer ick beklaeght
My nu seer droevelijcke
Had ick't ghewaeght
Aen die schoone Karssou
En haer ghevraeght
Maer nu leef ick in rou,
Want sy my nu wilt hooren // niet
Dus moet ick druck oorboren // siet
En singhen het verloren // Liet
Dat ick nu sleep het tou.
Sy is soo teer
Van Lijf enden van Leden
Wouse de Heer
Mij geven tot mijn Bruyt,
Soo sou ick weer
Van herten zijn te vreden
Ende noch meer
Gaen wie'n het quaet onkruyt,
Dat my nu seer
Al inde ooren spruyt
Op mijn liefken spreken // gaet
En seggen haer ghebreken // quaet
Maer 't is niet dan qualijcken // praet
Dit roepen overluyt.
Hero seer schoon
Was soo niet vol wijsheden
Als haer persoon
Dat is mijn wel bekent,
Mocht ick ten loon
Haer noch krijghen vol seden
In 's werelts throon
Gheen liever liefken jent,
Haer dient de kroon
Te draghen excellent,
Och wou sy doch verwarmen // mijn
In haer sneeu-witte armen // fijn
Dat sou voor mijn gheen karmen // zijn
Maer vreughde sonder ent.
Princes voorwaer
Mocht ick eens genieten, soo sou eenpaer

Mijn treuren zijn ghedaen,
Want alle Iaer
Gaet Cupido mijn schieten
Met Pijlen klaer
Gaet hy hem nu belaen,
Want 't valt my swaer
Langher te houden staen,
Dus wilt mijn druck versachten // soet,
En wilt doch na mijn achten // goet
Dat ick niet langher wachten // moet,
Dus wilt u kort beraen.

Nieu Iaer Liedeken,
[Verblijt Ghy Amoreuse sinnen]

Op de wijse: Hoort aen ick sal u singen voren.

*V*Erblijt
Ghy Amoreuse sinnen,
Versmijt
Druck die't hart quelt van binnen,
En wilt op nieu beginnen
Te minnen
Int nieuwe Iaer,
Op dat ghy meught
In vreught // verheught
Werden hier naer.
Voeght u
By haer voor alle saken,
Ploeght nu
Om in haer sin te raken,
Acht op gheen nijders kaken
Wilt laken
Al haer opset,
Die u dick hier
Met quaet bestier
Zijn een belet.
Op't Ys
Moet ghy u oock versellen
Om prijs
Die Slede daer voor stellen,
Behanght u Paert met Bellen
En schellen
Soo vol alst mach,
Dus rijt // en vrijt
Om u profijt den heelen dagh.
Voort an
Volghen de Copper-daghen,
Spoort dan

V liefste te behaghen
Die u hert doet knaghen,
Wilt vraghen
En nooden haer
Op een bancket,
Daer ghy dan net
Meught maken klaer.

Prince.
Prince
En wilt den moedt niet geven,
Mintse
Wilt haer met liefd' aenkleven,
En alsoo al u leven
Beneven
Haer blijven trou,
In eer bequaem
Tot dat ghy t'saem
Wert Man en Vrou.

Een nieu Liedeken,
[T' Oude jaer, gantsch en gaer]

Op de wijse: Wilt nu al, groot en smal.

T' Oude jaer, gantsch en gaer
Zijn wy al ontslaghen,
'tZijn nu langhe nachten soet
Al tot het vrijen goet,
Nu voorwaer, hoeftmen klaer
Over al te ghewagen
Met een goet behaghen
Van alle die met spoet
In vrijen houdt voet,
Al 'swinters bestieren, gaetmen vercieren
Leven met vre en vreught
By groote vyeren, met Venus dieren
Die vintmen vol gheneught,
En soo voort // wert ghehoort
Vreught aen alle zijen,
Recht voort, om 't ja woort
Veel vrijers haer Lief bestrijen
Om te bedijen.
't Is ghewis, datter is
Een ghebodt gekomen
Heel tot onser vromen
Al van de winter veer,

Die nu is onsen Heer,
Dat fris aen een dis
Niet behoort te schromen
Het wort qualijck ghenomen,
Daerom bewaert u eer,
En doet 'swinters begeer,
Dat wy de vriesen, blaeu om haer kiesen
Oock niet sullen versmaen,
Als wy verkiesen, die groene biesen
Treckt dan u Schaetsen aen,
Rijt wat heen, na dat veen,
Daer wat is te bicken,
Niet alleen, maer met een
Die u mach verquicken,
Past op u sticken, 'tsal best schicken.
Als ghy dan weer komt an
Muysken wacht u staertjen,
Rijt een proper vaertjen,
En soent u liefken niet
Dattet yeman siet,
Elck man, praet daer van
Siet daer rijt een paertjen,
Vlijt u dan by 't haertjen
Soo wort ghy niet bespiet
Als ghy zijt vrolijck yet,
Tot meerder vreughden, als jonge jeugden,
Weest vrolijck van manier,
Als ghy verheughden, of ghy dan deughden
De Pan al over 't vyer,
En dan ghy, snoepery
Daer wat gaet bereyen,
Haelt dan vry, een speel-man by
Om te verfrayen, praet van geen scheyen
'tHaentjen moet krayen.
Princen jent, hier ontrent
Moet ick noch bevelen,
Alst gaet op een spelen,
Of als die soete praet
V vrolijck maken gaet,
Den dagh went, eer vreught ent,
Om sonder krackeelen
Veel soentjens te steelen
Van u Lief delicaet,
Die dat niet en versmaet,
Wilt vreught hanteren, die dit useren
Soo gaet den winter deur,

Cloeck wilt u weeren, soo komt haer keeren
De vastelavont veur,
Die komt lest, uyt haer nest
Om ons te vermaken,
Dese rest, is het best
Daer wy staegh na haecken
Als wy die smaken, klaer zijn de saken.

Nieu May-Liedeken, [Aensiet nu met blijden sinnen]

Op de wijse: Met gantscher bedruckter herten, &c.

*A*Ensiet nu met blijden sinnen
Den Mey die seer lustigh staet,
En wilt malkand'ren toch beminnen
Want het is Venus haer raet,
En schickt u buyten, Ghy jonge spruyten
Met u Liefken seer fier,
U Harpen en Luyten, haelt uyter muyten
Want 't is d'oude manier.
Een waghen laet oock bereyen
Ter eeren u Liefken jent,
Besteecktse oock fraey met Meyen
Op dat u niemant en kent,
In u soetelijck vrijen, schickt te bedijen
Laet varen alle droom,
Aen een Tafel blijen, Spijt die't benijen
Daermen uyt deelt de Room.
Dickwils tot veranderinghe
Soo wandelt oock met malkaer,
Maeckt deughtlijck u handelinghe
Daermen aen vint geen maer,
Wilt soetelijck quelen, en soentjens stelen
Weest daerom vry een dief,
Soeckt niet te krackelen, met minlijck spelen
Ick meen met u schoon Lief.
Vergeet niet dees nieu manieren
Diemen siet ghebruycken veel
Van een Gondale te stieren
Deur 't water met u ghespeel,
Wilt soo domineren, en de borst smeren
Hy sorght die wijser // is,
Toont u als de Heeren, wilt so langh teeren
Als u stock yser // is.
Savonts alst begint te koelen
Ontrent die klock negen of acht,
Schickt u dan oock na den Doelen
Met u Liefken vreught verpacht,
En laet doch varen, alle beswaren